SAVE OUR RICE

MEDIA DOSSIER

April 2014– March 2015

Save Our Rice -Media Dossier April 2014- March 2015

Anishida G.V - Documentation Assistant
Save Our Rice Campaign

Published by -
Save Our Rice Campaign

CREATE
2/84,Melachatram Street,Paramakudi,
Tamilnadu,India-623707

Campaign Office:
Thanal ,
OD-3, Jawaharnagar Kawdiar
Thiruvananthapuram-695003
Kerala,India.
www.indianricecampaign.org
Phone: 0471 2727150

Introduction

Save Our Rice Campaign aims to build a movement towards achieving food security and sovereignty, reviving rice culture and sustaining rice ecosytems. Save Our Rice attempts to sustain rice by creating linkage between different sectors, developing capacities to address local/ regional concerns, building alternatives models for sustainable ecological rice cultivation and developing a platform of people with rice culture as a common concern. The campaign was launched in 2004 in the Second International Year of Rice in Kumbalangi, Keralam. The Campaign is coordinated by Thanal and CREATE. The campaign is active in five states - Tamilnadu, Kerala, Karnataka, Orissa and West Bengal, where it is coordinated by partnes in those States. The major campaign objectives are

- Conserving Rice Ecosystems
- Sustaining Rice Culture and Diversity
- Protecting Traditional Wisdom
- Preventing GMOs and Toxics
- Ensuring Safe and Nutritious Food

This dossier is a collection of media reports from April 2014 to March 2015 related to work done in five states, by Save Our Rice Campaign

CITY EXPRESS
Thiruvananthapuram, Wednesday, 2 April, 2014

'Magic With Millets' in City

The discourse and tasting session will be held at YMCA Hall from 3 pm to 6 pm tomorrow

Express News Service

T'Puram: Organic Bazaar, along with Save Our Rice Campaign, will organise 'Magic With Millets' - an evening discourse and tasting session of millet-based delicacies on Thursday.

The discourse and tasting session will be held at YMCA Hall here from 3 pm to 6 pm. An Organic Mela will also be held from Thursday to Saturday from 10 am to 7.30 pm.

'Magic With Millets' will be inaugurated by Dr Beela G K, director, Centre for Disability Studies, Thiruvananthapuram. A recipe book on millets will also be released on the occasion by nutrition expert Dr Lalitha Appukuttan.

After the tasting session, farmer and food activist Sreedevi Lekshmikutty will deliver a lecture on the importance of millets and her experience will millet-based foods.

Organic food products, vegetables, millets and other grains, grocery, home and body care products will also be featured at the Organic Mela.

Also on display will be 'Zero Waste' utility and craft products from the Zero Waste Centre.

DECCAN CHRONICLE

4/4/14 DC

NUTRITION PAYS

Nutrition expert Lalitha Appukkuttan (R) releasing 'Millet Recipe book', by handing over a copy to Dr G K Beela, director of the Centre for Disability Studies in Thiruvananthapuram on Thursday. Ms Leena Prakash, author of 'Treasure of the Indian Kitchen' is at extreme left. The programme was organised by the Organic Bazar as part of an exhibition of millets in YMCA, Thiruvananthapuram. —DC

தினகரன்

திருச்சி 4.4.2014

நம்மாழ்வார் பிறந்த நாள்

இயற்கை உழவர் எழுச்சி தினமாக கொண்டாட்டம்

ஆதிரெங்கத்தில் ஏப். 6ல் விழா

திருத்துறைப்பூண்டி, ஏப். 4: திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை வேளாண் பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையத்தில் நம்மாழ்வாரின் 76வது பிறந்த நாளை முன்னிட்டு இயற்கை உழவர் எழுச்சி தினம், கருத்தரங்கம் வரும் 6ம் தேதி கொண்டாடப்பட உள்ளது. குடும்பம் அமைப்பின் இயக்குனர் ஆக்ஸ்வால் குலின்டால் தலைமை வகிக்கிறார். இயற்கை வேளாண் வல்லுனர்கள் சிக்கல் அம்பலவாணன், டிஇடிஇ இயக்குனர் ரெங்கநாதன், காரைக்கால் மருத்துவர் உமாமகேஸ்வரி ஆகியோர் முன்னிலை வகிக்கிறார்கள்.

இதுபற்றி நமது நெல்லை காப்போம் இயக்க மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் நெல் ஜெயராமன் கூறுகையில், தமிழகம் மட்டும் அல்லாது வெளிமாநிலம், வெளிநாடுகளுக்கு சென்று இயற்கை வேளாண் அறிஞர் நம்மாழ்வார். இயற்கை வேளாண்மை குறித்து எடுத்துரைத்தார். அது இப்போது செயல் பாட்டுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்து கொண்டு இருக்கிறது. நம்மாழ்வார் இறப்பிற்கு பின் வரும் 6ம் தேதி அவரது தமிழக முழுவதும் இயற்கை உழவர் எழுச்சி தினமாகவும், கருத்தரங்கம், கண்காட்சி போன்ற நிகழ்ச்சிகளாகவும் நடத்தப்பட உள்ளது. இதில் பொதுமக்கள், உழவர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள் கலந்து கொள்ள நெல் ஜெயராமன் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

News about Athirengam Seed Festival in Dinakaran Newspaper

நாடு முழுவதும்

3/5/14 Dhinakaran

பாரம்பரிய நெல் ரகம் பரவ வேண்டும்

தேசிய நெல் திருவிழாவில் வலியுறுத்தல்

திருத்துறைப்பூண்டி, மே 31: நாடு முழுவதும் பாரம்பரிய நெல் ரகங்கள் பரவ வேண்டும் என்று தேசிய நெல் திருவிழாவில் நமது நெல்லை காப்போம் கேரளா மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஸ்ரீதர் பேசினார்.

திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அருகே உள்ள ஆதிரெங்கம் இயற்கை வேளாண் பண்ணையில் கிரியேட், நமது நெல்லை காப்போம் சார்பில் தேசிய அளவில் நெல் திருவிழா கருத்தரங்கம், கண்காட்சி நேற்று துவங்கியது. இதில்,

நமது நெல்லை காப்போம் கேரளா மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஸ்ரீதர் பேசுகையில், பாரம்பரிய நெல் ரகங்கள் தமிழகம் முழுவதும், இந்தியா முழுவதும் பரவ வேண்டும். தமிழகத்தில் 80 ஆயிரம் விவசாயிகளிடம் பாரம்பரிய விதை நெல் உள்ளது. பூச்சி மருந்து பயன்படுத்துவதால் இறப்பு விகிதம் அதிகரிக்கிறது. மரபணு மாற்றப்பட்ட விதைகளால் நச்சுத் தன்மை அதிகமாகி குழந்தைகள் இறக்கின்றனர். எனவே இயற்கை விவசாயத்தை ஆர்வமாக செய்ய வேண்டும் என்றார்.

விவசாய கூட்டமைப்பு சங்க தலைவர் சேரன் தலைமை வகித்தார். நெல் உற்பத்தியாளர் சங்க தலைவர் பாலகிருஷ்ணன், கிரியேட் மேனேஜிங் டிரஸ்டி பொன்னம்பலம் தலைமை வகித்தார். அண்ணா இயற்கை வேளாண் பண்ணை சிக்கல் அம்பலவாணன், சுவாமி தயானந்தா அறக்கட்டளை தலைவர் ஷீலா பாலாஜி, பாண்டிச்சேரி பெர்னார்ட் டி இளார்க், புதுச்சேரி நிர்வாக அலுவலர் ரெங்கநாதன், ஊராட்சி தலைவர் அப்துல் முனாப், நமது நெல்லை காப்போம் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் நெல் ஜெயராமன், முன்னாள் எம்எல்ஏ இளங்கோவன், வேளாண் அதிகாரிகள், உள்ளாட்சி அமைப்பு பிரதிநிதிகள், கூட்டுறவு சங்க அதிகாரிகள், தலைவர்கள், இயக்குநர்கள், பல்வேறு மாவட்ட விவசாயிகள் கலந்து கொண்டனர்.

கிராமத்துக்கு 100 நம்மாழ்வார்

நமது நெல்லை காப்போம் கேரளா மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஸ்ரீதர் பேசுகையில், பொறியியல் துறையில் இருந்து விவசாயத்துக்கு வந்தவர் நம்மாழ்வார். இவர் மூலம் இயற்கை விவசாயத்துக்கு வந்தவர்கள் நிறைய பேர். 100 சதவீதம் இயற்கை விவசாயம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு இயற்கை விஞ்ஞானி நம்மாழ்வார் போல 1 கிராமத்திற்கு 100 பேரை உருவாக்க வேண்டும் என்றார்.

திருவாரூர் மாவட்டம் ஆதிரெங்கம் இயற்கை வேளாண் பண்ணையில் கிரியேட், நமது நெல்லை காப்போம் சார்பில் தேசிய நெல் திருவிழா நேற்று துவங்கியது. இதில் கேரள மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஸ்ரீதர் பேசுகிறார்.

News in Dhinakaran Newspaper about Traditional seed festival in Thiruthurapoondi

“ಕೃಷಿಯೀಗ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ”

– ಎಸ್. ಉಷಾ

ಎಸ್. ಉಷಾ

ಕೇರಳದ ತಿರುವನಂತಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆ ತಣಲ್. ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿ, ಕೀಟನಾಶಕದಿಂದಾಗುವ ದುರಂತಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ತಣಲ್(ನೆರಳು) ಸಂಸ್ಥೆಗೀಗ ರಜತ ಹಬ್ಬ ಕಳೆದಿದೆ. ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ದಶಕದಿಂದ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ, ದೇಸೀ ಬೀಜ, ಸಾವಯವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಅಕ್ಕಿ ಉಳಿಸಿ ಆಂದೋಲನಗಳ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಎಸ್. ಉಷಾ ಕೇರಳ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಚರಿಸಿ ಕೃಷಿರಂಗದ ನೋವು – ನಲಿವು, ಒಳಹರಿವುಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು.

ಅಡಿಕೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಉಷಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಮಿಂಚಂಚೆ ಸಂದರ್ಶನದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ ಕೆಳಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಕೇರಳದ ಖಾಸಗಿ ರಂಗ (ಸರಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಜನರ ಗುಂಪುಗಳು) ಎಳೆಯ – ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ಜೈವ ಕರ್ಷಕ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೆ.ಪಿ. ಎಲಿಯಾಸ್‌ರದು ಯುವಜನತೆಯನ್ನು ಕೃಷಿಯತ್ತ ಸೆಳೆಯುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಹಿಂದೆ ಪೈಂಟರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಪರಿಸರ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕುದುರಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಅವರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

2009ರಲ್ಲಿ ಎಲಿಯಾಸ್ ಪಾಲಕ್ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ಮಂಡಳಿಯ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು. ಅದು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಜೀವವೈವಿಧ್ಯ ವರ್ಧನೆಯ ಯೋಜನೆ. ಎಲಿಯಾಸ್ ಎರಡು ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವತಃ ಕೃಷಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೃಷಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೃಷಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ಎಲಿಯಾಸ್ ಐದು ಮಂದಿ ತರುಣರು ಕಾಸರಗೋಡು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಯೋಜನೆ ಆರಂಭಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಎಲಿಯಾಸ್ ಈ ತರುಣರ ಜತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಈ ನಡುವೆ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಯುವಕರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ, ದೇಸೀ ಬೀಜಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು ಅವರು ಕಾಸರಗೋಡಿನಿಂದ ತ್ರಿಶೂರಿನ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಕಾರವಾನ್ ಸಂಘಟಿಸಿದರು. ಈಗ ತ್ರಿಶೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಪು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಯುವಕರಿಗೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಂಚರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಯುವಕರಿಗಾಗಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಲಾಸು, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲಿಯಾಸ್ ಅವರ ಛಲ ಬಿಡದ ಪ್ರೇರಣೆ, ಯತ್ನ ಮತ್ತು 'ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುವುದ'ರಿಂದಾಗಿ (ಹ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್) ಸಾಕಷ್ಟು ಎಳೆಯರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲಿಯಾಸ್ ಅವರ ಸಾವಯವ ಭತ್ತದ ತಳಿ ವೈವಿಧ್ಯ

ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆ ತಣಲ್ ಯುವಜನತೆಗೆ ಆಹಾರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ಯುತ್ ಫೆಲೋಶಿಪ್' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಾವು 2 – 3 ಮಂದಿ ತರುಣರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಥಿಯರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಣಲ್ ತನ್ನ ಆರ್ಗಾನಿಕ್ ಬಝಾರ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಬಲ ಹಲವು ಎಳೆಯ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕ ಜನರನ್ನು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಈಗ ಫುಲ್‌ಟೈಮ್ ಕೃಷಿಕರಾಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಪೈಕಿ ತುಂಬ ಓದಿದ ಮಂದಿ – ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಡಾಕ್ಟರರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಎನ್‌ಆರ್‌ಐ ಮೊದಲಾದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಗಾನಿಕ್ ಮೇಳ, ಫುಡ್ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್, ಕುಕ್ಕಿಂಗ್ ಡೆಮೋ, ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರವಾಸ, ಫಿಲ್ಮ್ ಶೋ, ಸೆಮಿನಾರುಗಳ – ಜನರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸಲು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ತೋರನೂರಿನ ಬಳಿಯ ಆರಂಗೋಟ್ಟುಕ್ಕರದಲ್ಲಿರುವ ಕೃಷಿ ಪಾಠಶಾಲಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಎಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಹಿಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀಜಾ. ಇವರು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರ, ರಂಗ ಕಲಾವಿದೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರು. ಇವರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ, ನಾಟಕಗಳು ಮೂಲಕ ಕೃಷಿಯ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ತಳಿಯ ದನ ಮತ್ತು ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಇವರ ಇನ್ನೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆ. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಎಳೆಯರೂ ಕೈಜೋಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇವರು ಕೊಯ್ಲಿನ ಹಬ್ಬದೊಂದಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಲಾಲ್ ಎಂಬ ಝೀರೋ ಬಜೆಟ್ ರೈತರು ಮಲೆಯಾಳದ ಸೂಪರ್ ಸ್ಟಾರ್ ಮಮ್ಮೂಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ಸಾವಯವ ಭತ್ತದ ಕೃಷಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಿನಿಮಾ ನಟ ಅನೂಪ್ ಚಂದ್ರನ್ ಡೈರಿ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಫಾರ್ಮ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಹಲವು ಮಂದಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಲಾಲ್ ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು – ಇವರು ಝೀರೋ ಬಜೆಟ್ ರೈತರೂ ಹೌದು ಮಲೆಯಾಳದ ಸೂಪರ್ ಸ್ಟಾರ್ ಮಮ್ಮೂಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ಸಾವಯವ ಭತ್ತದ ಕೃಷಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೇರ್ತಲದಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಿನಿಮಾ ನಟ ಅನೂಪ್ ಚಂದ್ರನ್ ಡೈರಿ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಫಾರ್ಮ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಹಲವು ಮಂದಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಲೆಯಾಳದ ಹಿರಿಯ ಸಿನಿಮಾ ನಟರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಕೂಡಾ ಅವರ ಸ್ವಂತದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಮೂಲಕ ಇತರರನ್ನೂ ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಖ್ಯಾತ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಸತ್ಯನ್ ಅಂತಿಕ್ಕಾಡ್, ನಟ ಸಲೀಮ್ ಕುಮಾರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ

ಹಿರಿಯ ಚಿತ್ರನಟ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ (ಎಡದಿಂದ ಎರಡನೆಯವರು) ಅಪ್ಪಟ ಸಾವಯವ ವಿಶ್ವಾಸಿ. ಸ್ವತಃ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ – ಸಂಬಂಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾರೆ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಥೀಮಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಿನಿಮಾಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಮಂಜು ವಾರಿಯರ್ ಅವರ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಾ 'ನಿಮಗೆಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು' ಹಿಟ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣಗಳನ್ನು ಜತೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಿತ್ರ ಕೇರಳದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ಹೆಣ್ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ಧ್ಯೇಯ ಹೊತ್ತ ಕುಟುಂಬಶ್ರೀ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮಂಜು ವಾರಿಯರ್ ಈಗ ಬ್ರಾಂಡ್ ಅಂಬಾಸಿಡರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಎಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಅತಿ ತುರ್ತಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಕೇರಳ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹೌದೇ? ಹೌದಾದರೆ ಕಾರಣಗಳೇನು?

ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಡಿರುವ ಜಾಗೃತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ ದಶಕಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ಸಿನಿಮಾ ಉದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಧಿಸುವ ಕಾಯಿಲೆಗಳಾದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್, ಮಧುಮೇಹ, ಹೃದಯದ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಜನರಲ್ಲಿ, ಆದರಲ್ಲೂ ಎಳೆಯ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಥರದ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಹಲವು ಮಂದಿ ವೃತ್ತಿಪರರು, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಐಟಿ ರಂಗದವರು ಮತ್ತು ಎನ್ಆರ್ಐಗಳು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ತಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ತಾವು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಗದಿರುವುದು, ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಖುಷಿ ಪಡುವ ಮಾನವೀಯ ಆಗ್ರಹ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿಸ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಳೆಯರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪೂರ್ವವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ವಾತಾವರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇರಳದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ನೀವು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೊಸ ಆಸಕ್ತಿ ಚಿಗುರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಈ ಆಸಕ್ತಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಕೈತೋಟ ನಿರ್ಮಾಣ, ತಾರಸಿ ಕೃಷಿಯಂಥದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವೇ?

ಇಡೀ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಅಭಿರುಚಿ ಮೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಪಂಚಾಯತಿನಲ್ಲೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಚಿಕ್ಕ ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿ ಅನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲೀಗ ಅನಾಕರ್ಷಕ ಅಥವಾ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮರುವಲಸೆ – ರಿವರ್ಸ್ ಮೈಗ್ರೇಶನ್ – ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವೇ?

ಖಂಡಿತ ಸತ್ಯ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಥವರ ಗುರಿ ವಯನಾಡ್, ಪಾಲಕ್ಕಾಡ್ ಮತ್ತು ಇಡುಕ್ಕಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು. ಈಚೆಗೆ ಹಲವರಿಗೆ ತಿರುವನಂತಪುರಂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ.

ಈ ರಿವರ್ಸ್ ಮೈಗ್ರೇಶನಿಗೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಹೀಗೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ಮರಳಿದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ?

ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹೊಸತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಕಲಿತು ಅನುಷ್ಠಾನಿಸಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಕೌಶಲದ ಅಭಾವ – ಎರಡೂ ಸವಾಲೇ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕೂಡಾ ಇನ್ನಷ್ಟೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಂತ ಜೇಬಿನಿಂದಲೇ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ – ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ

ಇದ್ದರೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿದೆ. ಹೀಗಿರುವ ಕಾರಣವೇ ಇವರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಟ್ರೆಂಡ್. ಈ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮರುವಲಸೆ ಬಂದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿದೆಯೋ? ಇಂಥ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಬಹುದೇ?

ಕೃಷಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಿಜವಾದ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ 2 – 3 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚಲಿದೆ. ಹಲವರು ಜಮೀನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೃಷಿ ಆರಂಭಿಸಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳೆ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜು ಸರಪಳಿ ರೂಪುಗೊಂಡರೆ ಈ ರಂಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿ ಖಂಡಿತ ಬರಬಹುದು. ತಿರುವನಂತಪುರ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನ 1985 – 89 ಬ್ಯಾಚಿನ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಹೀಳಿಗೆಯ ವೃತ್ತಿಪರರು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಪರಿಣತರು ಕೇರಳದ ಮುಂದಿರುವ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪಶುಪಾಲನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೃಷಿಯನ್ನೂ ಒಂದು ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲು 'ರೈಸ್ ಪಾರ್ಕ್'ನಂತಹ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೇರಳಿಗರು ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಸವಿನೆನಪನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅವರು ಕೃಷಿರಂಗದ ಪುನಶ್ಚೇತನಕ್ಕಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಲವು ಕೊಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜೇಶ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ತಿರುವನಂತಪುರದವರು. ಈ ಬಯೋಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಪದವೀಧರ. ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಗಿಡಗಳು ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಅಧ್ಯಯನಾ ನಂತರ ಗ್ರೀನ್‌ಪೀಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿ ನೌಕರಿ. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಕೃಷಿಕನಾಗುವ ಕನಸು ಇತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಐಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಪತ್ನಿ ಉಮಾ ಅವರ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತು. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ರಾಜೇಶ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಟೆಲಿಕಾಮ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಇವರ ಅಣ್ಣ ರಣ್‌ಜಿತ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಸೇರಿ ವಯನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಖರೀದಿಸಿದರು. ಬೇರೆಡೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ರಾಜೇಶರ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರೂ ಇವರ ಕನಸಿನ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೈಗೂಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಈ ಎಲ್ಲರ ಹದಿನೈದು ಎಕ್ರೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜಮೀನುಗಳ ಕೃಷಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ರಾಜೇಶರದು. ಸೋದರ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಜೇಶ್ ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಗಳು, ಪತ್ನಿಯ ಜತೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗುವ ಬಯಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತೊಂಡಿ, ಗಂಧಸಾಲೆ, ಮುಳ್ಳನ್ ಕಯಮ್ಮೆ ಮೊದಲಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭತ್ತದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾವಯವ ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. "ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸಾವಯವ ಗ್ರಾಮವಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನನ್ನದು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ರಾಜೇಶ್.

ಶ್ರೀದೇವಿ ಮತ್ತು ರಮೇಶ್ ಚಂದ್ರನ್ ದಂಪತಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯದಲ್ಲಿ; ಅಮೆರಿಕ ಯುರೋಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸು ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಪರಿಣತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು. ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪೊಲ್ಲಾಚಿಯ ಬಳಿ ಗೋವಿಂದಪುರಮ್‌ನಲ್ಲಿ

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಕಲಿಯಲು ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ವೃತ್ತಿಪರರು, ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಹಲವು ರಂಗದ ಮಂದಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ

ನಾಲ್ಕುವರೆ ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇವರ ಸ್ನೇಹಿತ ಮತ್ತು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ರಾಜ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾರಣ.

ರಮೇಶ್ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀದೇವಿ ಸೋಶಿಯಾಲಜಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ಅಮೆರಿಕದ ಹಲವು ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷಾ ತಜ್ಞರ ಬಳಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಸಾವಯವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಸೆಮಿನಾರುಗಳ ಭೇಟಿ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳುವ ಮುನ್ನ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ತಾವೇ ಬೆಳೆಯುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು. ಕಳೆದ ವರ್ಷದಿಂದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ, ಕೃಷಿಗೆ ಆರಂಭ.

> **ಕೃಷಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಿಜವಾದ ಅಂಕೆಸಂಖ್ಯೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ 2 – 3 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚಲಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳೆ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜು ಸರಪಳಿ ರೂಪುಗೊಂಡರೆ ಈ ರಂಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿ ಖಂಡಿತ ಬರಬಹುದು.**

ಇವರದು ಮಳೆಯಾಧಾರಿತ ಪ್ರದೇಶ. ಬೇಳೆಕಾಳು ಮತ್ತು ಸಿರಿಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಆಹಾರ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಹಲವಾರು ಮರ ನೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುತ್ತಲಿನ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕೃಷಿಕರು ವಿಪರೀತ ಪೀಡೆನಾಶಕ ಬಳಸುವವರು. ಅವರು ಈ ಹೊಸ ನೆರೆಯವರನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣದ ಸಾವಯವ ಗುಂಪುಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀದೇವಿ ಆಹಾರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯಾಗಿ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದು ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಋತುಕಾಲಿಕ ಆಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಮೇಶ್ ಶ್ರೀದೇವಿಯವರ ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು 'ಡು ಸಮ್‌ಥಿಂಗ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್' ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಯಾಂ ಕೃಷ್ಣನ್ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಟೆಕ್ನೋ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲು ಮೂರು ಚಿಕ್ಕ ಐಟಿ ಕಂಪನಿಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಕಾಡು–ಪರ್ವತಗಳೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ. ಬಿಬಿಎ ಅಗ್ರಿಬಿಸಿನೆಸ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು

ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯ ಸಂದರ್ಭದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸಾವಯವ ಫಾರ್ಮು ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಪರಿಣತರ ಭೇಟಿ. ನಂತರ ಐಟಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಇವರ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನೇ ಐಟಿ ಕಂಪನಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರೀತಿ ಶ್ಯಾಂ ಅವರನ್ನು ಇಡುಕ್ಕಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಯ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟ ಖರೀದಿಸಿದರು. ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಫಾರ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಮಾದರಿ ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟವಾಗಿಸಲು ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರಾಳ ಪೀಡೆನಾಶಕ ಬಳಸುವ ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಶ್ಯಾಂ ಈಗ ಸಾವಯವ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ತನ್ನ ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪೀಡೆನಾಶಕ ಅವಶೇಷಗಳಿಗಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅವಶೇಷ ಅಂಶ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾನು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ

ರಾಜೇಶ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ

> **ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕದ ಕಡಿತವೇ ಸಮಾಜದೊಳಗಣ ಬಿರುಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಜನ ನಂಬತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.**

ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಡುವೆ ಶುಂಠಿ, ತರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ವನ್ಯ ಆನೆಗಳು ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಬಳಸುವ ಕೆಲವು ಸಾವಯವ ಒಳಸುರಿಗಳು ಆನೆಯನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಸಾವಯವ ಉದ್ಯಮಿಯಾಗುವ ಬಯಕೆ ಇವರದು. ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಬೀಬೀಎ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೂ ಜತೆಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಂದಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಈಗ ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ ಕೃಷಿಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ತಾವೇ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ?

ಹೌದು. ಜತೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾವಯವ ರೈತನಾಗುವುದು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಪ್ರೇರಕ ಘಟಕ.

ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಿಚನ್ ಗಾರ್ಡನ್, ಟೆರೇಸ್ ಗಾರ್ಡನ್ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಆಂದೋಲನ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಕ್ಷಿ. ರಿವರ್ಸ್ ಮೈಗ್ರೇಶನ್ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಹೊಸ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಳಕಳಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇ?

ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಖಂಡಿತ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ಅದುವೊಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಆಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇ. ಬೆಲೆಯೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಈಚೆಗಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ತುಂಬಾ ಏರಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪುನಸ್ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳು ಬೆಳಕು ಕಂಡಿವೆ. ಸೆಮಿನಾರುಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇವು ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿವೆ. ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕದ ಕಡಿತವೇ ಸಮಾಜದೊಳಗಣ ಬಿರುಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಜನ ನಂಬತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವರಂತೂ ಭತ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವನತಿಯ ನೇರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಡಿಲವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭತ್ತದ ಕೃಷಿ ಜನರನ್ನು, ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ತರುತ್ತದೆ – ಆದರೆ ಬಾಳೆ ಕೃಷಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಮಾಜದ ಅವನತಿ ಇಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ, ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನಗಳು, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಕಾಯಿಲೆಗಳು, ಡ್ರಗ್ ಮತ್ತು ಮದ್ಯ ವ್ಯಸನಿಗಳು, ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಪೀಡನೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನೇತಾರರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೃಷಿಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ಅವೆಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು, ಅಂದರೆ ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹು ದೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಜನರ ಉಳಿವಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯದ ವಿಚಾರ. ಹೀಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಜತೆ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಪಾಠ ಸೇರಿಸಲು ಇದೀಗ ಸಕಾಲವಲ್ಲವೇ?

ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಇದು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಇದನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿವೆ. ಆದರದು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಹೇಗಿದೆ?

ಪೀಡೆನಾಶಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸುರಕ್ಷಿತ ಆಹಾರ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ, ಸಾವಯವ ರೈತರು – ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅಚ್ಚು ಮಾಧ್ಯಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳೂ ಈ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ವಿಶನ್, ಅಮೃತ, ಏಷ್ಯಾನೆಟ್ ನ್ಯೂಸ್, ದೂರದರ್ಶನಗಳದ್ದು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಹೆಸರಾದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ❖

An article by usha translated by Sri Padre in Adikepatrike Magazine

വിത്തുകളുടെ രാമൻ

വിത്തിന്റെ അന്തകരായി മൊൺസാന്റോ, ബെയർ തുടങ്ങിയ ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തക കമ്പനികൾ തങ്ങളുടെ പിടിമുറുക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്രതം പോലെ വിത്തുകളെ വർഷാവർഷം വിതച്ച്/കൊയ്ത് കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന ചെറുവയൽ രാമൻ തന്റെ ചെറിയ ജീവിതം കൊണ്ട് വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകാണിക്കുന്നു. വയനാട് മാനന്തവാടിയ്ക്കടുത്തുള്ള കൊയിലേരി ഗ്രാമത്തിലെ കമ്മന എന്ന സ്ഥലത്താണ് രാമന്റെ വീട്. പത്തുവയസ്സുമുതൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന ചെറുവയൽ രാമൻ ഇപ്പോൾ അറുപത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിലും അന്നത്തെ പത്തുവയസ്സുകാരന്റെ അതേ ചുറുചുറുക്കോടെ വയലിൽ പണിചെയ്യുന്നു. അരനൂറ്റാണ്ടിലധികമുള്ള കൃഷിപരിചയമാണ് രാമന് കൂട്ട്. പൈതൃകമായുള്ള വയനാടിന്റെ നാടൻ നെൽവിത്തുകളാണ് രാമൻ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നത്. ഇപ്പോൾ വയനാടിനു പുറത്തുനിന്നുള്ള ആറു വിത്തുകൾ കൂടി ശേഖരത്തിൽ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മുറ്റവും തറയും മുഴുവൻ ചാണകം മെഴുകിയ വയ്ക്കോൽ മേഞ്ഞ കുടിലിലാണ് രാമന്റെ താമസം. തനി നാടൻ. ചെരിപ്പിടാറേയില്ല. ബിരിയാണി കഴിച്ചിട്ടേയില്ല..! മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും കൃഷിക്കാരോ ശാസ്ത്രജ്ഞരോ കുട്ടികളോ രാമന് വിരുന്നുകാരായുണ്ടാവും. സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നവർക്ക് രാമൻ വിത്തുകൾ കൊടുക്കാറുണ്ട്, പക്ഷേ, വിലയ്ക്കല്ല. ആ വിത്തുകൾ കൊണ്ടുപോയി കൃഷി ചെയ്ത് വിത്തായിത്തന്നെ തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിബന്ധനയിൽ. കേരളത്തിലെ പ്രശസ്തരായ പലർക്കും കൊടുത്ത വിത്തുകളുടെ വിവരങ്ങൾ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. മൊൺസാന്റോ പോലുള്ള കമ്പനികൾ എന്താണോ ചെയ്തുവരുന്നത് അതിന് നേരെ വിപരീതമാണ് രാമന്റെ പ്രവർത്തനം. വിത്തുകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വന്തം കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാൻ ഈ കുത്തകകമ്പനികൾ തന്ത്രങ്ങൾ മെനയുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് കുതറിമാറി കർഷകന്റെ വിത്തിനുമേലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഒന്നുകൂടി അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നു രാമൻ. കൂടിനുവേണ്ടി അനുവദിച്ച പ്രത്യേക അഭിമുഖത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ:

മുരളി വാളൂർ

വിദ്യാഭ്യാസം? കുടുംബം?

ഈ പ്രദേശത്തുതന്നെയാണ് പഠിച്ചത്. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സ് വരെയാണ് പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങൾ കൂട്ടുകുടുംബമായിരുന്നു ആദ്യം. ഇപ്പോൾ അണുകുടുംബങ്ങളായി മാറി. രണ്ട് ആൺമക്കളും രണ്ട് പെൺമക്കളുമാണ് ഉള്ളത്. മക്കൾ കൃഷിയിലേക്കു വരണമെന്നൊന്നും ഞാൻ നിർബന്ധം പിടിക്കാറില്ല. ഭാര്യ ഗീത വീട്ടിലും പണികൾക്കും എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ട്.

എത്ര സ്ഥലമുണ്ട് കൃഷി ചെയ്യാൻ?

അഞ്ചേക്കർ വയലിലാണിപ്പോൾ ഞാൻ കൃഷി ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ മൂന്നരയേക്ര ഭൂമിയിൽ ഞാൻ മരത്തൊണ്ടി കൃഷി ചെയ്യും. കഴിച്ച് ഒന്നരയേക്ര ഭൂമിയിൽ ബാക്കിയെല്ലാ ഇനങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. ഏകദേശം അമ്പതുസെന്റ് സ്ഥലത്താണ് ഓരോ ഇനം വിത്തും കൃഷി ചെയ്യുന്നത്.

ഇത്രയധികം വിത്തുകൾ അടുത്തടുത്തു കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ അവയുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ തമ്മിൽ പകരില്ലേ?

തിരുവനന്തപുരത്തെ 'തണൽ' എന്ന ഒരിക്കൽ സമീപിച്ച് വിത്തുകളൊക്കെ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാൻ പറ്റില്ലേ എന്ന് ചോദിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഞാൻ കുറെ വിത്തുകൾ ശേഖരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിൽ മൂപ്പ് കൂടിയതും മൂപ്പ് കുറഞ്ഞതുമായ ഇനങ്ങളുണ്ട്. ആറു മാസം, അഞ്ചുമാസം, നാലുമാസം, മൂന്നുമാസം എന്നിങ്ങനെ പല മൂപ്പുള്ള ഇനങ്ങളാണ്. വയനാട്ടിൽ ഒന്നാം കൃഷി നഞ്ചയെന്നും രണ്ടാം കൃഷി പുഞ്ചയെന്നുമാണ് പറയുക. നിങ്ങളുടെ തൃശ്ശൂരാണെങ്കിൽ, വിരിപ്പ്, മുണ്ടകൻ, പുഞ്ച എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു കൃഷി

അവിടെ നടക്കും. വയനാട്ടിൽ ഒന്നാം കൃഷി തുടങ്ങുന്നത് ജൂൺ/ജൂലൈയിലാണ്. അത് കൊയ്യുന്നത് ഡിസംബറിലാണ്. അപ്പോൾ ഏറ്റവും മൂപ്പുള്ള വിത്തിട്ടതിനുശേഷം മൂന്നു നാലു മാസങ്ങളിലായിട്ടാണ് മൂപ്പു കുറഞ്ഞ മറ്റുവിത്തുകളിടുക. ഏകദേശം പത്തഞ്ഞൂറ് വർഷം പഴക്കമുള്ള വിത്തുകളാണ് എന്റെ കൈവശമുള്ളത്. തലമുറകൾ കൈമാറി വന്നിട്ടുള്ള ഈ വിത്തുകളുടെ സ്വഭാവത്തിന് ഒരു മാറ്റവും ഇതുവരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇറക്കിയ വിത്തുകളാണെങ്കിൽ, ഏകദേശം പത്തു-തൊണ്ണൂറ് വിത്തുകൾ അവരിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതൊന്നും ശാശ്വതമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അവയ്ക്ക് ആദ്യവർഷം നല്ല വിളവായിരിക്കും. അടുത്ത വർഷം വിളവു കുറയും. മാത്രമല്ല അതിന്റെ രുചിയിലും ഗുണത്തിലും കുറവുവരുന്നു. നാലഞ്ചു വർഷം കഴിയുമ്പോഴേക്കും അത് ഒന്നുമല്ലാതായിത്തീരുന്നു. അതേസമയം ഗന്ധകശാല എന്ന നെല്ല്, എത്ര കാലമായി അതുണ്ടായിട്ട്. പക്ഷേ, അതിനൊരു വലിയ മാറ്റം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്, അതിന്റെ രുചിക്ക്. അതെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, പ്രകൃതിയിലുള്ള മാലിന്യം കൊണ്ടാണ്. രാസവളം, കീടനാശിനികൾ, അന്തരീക്ഷമലിനീകരണം, മലിനമായ വെള്ളവും മണ്ണും ഇങ്ങനെ എല്ലാത്തരത്തിലും മലിനമായ പ്രകൃതിയിൽ ഗന്ധകശാലയ്ക്ക് അതിന്റെ തനിസ്വഭാവം കാണിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോകുന്നുണ്ട്.

വയനാട്ടിൽ ഒന്നാം കൃഷി തുടങ്ങുന്നത് ജൂൺ/ജൂലൈയിലാണ്. അത് കൊയ്യുന്നത് ഡിസംബറിലാണ്. അപ്പോൾ ഏറ്റവും മൂപ്പുള്ള വിത്തിട്ടതിനുശേഷം മൂന്നു നാലു മാസങ്ങളിലായിട്ടാണ് മൂപ്പു കുറഞ്ഞ മറ്റുവിത്തുകളിടുക. ഏകദേശം പത്തഞ്ഞൂറ് വർഷം പഴക്കമുള്ള വിത്തുകളാണ് എന്റെ കൈവശമുള്ളത്.

വിത്തുകൾ വിൽക്കാറുണ്ടോ?

ഇല്ല, വിത്തുകൾ ഞാൻ വിൽക്കാറില്ല. രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും ഉപയോഗിച്ചുള്ള കൃഷിയേക്കാളും ജൈവരീതിയിൽ കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ വിളവു കുറവായിരിക്കും. പക്ഷേ, മണ്ണും നമ്മുടെ ഭക്ഷണവും സുരക്ഷിതമായിരിക്കും. ആ സുരക്ഷയാണ് എനിക്ക് പ്രധാനം. ഭാവിയുള്ളതാണിത്. ആരെങ്കിലും വിത്തുകൾ ›

ചെറുവയൽ രാമൻ
Photo/Koodu Magazine

ചോദിച്ചുവന്നാൽ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായിട്ടാണെങ്കിൽ ഞാൻ കൊടുക്കാറുണ്ട്, പണത്തിനു വേണ്ടിയല്ല. ആ വിത്തുകൾ അവർ കൃഷി ചെയ്ത് വിത്തുകളായിത്തന്നെ തിരിച്ചു തരണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ. പക്ഷേ, ഇതിനകം ഒരുപാടുപേർ വിത്തുകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയിട്ട് വളരെ കുറച്ചുപേരേ അത് തിരിച്ചുതരാനുള്ള സന്മനസ്സു കാണിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നത് സങ്കടകരമാണ്.

കുറിച്യർ സമുദായത്തിലാണല്ലോ രാമേട്ടൻ. അപ്പോൾ സർക്കാർ സംവരണമൊക്കെയുണ്ടാവുമല്ലോ. ഒരു സർക്കാർ ജോലിക്ക് സാധ്യത കൂടുതലല്ലേ? ശ്രമിച്ചില്ലേ?

1969-ൽ എനിക്ക് എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ച് മുഖേന ജോലി കിട്ടിയതായിരുന്നു. പക്ഷേ, എനിക്കത് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. കാരണം അന്നത്തെ തറവാട്ടുകാരണവരായിരുന്ന എന്റെ അമ്മാവൻ ജോലിക്കെന്നെ വിട്ടില്ല. കൃഷിയും അതിന്റെ കാര്യങ്ങളുമെല്ലാം നോക്കിനടത്താനും കുടുംബത്തെ നയിക്കാനുമായിരുന്നു അമ്മാവൻ എന്നെ ഉപദേശിച്ചത്.

> **ഭക്ഷണം പാർപ്പിടം വസ്ത്രം എന്നിവ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനും പ്രകൃതിക്കും ഹാനികരമല്ലാത്തതായിരിക്കണം. അപ്പോൾ അവിടെ നമ്മൾ ലാഭം നോക്കിയാൽ ഇപ്പുറത്ത് വലിയൊരു നഷ്ടം വേറെ വരും.**

കൃഷി ചെയ്യാൻ സഹായത്തിന് ആരൊക്കെയാണ് ഉള്ളത്?

എന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത പണികൾ വരുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പുറത്തുനിന്നു ചിലരെ താൽക്കാലികമായി കൂട്ടാറുണ്ട്. സ്ഥിരമായിട്ട് ഞാൻതന്നെയാണ് ഉള്ളത്.

എന്തുതരത്തിലുള്ള കൃഷിയാണ് ചെയ്യുന്നത്? രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളുമൊക്കെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടോ?

ഇല്ല. യാതൊരു രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനികളും ഉപയോഗിക്കാറില്ല. തികച്ചും ജൈവരീതിയിലുള്ള പരമ്പരാഗത കൃഷിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചാണകവും ചവറുമൊക്കെയാണ് പ്രധാനമായും വളമായി ഇടുന്നത്.

Photo/Koodu Magazine

ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും പരിദേവനമാണ് കൃഷി നഷ്ടമാണ് എന്നത്. എന്താണ് രാമേട്ടന് തോന്നിയിരിക്കുന്നത്?

അതിനു പ്രധാനകാരണം ഇന്നത്തെ ജീവിതസൂചിക വളരെ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ സാധനങ്ങൾക്കും വില കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഒരു പ്രധാന കാരണം കൂട്ടുകുടുംബങ്ങൾ അണുകുടുംബങ്ങളായി മാറി എന്നതാണ്. അപ്പോൾ എല്ലാ പണികൾക്കും പുറത്തുനിന്നും ആൾക്കാരെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. കിട്ടുന്ന പൈസ മുഴുവൻ അവർക്കു കൊടുക്കാനേ തികയൂ. ഒന്നാമത് ആളെ കിട്ടാനില്ല. പിന്നെ കിട്ടുന്നവർക്കുതന്നെ അമിതമായി കൂലിയും കൊടുക്കണം. തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ മുഴുവൻ കൂലിയിലേക്കു പോകും. അപ്പോൾ നഷ്ടം തന്നെയായിരിക്കും. പണ്ട് കൂട്ടുകുടുംബമായിരിക്കുമ്പോൾ കൃഷിപ്പണികൾക്കൊക്കെ പരസ്പരം സഹായിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നതില്ല. ഇനി മറ്റൊരു വശമുള്ളത്, ഭക്ഷണം പാർപ്പിടം വസ്ത്രം എന്നിവ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനും പ്രകൃതിക്കും ഹാനികരമല്ലാത്തതായിരിക്കണം. അപ്പോൾ അവിടെ നമ്മൾ ലാഭം നോക്കിയാൽ ഇപ്പുറത്ത് വലിയൊരു നഷ്ടം വേറെ വരും. എല്ലാത്തിനും ലാഭം മാത്രമാണ് നോക്കുന്നത്. അതെത്രമാത്രം നന്മയുള്ളതാണെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ സുരക്ഷിതമാണെന്ന് ആരും ചിന്തിക്കാറില്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം കൃഷിചെയ്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനും നിങ്ങളുടെ പ്രകൃതിക്കും വലിയൊരു ലാഭമാണുണ്ടാകുന്നത്. ആസ്പത്രികളൊക്കെ ഇപ്പോൾ പരസ്യങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. ആളുകളെല്ലാം നിത്യരോഗികളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിത്തല്ല മണ്ണാണ് പ്രധാനം എന്ന് പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്താണഭിപ്രായം?

അതു ശരിയല്ല. വിത്തും മണ്ണും പ്രധാനമാണ്. വിത്തുഗുണം പത്തുഗുണം.

ജനിതകവിത്തുകളെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു?

ജനിതകവിത്തുകളെന്നു പറയുമ്പോൾ നമുക്കു വലിയ അപകടമാണ് വരാൻ പോകുന്നത്. അത് അവരുടെ (കമ്പനികളുടെ) വിത്താണ്. വിത്ത് എന്നു പറയുന്നത് ആരുടെയും കുത്തകയല്ല. അത് പ്രകൃതിയുടേതാണ്. അപ്പോൾ ആ വിത്തുകൾ ആർക്കുംതന്നെ

എന്റേത് എന്ന് പറയാനുള്ള അവകാശമില്ല. ആ അവകാശം കൊണ്ടുവരികയാണ് ഇവിടെ ജനിതകവിത്തുകളിലൂടെ. ഒരിക്കൽ നമ്മൾ വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്താലും അടുത്ത തവണ നമ്മൾ വീണ്ടും അവരുടെ അടുത്തു തന്നെ പോകണം വിത്തിനായി. നാടൻ വിത്തിനങ്ങൾ എന്നുപറഞ്ഞാൽ അത് ആവർത്തനമാണ്. വിത്തിന് നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം. ഒരു കൃഷിക്കാരന് വിത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത് ഇന്ത്യയിൽ? കർഷകരെല്ലാം കമ്പനികൾക്ക് അടിമകളാവും.

○ **അതുപോലെ, ലബോറട്ടറിക്കു പുറത്ത് ജനിതകവിത്തുകളുടെ കൃഷിപരീക്ഷണങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് നമ്മളെ ബാധിക്കാൻ പോകുന്നത്?**

● ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ, ഒരു ഇരുന്നൂറു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഭൂമിയും ജീവനുമൊക്കെ ഇവിടെ നിലനിന്നത് ഇതൊക്കെയുണ്ടായിട്ടാണോ? ഈ കാടുകളിൽ എന്തെല്ലാം മരങ്ങളും പഴങ്ങളും ചെടികളുമുണ്ട്. ആരെങ്കിലും സംരക്ഷിച്ചിട്ടാണോ ഇതൊക്കെ നിലനിൽക്കുന്നത്. എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, നമ്മൾക്കു കഴിക്കേണ്ട ഭക്ഷണം നമ്മളുണ്ടാക്കിയാൽ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയ്ക്കൊരു തകരാറും വരാൻ പോകുന്നില്ല. ആന്ധ്ര, തമിഴ്നാട്, കർണ്ണാടക ഇവിടുന്നൊക്കെയാണല്ലോ നമുക്കുവേണ്ട സാധനങ്ങൾ ഇവിടെയിറക്കുന്നത്. നമുക്കിവിടെ സൗകര്യങ്ങളില്ലാഞ്ഞിട്ടാണോ? എന്തുകൊണ്ട് നമ്മളതു ചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മൾ കഴിക്കുക മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ വയനാട്ടിൽ വേണമെങ്കിൽ സൂര്യകാന്തിയും ഗോതമ്പും വരെ നന്നായി വളരും. നമുക്ക് നല്ല മഴയുണ്ട്, മണ്ണുണ്ട് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട് എന്നിട്ടും എന്താണ് ഇതിലേക്ക് വരാത്തത്? നമ്മുടെ വീട്ടിലെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ നമ്മളുണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. അയൽവാസിയോട് അരി ഇരക്കുന്നതിലും നല്ലതല്ലേ സ്വന്തമായി കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്നത്. ഒരു ബദൽ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വെള്ളം കൊണ്ടുപോയി അവർ കൃഷിചെയ്ത് നമുക്കു തരുന്നു. നമ്മളിങ്ങനെ കയ്യുംകെട്ടിയിരിക്കുകയാണ് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ.

കൃഷിയെടുത്തിട്ടൊന്നും ഒരു കാര്യവുമില്ല, ഒരു പെണ്ണുപോലും കിട്ടാത്ത ഇക്കാലത്ത്, നമുക്കൊരു ജോലി തേടി പോകാം എന്നാണ് പുതിയ തലമുറയിലുള്ളവർ ചിന്തിക്കുന്നത്.

○ **നെൽകൃഷിയല്ലാതെ വേറെന്തെങ്കിലും കൃഷികളുണ്ടോ?**

● എല്ലാത്തരം കൃഷികളുമുണ്ട്. എന്റെ വീട്ടാവശ്യത്തിനുള്ള കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങൾ പയർവർഗ്ഗങ്ങൾ പച്ചക്കറികൾ എല്ലാം അത്യാവശ്യം ഞാൻ കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കാര്യമായിട്ടൊന്നും പുറത്തുനിന്നും വാങ്ങേണ്ടി വരാറില്ല.

○ **നിലം കൊത്തിയിളക്കാത്ത പ്രകൃതികൃഷിയെക്കുറിച്ചെന്താണ് അഭിപ്രായം?**

● തെറ്റില്ലാത്തൊരഭിപ്രായം തന്നെയാണ് എനിക്കുമുള്ളത്. ആറിഞ്ച് താഴോട്ട് നമ്മൾ മണ്ണിളക്കിയിട്ട് കാര്യമില്ല. മേൽമണ്ണാണ് വളക്കൂറുള്ളത്. അതിൽനിന്നുള്ള പോഷകങ്ങളാണ് ചെടികളെടുക്കുക. അപ്പോൾ മണ്ണ് കാര്യമായിട്ടിളക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല.

○ **മക്കളെ കൃഷിക്കാരായി വളർത്താനാണോ ഉദ്യോഗസ്ഥരാക്കാനാണോ താത്പര്യം?**

● അതിപ്പോൾ വലിയൊരു ചോദ്യമാണ് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത്. ഒരു കല്യാണമന്വേഷിച്ചു പോയാൽ, കൃഷിക്കാരന്റെ ചെക്കനാണോ, നമുക്കിതുവേണ്ട, നമുക്കൊരു ജോലിയുള്ള ചെക്കനെ അന്വേഷിക്കാം എന്നായിരിക്കും പറയുക. കൃഷിക്കാരുടെ മക്കെ ❯

ചെറുവയൽ രാമൻ സംരക്ഷിക്കുന്ന വിത്തുകൾ

ചെന്നെല്ല്, കണ്ണി ചെന്നെല്ല്, വെളിയൻ, ചേറ് വെളിയൻ, മരത്തൊണ്ടി, ചെന്നൽതൊണ്ടി, ചെമ്പകം, ചോമാടി, മുണ്ടകൻ, ചോമാല, പാൽവെളിയൻ, കയമ, ഉരുണികയമ, അടുക്കൻ, കോതാണ്ടൻ, വെളുമ്പാല, കരിമ്പാലൻ, വെള്ളിമുത്ത്, കുറുമ്പാലി, ഗന്ധകശാല, ജീരകശാല, കുറുവ, കറുത്തൻ, തവളക്കണ്ണൻ, കൊടുവെളിയൻ, ഓണമൊട്ടൻ, ഓണച്ചണ്ണ, പാൽതൊണ്ടിമട്ട, പാൽതൊണ്ടിവെള്ള, പുന്നാടൻതൊണ്ടി, തൊണ്ണൂറാംതൊണ്ടി, തൊണ്ണൂറാംപുഞ്ച, രാമൻപുഞ്ച, കല്ലടിയാരൻ, ഞവര. ഇതു കൂടാതെ വയനാടൻ ഇനങ്ങളല്ലാത്ത കനകം, പാൽകയമ, കുഞ്ഞികയമ, കുങ്കുമശാലി, കുഞ്ഞിചീര, രക്തശാലി എന്നീ ആറിനങ്ങൾ കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഖരത്തിലേക്ക് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ചെറുവയൽ രാമൻ കൃഷിസ്ഥലത്ത്. Photo/Koodu Magazine

കല്യാണം കഴിക്കാനൊന്നും ആർക്കും താത്പര്യമില്ല കൃഷിചെയ്യുന്നവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ. ഇവിടെ ഏഴാംകൂലി പോലെയാണ്. അപ്പോൾ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ ചിന്ത അങ്ങനെയാവുകയാണ്. കൃഷിയെടുത്തിട്ടൊന്നും ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഒരു പെണ്ണുപോലും കിട്ടാത്ത ഇക്കാലത്ത്. നമുക്കൊരു ജോലി തേടി പോകാം എന്നാണ് പുതിയ തലമുറയിലുള്ളവർ ചിന്തിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഒരു നിർബന്ധവും പിടിക്കാറില്ല. മക്കൾക്ക് പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു നല്ലതാണ് എന്നു തോന്നുന്നത് അവർക്കു ചെയ്യാം.

ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടും കസ്തൂരിരംഗൻ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടുമൊക്കെ കർഷകവിരുദ്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഒരുപാട് സംഘർഷങ്ങൾ ഈയിടെയുണ്ടായല്ലോ. രാമേട്ടന് അങ്ങനെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

കസ്തൂരിരംഗൻ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മിറ്റിയുടെ കണ്ടിരുന്നു. എന്റെ ചോദ്യമിതാണ്. ഈ പശ്ചിമഘട്ടത്തെയും നമ്മുടെ പ്രകൃതിയെയും നമ്മൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലേ. അമ്മയുടെ മടിയിലിരുന്ന് നമ്മൾ വിസർജ്ജിച്ച് വൃത്തികേടാക്കിയാലും എന്തൊക്കെ കുസൃതി കാണിച്ചാലും അമ്മ അത് സഹിക്കും, ക്ഷമിക്കും. പക്ഷേ, അമ്മയെ ഉപദ്രവിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവസാനം അമ്മ കലിതുള്ളും. പ്രകൃതി ക്ഷമകെട്ട് അവസാനം ഒരു താണ്ഡവമാടിയാൽ, അതാണ് നമ്മൾ വടക്കേയിന്ത്യയിൽ കണ്ടത്. പിന്നെ നമുക്കൊന്നും രക്ഷയില്ലാതാവും. ആ പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കണം എന്നുതന്നെയാണ് മാധവ് ഗാഡ്ഗിൽ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ ഒരു പരിധിവരെ നമ്മൾ വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തയ്യാറാവണം.

എന്തൊക്കെ പുരസ്കാരങ്ങളാണ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്?

ജൈവവൈവിധ്യബോർഡിന്റെ സംസ്ഥാന അവാർഡ് ലഭിച്ചിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വർഷം. പിന്നെ എറണാകുളത്ത് പി.വി. തമ്പിയുടെ സ്മരണാർത്ഥമുള്ള ഒരു അവാർഡ്. പിന്നെ പലസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും പത്തിരുപതോളം പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മോൺസാന്റോ, മഹികോ, ബെയർ തുടങ്ങിയ കോർപ്പറേറ്റ് ഭീമൻമാരായ കമ്പനികൾ വിത്തിന്മേലുള്ള അവകാശം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആശങ്ക തോന്നുന്നില്ലേ?

ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രത്തിൽ ഭരിക്കുന്നവരല്ലേ ഇതൊക്കെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത്. ഭരിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലൊരു ഇച്ഛാശക്തിയുണ്ടാവണം. ഭരണനേതൃത്വത്തിലുള്ളവർ ഇത്തരം കമ്പനികൾക്ക് അടിമയാവുന്നു. നമുക്കിവിടെ ഇന്ത്യക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു. എന്തു സ്വാതന്ത്ര്യമാണിവിടെയുള്ളത്? ഇക്കാര്യത്തിൽ അതിനെ അനുവദിക്കരുതെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്. വിത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ട അവകാശം കർഷകനാണ്.

ഇനി ഞാൻ മരിച്ചാൽ ഈ ഭൂമി ആര് സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് ഞാനെങ്ങനെ കണക്കുകൂട്ടാനാണ്? ചിലപ്പോൾ എന്നോട് സ്നേഹവും കുടുംബസ്നേഹവുമുള്ളൊരുവൻ വരും, അവൻ സംരക്ഷിക്കുമായിരിക്കും.

സർവ്വകലാശാല പറയുന്നത് അത്യുത്പാദനശേഷിയുള്ള വിത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണല്ലോ? എന്തു പറയുന്നു?

നമ്മൾ ഒരു കടയിൽ ചെന്ന് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ട് ഇത് ഒറിജിനൽ. ഇത് ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റ് എന്ന്. അതല്ലെങ്കിൽ ഇത് ഫസ്റ്റ് ക്വാളിറ്റി. ഇത് സെക്കന്റ് അങ്ങനെ. അപ്പോൾ ഏതാണ് ഫസ്റ്റ് ക്വാളിറ്റി എന്ന് നമ്മൾ സ്വയം തിരിച്ചറിയുക. അത്രയേ ഞാനിതിൽ പറയുന്നുള്ളൂ.

എന്തായിരിക്കും നാടൻ വിത്തുകളുടെ ഭാവി?

നാടൻവിത്തുകളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഞാനെന്താ പറയാ? ഇങ്ങനെ പോയാൽ ഇതെല്ലാം നശിക്കില്ലേ? നമ്മൾ നമ്മൾതന്നെ ഇല്ലാതായി മാറും. അതിന്റെ സൂചനകളൊക്കെ ഇപ്പോൾത്തന്നെ കാണുന്നുണ്ട്.

രാമേട്ടനിത് ആർക്കാണ് കൈമാറാൻ പോകുന്നത്?

ഉത്തരം കിട്ടാത്തൊരു ചോദ്യമാണത്. ഒന്നും പ്രവചിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒന്നാണത്. എന്റെ അമ്മാവനും കാരണവന്മാരും, ഇതൊക്കെ ആരു സംരക്ഷിക്കുമെന്നു കരുതിയിട്ടാണ് അവർ സൂക്ഷിച്ചത്? അവരുടെ ശേഷം ഞാൻ നോക്കി നടത്തി. ഇനി ഞാൻ മരിച്ചാൽ ഈ ഭൂമി ആര് സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് ഞാനെങ്ങനെ കണക്കുകൂട്ടാനാണ്? ചിലപ്പോൾ എന്നോട് സ്നേഹവും കുടുംബസ്നേഹവുമുള്ളൊരുവൻ വരും. അവൻ സംരക്ഷിക്കുമായിരിക്കും. ●

വിലാസം: ചെറുവയൽ രാമൻ, കമ്മന പോസ്റ്റ്,
കൊയിലേരി, മാനന്തവാടി, വയനാട് 670645.
ഫോൺ: 8281556350

An article about Cheruvayal Raman in Koodu Magazine

എസ്.ഉഷ

ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ ഒരു ആവാസ വ്യവസ്ഥയാണ് തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ. കാടിന്റേയും കടലിന്റേയും സമ്പന്നത പങ്കിട്ടെടുത്ത ഈ ആവാസ വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ലോകത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെയും നിലനിൽപ്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ വളരെയേറെ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുമുണ്ട്.

കേരളത്തിന്റെ സവിശേഷ പ്രകൃതിയിൽ തണ്ണീർത്തടങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മൂന്നു മാസമെങ്കിലും നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന മഴക്കാലത്ത് മലഞ്ചെരിവുകളിലും ഇടനാടൻ കുന്നുകളിലുമെല്ലാം പെയ്യുന്ന മഴവെള്ളം മുഴുവനും പുഴകളിലൂടെ ഒഴുകിയെത്തുന്നത് ഈ ഭൂപ്രകൃതിയിലേക്കാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ ഈ ഒഴുക്കിനെ തങ്ങളുടെ നിലനിൽപിന് അനുയോജ്യമാം വിധം തിരിച്ചുവിട്ട് വീണ്ടും തീരപ്രദേശത്തിനു സമാന്തരമായ കായലുകളിലേക്കെത്തിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് നെൽ കർഷകർ കാലങ്ങളായി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിലൂടെ ഒഴുക്കിന്റെ വേഗത കുറയുകയും ചെറിയ കൈത്തോടുകളിലും കുളങ്ങളിലും ഏലകളിലുമെല്ലാം വെള്ളം നിന്ന് അടുത്തുള്ള കിണറുകളെ റീചാർജ് ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് എത്ര ജനനിബിഡമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോലും കുടിവെള്ളത്തിന് മുട്ടുണ്ടാകാതെ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ സഹായിച്ചത് നെൽകർഷകന്റെ ഭൂപരിപാലന രീതികൾ മൂലമാണ്. ഈ നെൽവയലുകളും തണ്ണീർതടങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, മഴവെള്ളം മുഴുവൻ ഒറ്റയടിക്ക് കടലിലേക്ക് ഒഴുകിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നുള്ള കേരളമല്ല ഉണ്ടാകുക. കേരളത്തിന്റെ ജൈവ വൈവിധ്യത്തിന്റെ വലിയൊരളവും ഭൂമിയുടെ അഞ്ചിലൊന്നും ഇത്തരം ആവാസ വ്യവസ്ഥകൾക്കകത്താണുള്ളത്. വലിയൊരു ജനസമൂഹമാണ് ഈ ജൈവ വൈവിധ്യത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഇത്രയും കാലം ഇവിടെ ജീവിച്ചു വളർന്നത്. മീൻ പിടിക്കലും കക്ക വാരലും ചെമ്മീൻ കൃഷിയും പായ നെയ്ത്തും കയറു പിരിക്കലുമെല്ലാം ഇവിടെ വളർന്നതും ഗ്രാമീണ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയതുമെല്ലാം കേരളത്തിന്റെ വളർച്ചയെ നോക്കി കാണുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാകുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്.

ഈ ആവാസ വ്യവസ്ഥയെ സംരക്ഷിക്കാനായി 2008–ൽ കേരളത്തിൽ വളരെ പുരോഗമനപരമായ ഒരു നിയമം നിലവിൽ വന്നു. നെൽവയൽ- തണ്ണീർതട സംരക്ഷണ നിയമം. കേരളത്തിൽ നിലവിലുള്ള എല്ലാ സ്വാഭാവിക തണ്ണീർതടങ്ങളേയും നെൽവയലുകളേയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ജല സംഭരണ സംവിധാനങ്ങളേയും (ചെറിയ കുളങ്ങളടക്കം) സംരക്ഷിക്കാനുദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയ ഒരു നിയമമാണിത്. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഇത്രയും ശക്തമായൊരു നിയമം മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തുമില്ല. കർണ്ണാടകത്തിലും തമിഴ്നാട്ടിലും ബംഗാളിലുമെല്ലാം ഇന്ന് ഇത്തരമൊരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യം ഉയർന്നു വരുന്നുണ്ട്. ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വളരെ വലുതാണെന്നും ദീർഘ വീക്ഷണത്തോടെയുള്ള ഒരു നിയമമാണിതെന്നും ഇത് വായിച്ച പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

നെൽവയൽ-തണ്ണീർതട നിയമത്തിന് ഭേദഗതിയോ?

എന്നാലിപ്പോൾ ഈ നിയമത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത് ഇവിടുത്തെ സർക്കാർ തന്നെയാണെന്നതാണ് മറ്റൊരു വിരോധാഭാസം. ഈ നിയമത്തിൽ ഭേദഗതികൾ വേണമെന്ന് സർക്കാർ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ വികസനമാകെ മുരടിക്കുമെന്നാണ് സർക്കാറിന്റെ അഭിപ്രായം.

വയൽ നികത്തുന്നതിനെതിരെ കേരളത്തിൽ ഒട്ടേറെ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 2006-07 കാലഘട്ടത്തിൽ എരയാംകുടിയിലും മുരിയാട്ടും നടന്ന തുടർച്ചയായ ജനകീയ സമരങ്ങളാണ് ഇത്തരമൊരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യകത നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയത്. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ വികസന- സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾ കേരളത്തിൽ എത്തിയത് റിയൽ എസ്റ്റേറ്റിന്റേയും അടിസ്ഥാന സൗകര്യ വികസനത്തിന്റേയും രൂപത്തിലാണ്. ഇതോടെ ഊർജിതമായ കളിമൺ ഖനനവും മണൽവാരലും തണ്ണീർതടങ്ങളും വയലുകളും മണ്ണിട്ടു നികത്തലും എല്ലാം '95നു ശേഷം കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ ശക്തമായി സ്വാധീനിച്ച ഘടകങ്ങളാണ്. പരിസ്ഥിതി നാശത്തിനു പുറമേ ഇതുണ്ടാക്കിയ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക തകർച്ചകളും വർധിച്ച അഴിമതിയും എല്ലാമാണ് ഇത്തരം 'വികസന' രീതികളോട് പ്രാദേശിക ജനങ്ങൾക്ക് എതിർപ്പുണ്ടാക്കാൻ കാരണമായത്. ഈ നാശത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശക്തമായ നിയമം കൊണ്ടു മാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന അവസ്ഥ അന്നത്തെ സർക്കാറിനും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് ഇങ്ങിനെയൊരു നിയമം ഉണ്ടായത്. തന്റെ നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ട ഒരാൾക്ക് വീട് വെയ്ക്കാൻ അനുമതി നൽകാൻ കഴിയാത്ത വിധം ഈ നിയമം നടപ്പായതിന്റെ 'വേദന' മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടി ഒരു ചർച്ചക്കിടയിൽ സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇത്തരമൊരു ആവാസ വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിലനിൽപിനെ കുറിച്ചുള്ള രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ അജ്ഞത വെളിവാക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

പ്രശസ്തനായൊരു മത്സ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരു സെമിനാറിൽ പങ്കെടുത്ത് സംസാരിക്കവേ പറഞ്ഞൊരു കാര്യം, ഇത്തരം അറിവില്ലായ്മകൾ നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്ന ദുരന്തത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഏറെ കൊട്ടിഘോഷിച്ച് പണിതുയർത്തിയ തണ്ണീർമുക്കം ബണ്ടിനെ പറ്റിയായിരുന്നു പരാമർശം. ബണ്ടിന്റെ പണി തുടങ്ങിയ കാലത്ത് മലയാളിയായ ഇദ്ദേഹം ബോംബെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഗവേഷണം നടത്തുകയാണ്. പ്രോജക്ടിന്റെ ഉദ്ഘാടന ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞുവത്രേ, കുട്ടനാടിന്റെ അവസാനമായി എന്ന്. കുട്ടനാട്ടിലെ സാധാരണ കർഷകരും ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞുവെന്ന് വിസ്മരിച്ചു കൂടാ. വൈക്കം കായലിൽ നിന്ന് മുട്ട വിരിഞ്ഞ് കുട്ടനാട്ടിലേക്കെത്തുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിന് മത്സ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ തണ്ണീർമുക്കം ബണ്ടിന്റെ ഷട്ടറുകളിൽ തലയിടിച്ച് ജീവനൊടുക്കുന്നതിനെ പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായി അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ധാർമ്മികതയുടെ മാത്രമല്ല ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനം വരെയാണ് ഇല്ലാതായതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർക്ക് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടായില്ല. അന്ന് കൃഷിയുടെ പേരിലാണെങ്കിൽ ഇന്ന് ടൂറിസത്തിന്റെ പേരിലാണ് സമ്പന്നമായ ഈ തണ്ണീർതടം നശിപ്പിക്കുന്നത്.

ബാക്കിയായ തണ്ണീർതടങ്ങളുടേയും വയലുകളുടേയും ഓരോ ഇഞ്ചും സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഇവിടുത്തെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ അറിവ് പ്രധാനമായും അനുഭവത്തിലൂടെ നേടിയതാണ്. എന്നാൽ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു തലം കൂടി ഈ അറിവിനുണ്ട്. അതിലൊന്ന് ജലസുരക്ഷയെ കുറിച്ചുള്ള അറിവാണ്. ഈ തണ്ണീർതടങ്ങളെല്ലാം നികത്തി കെട്ടിടങ്ങളും റോഡുകളും റെയിൽവേ പാലങ്ങളും എയർപോർട്ടുകളും പണിതുയർത്തി എന്നു കരുതുക. എന്താവും സംഭവിക്കുക? ആദ്യത്തെ ആഘാതം വെള്ളപ്പൊക്കമായിരിക്കും. മഴ വെള്ളത്തിന് ഒഴുകിപ്പോകാനുള്ള ഇടങ്ങളില്ലാതാകും. തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ പറ്റി ആരെങ്കിലും പഠിച്ചാൽ കൃത്യമായി ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. 30-40 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് വയലുകൾ അതിരിട്ടിരുന്ന ഈ നഗരത്തിലിന്ന് സ്വാഭാവികമായ ഒരു തുണ്ട് വയൽ പോലും കാണാനില്ല. വയലുകൾ നഗരത്തിന്റെ ശ്വാസകോശങ്ങളാണെന്നും ഇവ നികത്തരുതെന്നും '70കളിൽ തന്നെ ഭൗമശാസ്ത്രജ്ഞർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ശ്വാസകോശങ്ങളിലാണ് ബഹുനില കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയലും മാലിന്യം വലിച്ചെറിയലുമെല്ലാം നടക്കുന്നത്. നഗരത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കോളനികളിലെല്ലാം തന്നെ കിണർ വറ്റാൻ തുടങ്ങി. വയലിനെ

ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു സ്കൂൾ അധ്യാപിക കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി സ്കൂൾ അങ്കണത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും രണ്ട് സെന്റ് ഭൂമിയിൽ കൃഷി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഏതൊരു ഭരണാധികാരിയേയും ഒന്ന് ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

വയൽ തരിശിടുന്നു എന്നതാണ് സർക്കാറിന്റെയും വികസന വാദികളുടേയും പരാതി. എന്തുകൊണ്ട് ഇവ തരിശിടുന്നു എന്ന് അന്വേഷിക്കാത്തതിനാലാണ് ഈ ചോദ്യം വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനൊരു പ്രധാന കാരണം നെൽകൃഷിയുടെ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക അടിത്തറകൾ തകർന്നു പോയതും പകരമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്തതുമാണ്. സാമ്പത്തികമായ കാരണങ്ങൾ മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകമാണ്. '70 കളിൽ

സർക്കാർ ജോലിയുപേക്ഷിച്ച് നെൽകൃഷിയിലേക്ക് ആളുകൾ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഇന്ന് നെൽകൃഷി ഇത്ര പുറം തള്ളപ്പെട്ടു? ആഗോളവൽക്കരണ കാലത്ത് മാർക്കറ്റും പണവും ജീവിതങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നാടിനു വേണ്ടി നഷ്ടം സഹിച്ചും കൃഷി നിലനിർത്താൻ കർഷകർക്ക് കഴിയില്ല. ഇത് മനസ്സിലാക്കാതെ ഒരുക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയും നെൽകൃഷിയെ പുനരുദ്ധരിക്കില്ല. (ഇപ്പോഴും പണത്തിനോട് ആർത്തിയില്ലാത്തവരാണ് പാരമ്പര്യ നെൽകർഷകർ എന്നതും പറയാതെ വയ്യ). സമയത്തിന് പണിക്കാരെ കിട്ടായ്മ, ചെറുപ്പക്കാരുടെ അഭാവം, നാൾക്കുനാൾ കൂടിവരുന്ന കൃഷിച്ചെലവ്, പാരിസ്ഥിതികമായ പ്രശ്നങ്ങൾ, സംഭരണത്തിലെ പാളിച്ചകൾ ഇതെല്ലാമാണ് നെൽകൃഷിയോടുള്ള മോഹം കുറയ്ക്കുന്നതെന്ന് മിക്ക കർഷകരും പറയുന്ന കാര്യമാണ്. മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി പലയിടത്തും വയലിന്റെ ഉടമസ്ഥർ സ്ഥലത്തില്ല എന്നതാണ്. ചിലയിടങ്ങളിൽ ഉടമസ്ഥർ ആരാണെന്നു പോലും അറിയാത്ത അവസ്ഥയുണ്ട്. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ അതാതിടങ്ങളിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഒരു പരിമിതിയുണ്ട്. പകരം ഇത്തരം ഭൂമി മുഴുവനും തന്നെ 'ഭക്ഷ്യ റിസർവ്' ആക്കി മാറ്റുകയും കൃഷി ചെയ്യാൻ മാത്രം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. നിയമപരമായും സാമ്പത്തികമായുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യാൻ താൽപര്യമുള്ള വ്യക്തികൾക്കും ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും സർക്കാർ ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതുമുണ്ട്.

നെൽകൃഷിയിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന കാര്യം വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുക എന്നതാണ്. അശാസ്ത്രീയമായ നികത്തലുകളും പാലങ്ങളും റോഡുകളും ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സുകളും ബസ് സ്റ്റാന്റുകളും പണിയലും മറ്റ് കൃഷികളിലേക്കുള്ള മാറ്റവും എല്ലാം കുറേയേറെ വയലുകൾ നെൽകൃഷിക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാതാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ കാര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എങ്കിൽ മാത്രമേ അവയെ വീണ്ടും കാർഷികോൽപാദനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയൂ.

ഇതിനെല്ലാം വേണ്ടത് തരിശു നിലങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ തന്നെ പിടയുന്ന ഒരു മനസ്സാണ്. എങ്ങിനെ ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്തു തുടങ്ങാമെന്ന ചിന്ത അപ്പോഴേ ഉണ്ടാകൂ. അങ്ങിനെ മനസ്സ് പിടയുന്ന ഒരു യുവതലമുറ ഇവിടെ ഉണ്ടായിവരുന്നു എന്നത് ആശാവഹമാണ്. അണക്കരയിലും ചീക്കല്ലൂരും ആറൻമുളയിലും ഒട്ടേറെ ചെറുപ്പക്കാർ സമരത്തിനിറങ്ങിയത് വയലിനോടുള്ള അവരുടെ വൈകാരിക ബന്ധം മൂലമാണ്. ആറൻമുള പുഞ്ചയിൽ കൃഷിയിറക്കാനുള്ള ആവേശത്തിലാണവർ. സർക്കാരും കോടതിയും ഈ ആവേശത്തെ കെടുത്തുമോ?

ഒരു വയൽ അതിന്റെ തനതു സ്വഭാവത്തിൽ നിലനിന്നാൽ നെല്ല് മാത്രമല്ല ലഭിക്കുക. ഒട്ടേറെ പഠനങ്ങൾ ഈ രംഗത്ത് നടക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ആവാസ വ്യവസ്ഥയുടെ കാർഷികേതരമായ പ്രാധാന്യം കൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, അത് നിലനിർത്തുന്നതിൽ കർഷകർക്കുള്ള പങ്ക് ഉൾക്കൊണ്ട് അവർക്ക് ധനസഹായം വരെ നൽകണമെന്നാണ് ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ പരിസ്ഥിതി പരിപാടി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. കൃഷി ചെയ്യുന്ന വയൽ തരുന്ന ജല സുരക്ഷ, കൃഷി ചെയ്യാതെ ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണം (ഇലക്കറികളും മത്സ്യങ്ങളും മറ്റ് വിഭവങ്ങളും), പക്ഷികളുടെ വൈവിധ്യം, ചിത്രശലഭങ്ങൾ, തുമ്പികൾ, തവളകൾ തുടങ്ങിയ ജൈവ വൈവിധ്യം, ഔഷധ സസ്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം തന്നെ കർഷകർ നെൽകൃഷി നടത്തുമ്പോൾ നാടിന് ലഭിക്കുന്ന പരോക്ഷ സേവനങ്ങളാണ്. മറ്റേതു കൃഷി ചെയ്താലും ഈ ഭൂമിക്ക് ഇത്തരം സേവനങ്ങൾ നൽകാനാകില്ല. തരിശിട്ട വയലുകളേക്കാൾ നെൽകൃഷി നടക്കുന്ന വയലുകളാണ് കൂടുതൽ പക്ഷികളെ ആകർഷിക്കുന്നതെന്ന് പക്ഷികളെ കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നവർ പറയുന്നു. രാസവസ്തുക്കളില്ലാതെ ജൈവകൃഷി ചെയ്യുന്ന വയലുകളിൽ കൂടുതൽ പക്ഷികളെ കാണുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ഈ ആവാസ വ്യവസ്ഥ നൽകുന്ന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ നിലനിർത്താൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ കേരളത്തിന്റെ നിലനിൽപ് തന്നെ അപകടത്തിലാകും.

വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നുള്ള നിയമം കുറേക്കൂടി ശക്തമാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. മറ്റ് ഭൂമിയില്ലാത്ത കർഷകർക്ക് (ഇന്നലെ വയൽ വാങ്ങിയ ഒരാളെ കർഷകനായി കൂട്ടുമോ?) വീട് വെയ്ക്കാൻ 5-10 സെന്റ് വയൽ നികത്താമെന്ന വ്യവസ്ഥ പോലും പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്റെ മറവിലാണ് പല നികത്തലുകളും നടക്കുന്നത്. ഇന്നാട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എഞ്ചിനീയർമാരും വികസന പദ്ധതികളിൽ പണം മുടക്കുന്നവരും രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വവും ഇത് തിരിച്ചറിഞ്ഞേ മതിയാകൂ. കൃഷി വകുപ്പും കൃഷി മന്ത്രിയും കാർഷിക സർവകലാശാലയും ഇക്കാര്യത്തിൽ ശക്തമായി തന്നെ ഇടപെടേണ്ടതുണ്ട്. ●

An article written by S Usha in Patabhedam Magazine

അഗ്നിജ്വാലയായി 'പെണ്ണൊളി'

11/1/15 MB

ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ട കുറിയേടത്ത് താത്രിക്ക് ആദര സമർപ്പണം

ആറങ്ങോട്ടുകര പാടത്ത് നർത്തകി വിനിത നെടുങ്ങാടി മോഹിനിയാട്ടം അവതരിപ്പിക്കുന്നു

വടക്കാഞ്ചേരി: ആറങ്ങോട്ടുകരയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ദീപ്തമായ അംശമാണ് ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് സദാചാര അസംബന്ധങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ച കുറിയേടത്ത് താത്രി. ആറങ്ങോട്ടുകരയുടെ ചരിത്രനാഴികക്കല്ലുള്ള ആദ്യ ആദരമായി ആറങ്ങോട്ടുകര പാഠശാലയുടെ സമർപ്പണമായ 'പെണ്ണൊളി'. താത്രി സ്മരണയിൽ, കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ ക്രിയാത്മക ഇടപെടൽ നടത്തുന്ന മുൻനിരക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെ കൂടിച്ചേരൽ അഗ്നിജ്വാലയായി.

സാമൂഹിക അനാചാരങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ച കലാകാരിയും ആസ്വാദകയുമായിരുന്ന താത്രി, അഭിമാനത്തോടെ ആരും ഇവിടെ ആദരത്തിന് അർഹയാക്കപ്പെടുകയാണെന്ന് ആറങ്ങോട്ടുകര പാഠശാലയുടെ മുഖ്യ സംഘാടകയും നാടക പ്രവർത്തകയുമായ ശ്രീജ ആറങ്ങോട്ടുകര പറഞ്ഞു.

താത്രിയുടെ കാലത്തെ വിലക്കുകളോടൊപ്പം ഇന്ന് സ്ത്രീകാംക്ഷതിരായ പീഡനങ്ങളുടെ തോതും ആഴവും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണെന്ന് കെ. അജിത പറഞ്ഞു. ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് ജാതിയും മതവും നോക്കാതെ വിവാഹം കഴിക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യമൊക്കെ വീട്ടുകാരെ മാത്രം ഭയപ്പെട്ടാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇന്ന് മറ്റുചില ശക്തികളെ പേടിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിലാണ് -അജിത പറഞ്ഞു.

സാമൂഹിക മാറ്റത്തിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സ്ത്രീസമൂഹം പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾക്കതീതമായി നേതൃത്വം നൽകണമെന്ന് സി.കെ. ജാനു പറഞ്ഞു. നൃത്താവിഷ്കാരത്തിലൂടെ മോഹിനിയാട്ടം നർത്തകി വിനിത നെടുങ്ങാടി പെണ്ണൊളിക്ക് തെളിച്ചമേകി. ഇരയിമ്മൻ തമ്പിയുടെ 'ഓമനത്തിങ്കൾ കിടാവോ...' എന്ന വരികൾക്ക് നൃത്താഷ്യവുമായി വിനിത തന്റെ നൃത്തം വിഷലിപ്തമാകാതെ മണ്ണിനെ പ്രണയിക്കുന്നവർക്കായി സമർപ്പിച്ചു.

മാധ്യമപ്രവർത്തക വി.എം. ദീപയായിരുന്നു മോഡറേറ്റർ. പ്രൊഫ. പി. ഗീത, നജ്മൽ സാഹി, അഡ്വ. കെ.വി. ഭദ്രകുമാരി, എസ്. ഉഷ, ശ്രീകല, മേഴ്സി അലക്സാണ്ടർ, സുലൈഖ, സീമ ഭാസ്കർ, മിനി മുരിങ്ങത്തേരി, എം. അനു, ഗീത ജോസഫ്, ജാസ്മിൻ, വി.സി. വിദ്യ, എം.ജി. ശൈലജ, ബീന വിജയൻ, ഡോ. ഇന്ദിര എന്നിവർ പെണ്ണൊളിയെ സജീവമാക്കി.

19/1/15 MB

കുറിയേടത്ത് താത്രിക്കുള്ള സമർപ്പണമായി 'പെണ്ണൊളി'

വടക്കാഞ്ചേരി: സദാചാര അസംബന്ധങ്ങളെ ധീരമായി വെല്ലുവിളിച്ച് പൊരുതിയ കുറിയേടത്ത് താത്രിക്കുള്ള ആദരസമർപ്പണമായി ആറങ്ങോട്ടുകര കലാപാഠശാല ജനവരി 10ന് 'പെണ്ണൊളി' സംഘടിപ്പിക്കും.

ആറങ്ങോട്ടുകര പാഠശാലയുടെ കാർഷിക സാംസ്കാരിക ഉത്സവമായ നാട്ടുവേലയുടെ ഭാഗമായാണ് പെണ്ണൊളി രാവിലെ 10ന് ആറങ്ങോട്ടുകര പാടശേഖരത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. കെ. അജിത, സി.കെ. ജാനു, എസ്. ഉഷ, പി. ഗീത, ഉഷ നമ്പ്യാർ, വിനിത നെടുങ്ങാടി, എസ്. ഉഷ, പ്രൊഫ. കെ.എ. തുളസി, എം.എസ്. ഏല്യാമ്മ, സുലൈഖ, ദീദി ദാമോദരൻ, അഡ്വ. ഭദ്രകുമാരി, വി.എം. ഗിരിജ, ശ്രീജ ആറങ്ങോട്ടുകര തുടങ്ങി വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധിപേർ 'പെണ്ണൊളി'യിൽ ഒന്നിക്കും.

ജനവരി 9ന് കൊള്ളുപാട്ടും താളവാദ്യങ്ങളുമായി നാട്ടുവേലയ്ക്ക് തുടക്കമാവും.

വൈകീട്ട് 5ന് വേലയുടെ ഉദ്ഘാടനം കെ. രാധാകൃഷ്ണൻ എം.എൽ.എ. നിർവഹിക്കും. രാത്രി 6.45 മുതൽ നാടകം, ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനം, 9ന് ബസുദേവ് ദാസ്, ഉത്തംദാസ് തുടങ്ങി പ്രശസ്തരായ പ്രമുഖർ നയിക്കുന്ന ബംഗാളി നാടോടി സംഗീതം.

10ന് വൈകീട്ട് 5ന് സമാപന സമ്മേളനം പി.കെ. ബിജു എം.പി. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും.

5.30ന് ആറങ്ങോട്ടുകര കലാപാഠശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ നളചരിതം രണ്ടാംദിവസം കഥകളി. 7ന് സ്ത്രീകളെ എഴുതി സംവിധാനം ചെയ്ത് സ്ത്രീകൾ മാത്രം അഭിനയിച്ച കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സ്ത്രീ നാടകം -തൊഴിൽ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക്, 8.30ന് ഗോത്രവർഗ്ഗ കലാരൂപങ്ങളുടെ അവതരണം എന്നിവയുണ്ടാകും.

News about Arangottukara harvest Festival

BANGALORE
THE HINDU • TUESDAY, APRIL 22, 2014

Rice diversity is his passion

Farmer plans to set up a farm showcasing 250 varieties

Special Correspondent

MYSORE: Known to conserve indigenous varieties of rice from different parts of the country, S.R. Srinivasmurthy, paddy cultivator from T. Narsipura in Mysore district, has augmented his rich collection in recent years and plans to set up a demonstration farm this season.

The demonstration farm will feature about 250 rice varieties, collected by him over the years.

A "farmer by accident", who reluctantly took to agriculture as he was initially keen on becoming a police constable but lost out to the height factor, Mr. Srinivasmurthy's farm is located at Siddanahundi, about 7 km from T. Narsipura.

Srinivasmurthy at his field in T. Narsipura

Demonstration plot

Until a few years ago, his land was but a demonstration plot as he had planted small quantities of about 200 varieties of rice collected from across the country. Farmers visiting his plot collected seeds of some exotic species of rice and cultivated them on their land or even distributed them among their circle.

But, Mr. Srinivasmurthy had to sustain his family, so he took up commercial cultivation of HMT variety of rice, which was developed by another farmer, Ramaji Khobragade of Nanded in Maharasthra, which was in great demand. However, being a staunch believer and proponent of organic farming, he was not willing to use chemical fertilizers or adopt mono-culture on his farmland.

He now continues to cultivate HMT variety on a large-scale for his livelihood.

Certified as organic

"I am practising only organic farming in my agricultural field and it has been certified as an organic field by the Sahaja Samrudha. I am into conservation of indigenous rice varieties by choice and conviction, as most of these are on the brink of extinction and might be lost to posterity," said Mr. Srinivasmurthy, who was inspired to collect rice varieties by another farmer, Boregowda of Shivahalli. "These varieties were cultivated by our ancestors and passed on to us for generations. It is a tragedy that the present generation of farmers are losing interest in their preservation and switching over to hybrid rice and chemical farming. They are increasingly dependent on multinational companies for seeds, which adds to agricultural cost," said Mr. Srinivasmurthy.

Rice melas

"I attended a few rice melas in Odisha and West Bengal and collected new varieties that increased my collection from 200 to 250. So, the new demonstration plot will showcase 250 different varieties of rice in the new agricultural season," Mr. Srinivasmurthy said.

Komala, Madras Sanna, Tulsia, Mutthina Sanna, Doddigya, Bheema Saale, Solari, Ratna Chudi, Aanekombinna Battha are a few among the more exotic varieties of rice to be exhibited, according to Mr. Srinivasmurthy.

Distributed seeds

He has distributed seeds to over 500 farmers, and believes, this will create greater awareness among the farming community about the rice diversity of the country and help in their conservation.

BG-MY

14 ಶನಿವಾರ 10 ಮೇ 2014

'ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅಗತ್ಯ'

ಧಾರವಾಡದ ಭಗಿನಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ವಿವಿಧ ತಳಿಯ ಅಕ್ಕಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಧರ್ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ 'ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೇಳ'ಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು.

ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ

ಧಾರವಾಡ: ಕಣ್ಮರೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರೈತರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಗ್ರಾಹಕರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಬೇಕು ಎಂದು ಭತ್ತ ಉಳಿಸಿ ಆಂದೋಲನದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚಾಲಕ ಶ್ರೀಧರ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಹೇಳಿದರು.

ನಗರದ ಭಗಿನಿ ಸಮಾಜದ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಹಜ ಸಮೃದ್ಧ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರ ಬಳಗ, ಭತ್ತ ಉಳಿಸಿ ಆಂದೋಲನ ಹಾಗೂ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರವಾರ ಆಯೋಜಿಸಿರುವ 'ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೇಳ'ಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅಗ್ಗದ ಅನ್ನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆರೋಗ್ಯದ ಅನ್ನ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅಕ್ಕಿ ತರಿಸಿ, ಜನರಿಗೆ ವಿತರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ಥಳೀಯ ತಳಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸರ, ಗ್ರಾಹಕರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತರುವ ಕುಲಾಂತರಿ ಭತ್ತದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕೃಷಿಗೆ ತರುವ ಸಂಚು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಗ್ರಾಹಕರು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರು.

ಕೃಷಿ ವಿವಿ ಆಹಾರ ತಜ್ಞೆ ಡಾ. ನಿರ್ಮಲಾ ಏಣಗಿ ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಅಡುಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೇರಳದ ಶ್ರೀಧರ ತನಲ್, ತಮಿಳುನಾಡು ರೈತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಮ್, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲದ ಸುಂದರಬನದ ಭತ್ತ ಸಂರಕ್ಷಕ ವಿಷ್ಣು ಪಾದಮ್ಮದ, ಡಾ. ಪ್ರಕಾಶ ಭಟ್, ಡಾ. ಸಂಜೀವ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದ್, ಮೈಸೂರಿನ ರೇಚಣ್ಣ, ಹೊಸಮಾಲಂಗಿ, ಸೀಮಾ ಪ್ರಸಾದ, ಇತರರು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.

ಉತ್ತಮ ಸ್ಪಂದನೆ: ಮೂರು ದಿನಗಳ ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ದಿನ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕ ಬಳಗ, ಬನವಾಸಿಯ ಮಲೆನಾಡು ಭತ್ತ ಬೆಳೆಗಾರರ ಸಂಘ, ಮೈಸೂರಿನ ನೇಚರ್ ಸ್ಟೋರ್, ಬ್ಯಾಡಗಿಯ ದೇಸಿ ಕೃಷಿಕರ ಬಳಗ, ಕೇರಳ ಕಾಸರಗೋಡದ ಶ್ರೀಕಲ್ಪ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾವಿ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ರೈತರ ವಿವಿಧ ತಳಿಗಳ ಅಕ್ಕಿ, ಭತ್ತ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ ಜೇನು ತುಪ್ಪ ಪ್ರದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಮಾರಾಟ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ನೂರೆಂಟು ತಳಿ: ನವರಾ, ಸಣ್ಣವೇಲ್ಯಾ, ಸಿದ್ಧಸಣ್ಣಕ್ಕಿ, ಸಣ್ಣ ಜೀರಗಾ, ಮೈಸೂರು ಸಣ್ಣ, ಬರ್ಮಾ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್, ಕಾಳಸಾಳಿ, ಕರಿಹಕ್ಕಲಸಾಳಿ, ಇಂದ್ರಾಣಿ, ರಕ್ತಸಾಳಿ, ಸೋನಾ ಮಸೂರಿ, ಆಲೂರಸಣ್ಣ, ಹೆಗ್ಗೆ, ಬೆಳಗಾವಿ ಬಾಸುಮತಿ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎರಡು ದಿನ ಕೆಡದ ರಾಜಮುಡಿ... ಹೀಗೆ ತರಹೇವಾರಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಮಾರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಔಷಧೀಯ ಗುಣ: ಮಧುಮೇಹ ಉಪಶಮನಕ್ಕೆ ಡಯಾನ ಅಕ್ಕಿ, ನರ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಸಂಧಿನೋವಿನ ಉಪಶಮನಕ್ಕೆ ನವರಾ ಅಕ್ಕಿ, ಬಾಣಂತಿಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಕರಿಗಜವಿಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಮಕ್ಕಳ ಸಮೃದ್ಧ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ರತ್ನಚೂಡಿ ಅಕ್ಕಿ, ಪಲಾವ್‌ಗೆ ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ಗಂಧಸಾಳೆ, ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಬರ್ಮಾ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಅಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲಿದೆ.

News about Seed Festival organised by SoR Karnataka

ಉದಯವಾಣಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ
ರವಿವಾರ | ಮೇ | 11 | 2014

ಮಹತ್ವದ ಚರ್ಚೆ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದೇಸಿ ತಳಿಗಳ ಮಾಹಿತಿ

ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಗಾರರು-ಪಾಲುದಾರರ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಾವಯವ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರು ಹಾಗೂ ಪಾಲುದಾರರ ಒಂದು ದಿನದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ಶನಿವಾರ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಎಲ್‌ಇ ಸಂಸ್ಥೆ ಬಿವಿಬಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಸಹಜಸಮೃದ್ಧ, ದೇಶಪಾಂಡೆಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಿ ಉಳಿಸಿ ಆಂದೋಲನ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದವು. ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾವಿ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ರೈತರು, ಪಾಲುದಾರರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅರೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುವ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ಧಾರವಾಡ ಹಾಗೂ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೂಸಣ್ಣ ಆಸೂಡಿ, ಜಡ್‌ಭತ್ತ, ಚಿಕ್ಕಸಾಲೆ, ಬಂಗಾರಗುಂಡು, ಅಂಬೆಮೊಹರ್‌ದಂತಹ ಮಳೆಯಾಶ್ರಿತ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಾಗೂ ಪೋಷಕಾಂಶ ಹೊಂದಿದ ವಿಶೇಷ ತಳಿಗಳಿವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತಾಗಿ ನಡೆದ ರೈತರು-ಪಾಲುದಾರರ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ.

ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಿ ಉಳಿಸಿ ಆಂದೋಲನದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚಾಲಕ ಶ್ರೀಧರ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಮಾತನಾಡಿ, ಆಂದೋಲನಉದ್ದೇಶ, ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತಗಳ ಮಾಹಿತಿ, ಪ್ರಯೋಜನ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಹಜ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಾದ ಮಾತನಾಡಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇಸಿ ಭತ್ತದ ತಳಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಬೆಳೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ, ಮುಂಡಗೋಡದ ಮಂಜುನಾಥ ಅವರು ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯಲು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಅಕ್ಕಿ ಗಿರಣಿ ಮಾಲೀಕರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪಾಳೇಕರ್ ಮಾತನಾಡಿ, ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತದ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ, ಸಂಸ್ಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದರೆ. ಹಳಿಯಾಳದ ರೈತ ಆದಿತ್ಯ ತಮ್ಮ ಕೆಂಪಕ್ಕಿಗೆ ಮಾರಿಷಸ್‌ನಿಂದ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದು ಕೆಂಪಕ್ಕಿ ರಫ್ತು ಆಗುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಷಿ ಸುಲಭ ಸಲಕರಣೆಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯ ಕಮಲ್ ಕಿಸಾನ್ ಕಂಪೆನಿಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ದೇವಿ ಮೂರ್ತಿ, ದೇಸಿ ಭತ್ತ ತಳಿ ಬೆಳೆಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಕೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಆನಂದ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಸಿ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ವಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೀಮಾ ಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದ, ಭತ್ತದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಹೊಂಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭ ಕುರಿತಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಿದ್ದಾಪುರದ ಮನೋವಿಕಾಸ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗಣಪತಿಭಟ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

22ರಂದು ಮುಂಡಗೋಡದಲ್ಲಿ ಸಭೆ: ದೇಸಿ ಭತ್ತದ ತಳಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತಾದ ಮುಂದಿನ ಸಭೆಯನ್ನು ಮೇ 22ರಂದು ಮುಂಡಗೋಡದ ಇಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಭೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದು ಅಂದು ದೇಸಿ ಭತ್ತದ ತಳಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಒಪ್ಪಂದ, ದೇಸಿ ಭತ್ತ ಖರೀದಿ, ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮಹತ್ವದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಸಿ ತಳಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆದ ರೈತರು ಸೂಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ರೈತರು ಹಾಗೂ ದೇಸಿ ತಳಿ ಬಯಸುವ ಆಸಕ್ತರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ(ಮೊ.9888086205 8) ಎಂದು ಸಹಜ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಾದ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

News about Seed Festival organised by SoR Karnataka

2 DECCAN HERALD

City

Popularising desi rice varieties through 'Akki Santhe'

More than 30 varieties of rice variety, organic turmeric powder, jaggery available here

Shrinidhi R

DHARWAD: With an intention to inculcate Desi food culture among the people and also promote indigenous rice varieties, several organisations which are working on popularising organic food products have come together to organise 'Akki Santhe' (Desi rice mela) at Bhagini Samaj hall located near court circle.

This three-day rice mela which has started from Friday, will be held till Sunday evening.

As many as 30 different varieties of rice, organic jaggery, fruit juices, indigenous rice seeds, eco-friendly products and others have been displayed here.

The event which began from Friday has started to attract the people in twin cities. Some rare kinds of rice qualities namely Mysore Sanna, Burma black, Kaksali, Karihakkal Sali, Indrani, Raktasali, Hegge, Alursanna, Belgaum basmati, Kempakki and others have been the hot favourite.

This apart, there is huge demand for organic jaggery too.

Speaking to media persons, Desi Krushikara Balaga representative Chandru stated that this event basically is focussing on several varieties of indigenous rice, besides popularising millets and organic food products.

There is a good response for organic products particularly, jowar flour, multigrain flour, jaggery, ragi flour and others.

The Desi Krushikara Balaga is directly purchasing the organic food grains from the farmers of Byadagi and later value-addition is made. This organisation is part of Sahaja Samruddha, an association which is promoting desi food culture and tours every district urging the people to develop healthy eating habits, he added.

A farmers' organisation from Sirsi has also put up its stall here. Organic turmeric, turmeric powder and turmeric oil is also available. Horse gram, sajje, chickpea, sesame, groundnut, varieties of wheat are also available for the purchasers.

Basavaraj Hiremath, a customer who along with his family had come to the mela opined that this kind of mela should be organised regularly so that people of this generation will be enlightened on the indigenous rice qualities and millets. Today, Sona Masuri is the only rice quality which is being promoted and desi rice qualities are getting extinct.

Red rice is a healthy and nutritiouss kind of rice quality, which is rare of find in local market.

However, he opined that the price of the rice varieties displayed here are bit expensive when compared with the local rice brands available in the market.

"One kilogram of red rice or any other unpolished rice is sold for Rs 60 to Rs 80. But, people can get polished Sona Masuri at Rs 35 per kg in the market. Hence, the representatives who are promoting organic food culture, should come up with new measures to see that the prices of these food grains are accessible for common man in the coming days," he added.

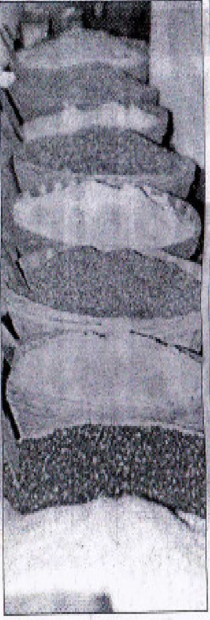

Rice varieties displayed at Akki Santhe in Dharwad. DH PHOTO

HUBLI-DHARWAD

THE NEW INDIAN EXPRESS
BELGAUM THURSDAY 8 MAY 2014

3-Day Desi Rice Mela From Tomorrow

Express News Service

Dharwad: A three-day Desi Rice Mela will be held at Bhagini Samaj in the Court Circle here from Friday.

Sahaja Samrudha, Save Our Rice Campaign and Deshpande Foundation are jointly organising the event.

Sahaja Samrudha director G Krishna Prasad told reporters on Wednesday that different varieties of indigenous rice from various parts of the state would be on display from 10 am to 5 pm. In all, 25 organic groups from eight districts of the state, seed protectors and women's organisations would take part, he added.

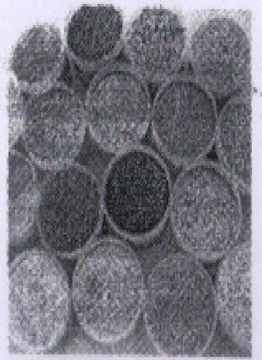

"India had over one lakh rice varieties before the Green Revolution. The traditional varieties lost their identity with importance being given to a few high-yielding hybrid varieties. So, this is a sincere effort to create awareness among the pubic about the nutritious value of varieties of indigenous rice", he said.

Karibatha, Karikalave, Navara, Gandhasale, Gamgadale, Jeeriga samba, Burma black rice, Rajamudi among others would be on display.

COOKING COMPETITION

To encourage traditional cooking and preparation of new items from desi rice, a desi rice cooking competition would be organised on Friday. The best cooks would be given certificates, Prasad said. Dharwad-based SCOPE director Prakash Bhat and Khanapur-based Siddharoodha Savayava Krishikara Balaga chief Shankar Langati spoke on the importance of the mela.

Karibatha is used for curing herpes. Karikalave, a special variety with medicinal properties, is usually served to mothers as it is high in calcium content. Navara, a variety from Kerala, has anti-carcinogenic properties, especially against breast cancer. Gandhasale, Gamgadale and Jeeriga samba are scented varieties. Rajamudi was favoured by the Wodeyars, the erstwhile Maharajas of Mysore, he added.

Instead of inviting health hazards by using polished rice, people can maintain good health by consuming red rice, he said. During the event, Bangalore-based Kamal Kisan Company would display a rice-huller, which can be used to automate the process of removing the chaff (the outer husks) of grains of organically grown rice, he added.

21/5/14 TOI

European Union ban forces govt to start quality pack houses

Viju B | TNN

Thiruvananthapuram: The problem behind the contamination of vegetables and fruits is rooted to the fact that Kerala largely depends on the unregulated food stock that come from neighbouring southern states like Tamil Nadu, Andhra Pradesh and Karnataka. The state consumes 25 lakh tonnes of vegetables but produces barely 5 lakh tonnes annually and the consumers here are forced to buy pesticide-ridden vegetables leading to food poisoning and long-term side effects like intestinal cancer and irreparable brain damage.

Ironically, the state government needed a ban by the European Union on mangoes and vegetables to wake up to this issue as there was a huge pressure from fruit and spice exporters to find a solution to this problem that has hurt the export industry. To meet the stringent EU norms, the state government now plans to set up Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APFEDA) approved pack houses at Ernakulam, Thiruvananthapuram, Kozhikode and Nadukara.

"We plan to begin APFEDA certified pack houses, where inspectors will conduct lab tests. The department will take the assistance of scientists from Kerala Agriculture University to test vegetables and fruits," an official from the agriculture department said. But food security experts said that this project will only help a handful of exporters with majority of the public still forced to consume contaminated vegetables.

"The state though has ambitious plans of making Kerala into an organic state and there are very few genuine organic farmers in Kerala. The result is we have to procure vegetables like carrot and cauliflower from an organic farmer in Ooty," said R Sirdhar, programme director of Tanal which runs an organic bazaar in the state.

He pointed out that it is ironical that the fruit-growers in the state had approached the high court a few years ago in order to get a ban on 12 pesticides under the red category revoked stating that it adversely affected their business.

"Today what we see is that largely unchecked pesticide-ridden vegetables have flooded the market. Be it cucumber, chill or curry leaves, the tests conducted by the agricultural department have shown that the pesticide residue levels are far beyond the permissible levels. The numbers of red and yellow category pesticides, used on vegetables and fruits, have increased from 33 to 67 from 2001 to 2010. While EU has become stricter, the government here has relaxed norms and this has adversely affected the health of the people in this country," he said.

BE NATURAL, LIVE NATURAL

Wayanad-based sustainable farmer Cheruvayalil Raman speaks about the necessity of organic farming

Cheruvayalil Raman stretches on a plastic chair under the tree. This was next to the 'Rice Fest', which is taking place at Jawaharlal Nehru Stadium, Kochi.

This man, in a white shirt and lungi, has only one purpose in life: to show others that nature is very important for life. "One should also understand the need to have healthy food," says Raman.

Raman is a sustainable farmer. "I use organic methods of farming, particularly the use of cow dung and urine," he says. When cow dung is added to the soil, it recycles minerals, particularly nitrogen, with the help of microorganisms. He also uses natural forms of pesticides, like neem water.

Raman says that he does not allow induced mutation of rice grains to occur at his farm at Wayanad. That means, he allows the grains to grow naturally. In fact, he stores 41 traditional rice varieties at home. "For the past ten years, I have not done any cross-breeding," he says. "The plants are healthier."

Along with crop cultivation, he does pisciculture, horticulture and apiculture.

And for all visitors to the fest, Raman has a message. "This world is full of knowledge," he says. "Imbibe as much as possible and use it for the sustenance of oneself and one's descendents."

However, the seasoned farmer is skeptical about the contribution from the government's side in helping sustainable farmers and environmentalists. Raman would rather focus on youngsters who will be able to realise the importance of food and good health. He advises all to cultivate vegetables and fruits in their households to develop healthy food habits and lifestyle.

Meanwhile, he is getting much needed support from others. "Many doctors and IT professionals have abandoned their work and joined me to practice farming and to campaign for the importance of sustainable development," says Raman.

Incidentally, Raman was the chief guest at the rice fest which was conducted by K M Hilal and his team of natural farmers. But Raman's heart is already far away.

"I want to rush back to my mud house in Wayanad where it is cool and peaceful," says Raman, as perspiration trickles down his face.

-Maria Rose Joby

PIC: AJESH MADHAV

23/5/14 TH

Farmer's efforts win recognition

Cheruvayal Raman has been conserving traditional paddy seeds for five decades

T. Nandakumar

THIRUVANANTHAPURAM: On Thursday, Cheruvayal Raman returned home from the State capital with renewed zest for his mission in life. The 64-year-old traditional farmer from Wayanad, who is known for conservation of indigenous paddy varieties, is happy that the government has finally acknowledged his work spanning five decades.

On his way back after accepting a one-time grant of Rs.25,000 from the Kerala State Biodiversity Board (KSBB), Mr. Raman told *The Hindu*: "This is the first time a government agency has provided me with assistance to continue my work." Mr. Raman received the grant from Oommen V. Oommen, chairman, KSBB, at a function held here to mark International Day for Biological Diversity on Thursday.

Mr. Raman has been instrumental in converting his homestead near Kammana in Wayanad into a treasure house of traditional paddy seeds. He has a collection of 41 varieties and is constantly on the lookout for more to add to the gene bank. "There was a time when more than 150 varieties of paddy seeds were cultivated here," he said.

Mr. Raman, who started farming at the age of 10, has evolved a unique system for preserving the varieties he has come across. While he cultivates the Marathondi variety in three acres for his family, the others are farmed in small plots, three to four cents each, for the seeds. "I follow the organic method of cultivation. Traditional varieties are resistant to diseases."

Instead of selling the seeds, he has worked out a barter system, under which farmers are given the seeds for farming and have to return the seeds after harvesting the grain. He is only happy to share his farming experience with others and regularly interacts with students.

K.P. Laladhas, member secretary, KSBB, said the one-time grant was a recognition for the work done by Mr. Raman in conserving rare germplasm. He said the board would take steps to document the collection. The KSBB has also initiated efforts to create a seed bank of foodgrains, pulses, and cereals.

Cheruvayal Raman, a farmer from Wayanad, receiving a grant from Kerala State Biodiversity Board chairman Oommen V. Oommen in Thiruvananthapuram on Thursday.

New political party to champion farmers' cause

6/3/15
TH

Staff Reporter

> People's Council, a nation-wide party, is a coalition of over 100 outfits working for farmers.

KOZHIKODE: Turning a blind eye towards the 'extremely appalling' state of farmers in the country will prove costly for the government and mainstream political parities, Devinder Sharma, agriculture scientist and activist, has said.

He was addressing a press conference here on Thursday after inaugurating the launch of a new nation-wide political party — Peoples' Council — aimed at protecting the interests of farmers in the country.

Terming the formation of the new party, which is a coalition of over 100 outfits working for the interests of farmers in different parts of the country, a 'harbinger of a change,' Mr. Sharma, a food and trade policy analyst, said it was high time that the government changed the way it dealt with farmers. He said that farmers were never on the economic radar of the country once elections were over. "The state of farmers is only a little better than beggars, including in Kerala," he said.

He said that the average monthly income of an Indian farmer was only Rs.3,078, which was quite inadequate for a living. Quoting from a recent National Sample Survey Office (NSSO) data, Mr. Sharma said that more than 70 per cent of farmers in the country went to bed hungry every day. "If the situation continued, the tribe of farmers will be an extinct lot soon," he said.

'Construction model'

Criticising the 'construction model' of development followed by the government in Kerala as 'completely flawed,' Mr. Sharma said that rampant use of farm fields for construction purposes would have a disastrous fallout on the food security of the State.

Insisting that that the State should focus on growing agricultural crops, Mr. Sharma said the farmers' community in the country was eagerly waiting for the emergence of a good leadership to champion their cause. "Hope leaders of the new forum will fill that void," he said.

State coordinator of the Peoples' Council V.T. Pradeepkumar, who spoke on the occasion, said that more than 41 per cent of the State's revenue was being spent on salary of government employees while it was only 20 and 24 per cent in Andhra Pradesh and Karnataka respectively. Sridhar Radhakrishnan, Director of Thanal, an NGO, spoke.

കർഷക രക്ഷക്കായി 'പീപ്ൾസ് കൗൺസിൽ' രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി പിറന്നു

6/3/15
Madhyamam

● മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രകാശനം ചെയ്തു

കർഷക മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രകാശനവും പീപ്ൾസ് കൗൺസിൽ പാർട്ടി പ്രഖ്യാപനവും കോഴിക്കോട് ടാഗോർ ഹാളിൽ ദേവീന്ദർ ശർമ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

കോഴിക്കോട്: കർഷകരെയും കർഷകത്തൊഴിലാളികളെയും കൂലിത്തൊഴിലാളികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി 'പീപ്ൾസ് കൗൺസിൽ' എന്ന പേരിൽ പുതിയ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി പിറന്നു. ടാഗോർ സെൻറിനറി ഹാളിൽ നടന്ന ചടങ്ങിൽ പാർട്ടിയുടെ പ്രഖ്യാപനവും കർഷക മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രകാശനവും നടന്നു. പീപ്ൾസ് കൗൺസിൽ സംസ്ഥാന കോഓഡിനേറ്റർ അഡ്വ. വി.ടി. പ്രദീപ്കുമാറിൻെറ അധ്യക്ഷതയിൽ പ്രശസ്ത ഭക്ഷ്യനയ വിദഗ്ധനും മുൻ മാധ്യമപ്രവർത്തകനുമായ ദേവീന്ദർ ശർമ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കേന്ദ്ര സർക്കാറിൻെറ ആഗോളീകരണ നയങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ കർഷകർക്ക് കനത്ത തിരിച്ചടിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

കർഷക മാനിഫെസ്റ്റോയുടെ പ്രകാശനം പി.വി. രാജഗോപാൽ നിർവഹിച്ചു. സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് ശമ്പളവും ആനുകൂല്യങ്ങളും പെൻഷനും വാരിക്കോരി കൊടുക്കുമ്പോൾ കേരളം ഭരിച്ചവർക്കാർക്കും കർഷകരെ വേണ്ടെന്ന നിലപാടാണ് ഉള്ളതെന്നും ഇതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ സോഷ്യലിസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സംവിധാനം ഉയർന്നുവരണമെന്നും പാർട്ടിയുടെ മാനിഫെസ്റ്റോ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. അംഗത്വവിതരണം സെബാസ്റ്റ്യൻ കൊച്ചുപുരക്കൽ നിർവഹിച്ചു. ഡോ. ജോസ് സെബാസ്റ്റ്യൻ, സ്വാതന്ത്ര്യ സമരസേനാനി കെ. കേശവൻ, ബയോഡൈവേഴ്സിറ്റി മുൻ ചെയർമാൻ ഡോ. വി.എസ്. വിജയൻ, പി. പീറ്റർ, ദേശീയപാത സംരക്ഷണ സമിതി പ്രസിഡൻറ് ഹാഷിം ചേന്ദമ്പള്ളി, ആദിവാസി ദലിത് മുന്നേറ്റ സമിതി പ്രസിഡൻറ് ശ്രീരാമൻ കൊയ്യോൻ, രാംദാസ് വേങ്ങേരി, പ്ലാച്ചിമട സമര നേതാവ് വേണുഗോപാൽ വിളയോടി, ശരത്, സ്വാഗതസംഘം ചെയർമാൻ ജോണി പ്ലാക്കോട്ട് എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. വിവിധ ജില്ലകളിൽനിന്നായി 500ലധികം അംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്തു.

അതേസമയം, കർഷകരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് പീപ്ൾസ് കൗൺസിൽ ഭാരവാഹികൾ വാർത്താസമ്മേളനത്തിൽ പറഞ്ഞു.

New about farmers new political party 'People Council'in Madhyamam Newspaper

ലേഖനം

രാമൻ കാത്തുവയ്ക്കുന്നത് ...

പി. ഒ. ഷീജ ■ 94475 38380

പൊള്ളുന്ന ഗ്രീഷ്മതാപങ്ങൾ നക്കിത്തുടച്ച മണ്ണിന്റെ ഊഷരതയിലേക്ക് പെയ്തിറങ്ങിയ അമൃതകുംഭങ്ങൾ. ദാഹിച്ചുവലഞ്ഞ ഭൂമിയുടെ വരണ്ട നാവ് ജലകണങ്ങൾ ആവേശത്തോടെ ഏറ്റു വാങ്ങി. മരണം കാത്തുകിടന്ന ജീവതന്തുക്കളിൽ ഊർവരതയുടെ നനുത്ത കണികകൾ മുളപൊട്ടി. പ്രകൃതി ജീവന്റെ തുടിപ്പുകൾ ഏറ്റു വാങ്ങുകയാണ്. ആടിത്തിമിർക്കുന്ന മഴ ഭൂമീദേവിയെ ആർദ്രമാക്കി. ഈ ആർദ്രതയാണ് ജീവജാലങ്ങൾക്കുള്ള അന്നം സംഭരിച്ചത്. മണ്ണിന്റെ നനുത്ത പ്രതലങ്ങളെ ഇളക്കി മറിച്ച് മണ്ണിരകൾ ജാഗരൂകരായി. വട്ടാനും പരൽമീനുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന ജൈവലോകം സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ വിത്തുകൾ തേടി. ചെന്നെല്ലും വെളിയനും ഗന്ധകശാലയും മൺമേലാപ്പിലൂടെ മാനത്തേക്ക് മിഴിതുറന്നു. ചെറുനാമ്പുകളിൽ ജീവസന്ധാരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കുറിക്കപ്പെട്ടു. പാടം ഞാറുകളാൽ പുളകിതമായി. വെറ്റില ചുണ്ണാമ്പ് തേച്ച തരുണികളുടെ കൊയ്ത്തുപാട്ടുകൾ കുയിലുകൾ ഏറ്റുപാടി. പ്രകൃതി സൃഷ്ടിയുടെ ഉന്മാദാവസ്ഥയിലാണ്.....

ഇത് കാർഷിക കേരളത്തിന്റെ ഗൃഹാതുരമായ ഒരു ഗ്രാമകാഴ്ചയല്ല. വയനാട് ജില്ലയിൽ എടവക കമ്മനയിലെ ചെറുവയൽ രാമൻ എന്ന ആദിവാസി കർഷകന്റെ പാടത്തെ കാഴ്ചയാണ്. 40-ലധികം പാരമ്പര്യ നെൽവിത്തുകൾ സംരക്ഷിച്ചും കൃഷി ചെയ്തും ഈ കർഷകൻ കേരളത്തിലെ പാരമ്പര്യ കൃഷിരീതിയെ നെഞ്ചോടുചേർക്കുന്നു. കൃഷി അന്യമായ ഭാവിതലമുറയ്ക്ക് വേണ്ടി അമൂല്യ ജൈവസമ്പത്തും നാട്ടറിവുകളും കരുതിവയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സംസ്ഥാനത്തിനകത്തും പുറത്തുംനിന്ന് പ്രകൃതിസ്നേഹികൾ ചെറുവയൽ രാമനെന്ന ജൈവകർഷകനെ തേടിയെത്തുന്നത്.

വൈ

വൈക്കോൽ മേഞ്ഞ മേൽക്കൂരക്ക് താഴെ ചാണകവും കരിയും കൊണ്ട് മെഴുകിയ തറയിലിരുന്ന് ചെറുവയൽ രാമൻ കഥ പറയുകയാണ്. കാട്ടുവിത്തെറിഞ്ഞ് പത്തായപ്പുര നിറച്ച സ്വയംപര്യാപ്ത കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ കഥ. കഥയ്ക്ക് പശ്ചാത്തലമൊരുക്കി കർക്കിട മഴ താളംപിടിച്ചു. വെട്ടാനും പരൽ മീനുകളും ഉൾപ്പുളകത്തോടെ രാമന്റെ വിയർപ്പണിഞ്ഞ പാടത്ത് പാഞ്ഞുനടന്നു. 40-ലധികം പരമ്പരാഗത നെൽവിത്തുകൾ കൃഷിചെയ്തും സംരക്ഷിച്ചും കേരളത്തിലെ പാരമ്പര്യ കൃഷിരീതിയെ നെഞ്ചോടു ചേർക്കുന്ന രാമന്റെ ശ്രോതാക്കൾ ചെറുതല്ല. കാർഷിക സർവകലാശാലയിലെ വകുപ്പ് തലവൻ മുതൽ സ്കൂൾ വിദ്യാർഥികൾ വരെയുള്ളവർക്ക് ഈ ആദിവാസി കർഷകൻ പകർന്നു നൽകുന്നത് കൃഷിയുടെ ബാലപാഠങ്ങൾ.

മരത്തൊണ്ടിഅരിയുടെ ചോറും ഗന്ധകശാലയുടെ പായസവും ഞവര അരിയുടെ കഞ്ഞിയും വിളമ്പുന്ന രാമന്റെ ആതിഥ്യ സൽക്കാരത്തിലും സംസ്കാരത്തിന്റെ രുചിക്കൂട്ട്.

പണംകൊണ്ട് വാങ്ങാൻ കഴിയാത്ത എന്തുണ്ട് എന്ന ആസൂത്രണകമ്മീഷൻ ഉപാധ്യക്ഷൻ മൊണ്ടേക് സിങ് അലുവാലിയയുടെ ചോദ്യത്തിന് പണം വാരിയെറിഞ്ഞാലും കിട്ടാത്ത അമൂല്യമായ പലതുമുണ്ടെന്ന് ചെറുവയൽ രാമനെന്ന ആദിവാസി കർഷകൻ ചെറുചിരിയോടെ പറയുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ ആത്മാവിൽ കൈ ചേർത്തുവച്ചാണ്. നെൽക്കൃഷി ലാഭകരമല്ലാത്തതിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും പകരം റബർ നടുകയോ റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബിസിനസിൽ ഏർപ്പെടുകയോ വേണമെന്നും ഉപദേശിക്കു

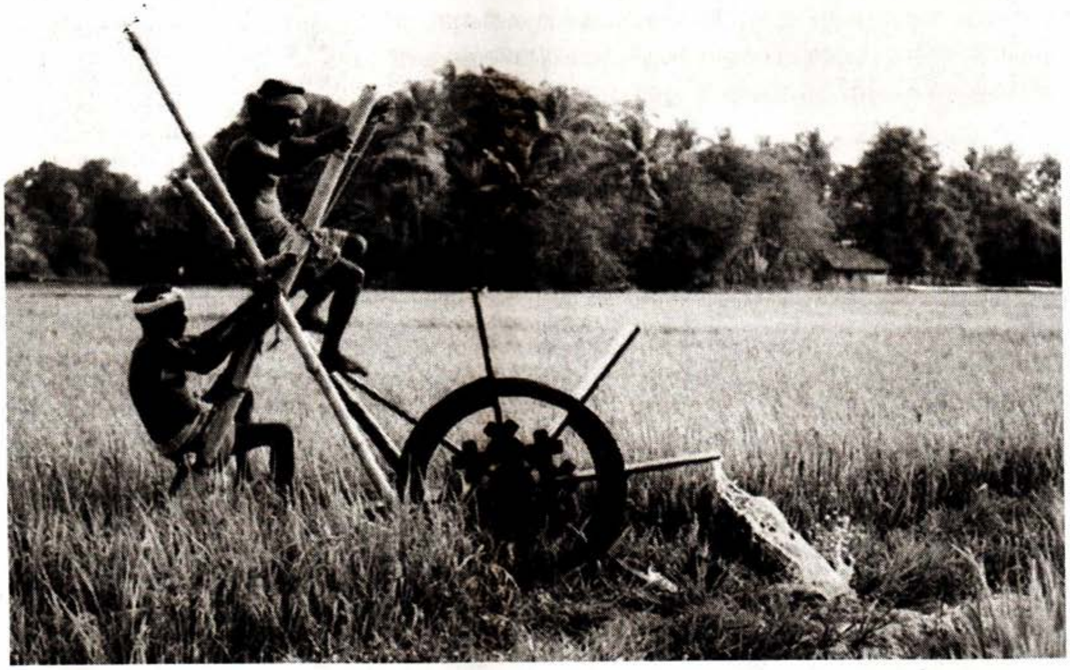

നെൽക്കൃഷി ലാഭകരമല്ലാത്തതിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും പകരം റബർ നടുകയോ റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബിസിനസിൽ ഏർപ്പെടുകയോ വേണമെന്നും ഉപദേശിക്കുന്ന ആസൂത്രണ വിദഗ്ധർ കാണാത്ത പാരമ്പര്യ നാട്ടറിവുകളും അമൂല്യജൈവ സമ്പത്തുമാണ് അസാധാരണ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ചെറുവയൽ രാമൻ എന്ന സാധാരണ ആദിവാസി കർഷകൻ കാത്തുവയ്ക്കുന്നത്. പൂർവിക വിശ്വാസങ്ങളും അറിവുകളും ഇളമുറക്കാർക്ക് പകർന്നുനൽകുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതിരോധത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും വിത്തുകളാണ് രാമന്റെ വയലുകളിൽ മുളപൊട്ടുന്നത്.

ന്ന ആസൂത്രണ വിദഗ്ധർ കാണാത്ത പാരമ്പര്യ നാട്ടറിവുകളും അമൂല്യജൈവ സമ്പത്തുമാണ് അസാധാരണ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ചെറുവയൽ രാമൻ എന്ന സാധാരണ ആദിവാസി കർഷകൻ കാത്തുവയ്ക്കുന്നത്. പൂർവിക വിശ്വാസങ്ങളും അറിവുകളും ഇളമുറക്കാർക്ക് പകർന്നുനൽകുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതിരോധത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും വിത്തുകളാണ് രാമന്റെ വയലുകളിൽ മുളപൊട്ടുന്നത്. ഉത്പാദന മികവിന് വേണ്ടി ജനിതക വിത്തുകൾ പ്രയോഗിച്ച് ചതിക്കുഴിയിലായ കർഷകർക്ക് മുമ്പിൽ, അതിജീവനത്തിന് പ്രകൃതി കനിഞ്ഞരുളിയ കാട്ടുവിത്തുകൾ കൃഷി ചെയ്തും സംരക്ഷിച്ചും രാമൻ ഉദാത്തമാതൃകയാകുന്നു.

ലോകം കടുത്ത ഭക്ഷ്യപ്രതിസന്ധിയിലേക്ക് നീങ്ങുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ജീവിക്കാനുള്ള അന്നം ഉൽപാദിപ്പിച്ചും അവ ഭാവി തലമുറയ്ക്ക് കൈമാറിയും രാമൻ കാർഷിക പൈതൃകം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത്. (രാജ്യത്തെ 200 കോടി ഗ്രാമീണർ മതിയായ ഭക്ഷ്യധാന്യം കിട്ടാത്തതിനാൽ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരാണ്)

പത്ത് വയസ്സിൽ ആരംഭിച്ച കൃഷി 64-ലും രാമൻ പിന്തുടരുന്നു. ചെന്നെല്ല്, കണ്ണി ചെന്നെല്ല്, വെളിയൻ, ചേറ്റ് വെളിയൻ, മരതൊണ്ടി, ചെന്നൽതൊണ്ടി, ചെമ്പകം, ചെന്തൊണ്ടി, ചെന്താടി, മുണ്ടകൻ, ചോമാല, പാൽവെളിയൻ, അടുക്കൻ, കോതാണ്ടൻ, വെളുമ്പാല, കരിമ്പാലൻ, വെള്ളിമുത്ത്, കുറുമ്പാളി, ഗന്ധകശാല, ജീരകശാല, കയമ, ഉരുണി കയമ, കുറുവ, കറുത്തൻ, തവളക്കണ്ണൻ, കൊടുവെളിയൻ, ഓണമൊട്ടൻ, ഓണചണ്ണ, പാൽതൊണ്ടി മട്ട, പാൽതൊണ്ടി വെള്ള, ഒമ്പതാം തൊണ്ടി, ഒമ്പതാം പുഞ്ച, കല്ലടിയാരൻ, ഓക്കൻ പുഞ്ച, തുടങ്ങിയ നാൽപ്പതിലധികം നെൽവിത്തുകൾ രാമന്റെ പക്കലുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്ത് തന്നെ ഇത്രയധികം നെൽവിത്തുകൾ ശേഖരിച്ച് സംരക്ഷിച്ചുവരുന്ന മറ്റൊരു കർഷകനുണ്ടാകാനിടയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സംസ്ഥാനത്തിനകത്തും പുറത്തും നിന്നുമായി നാട്ടറിവുകൾ തേടി കൃഷിസ്നേഹികൾ ചുരം കയറുന്നത്. വിദേശത്തെ വൻകിട ബഹുരാഷ്ട്ര കുത്തക കമ്പനികളിലെ ഉദ്യോഗം വേണ്ടെന്നുവച്ച് കൃഷിയിലേക്കിറങ്ങിയവർ മുതൽ ജനപ്രതിനിധികളും ഭരണകർത്താക്കളും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ വരെ രാമന്റെ ശിഷ്യരും സുഹൃത്തുക്കളുമാണ്. ഡോ. ടി. എം. തോമസ് ഐസക് (എം.എൽ.എ) രാമന്റെ വീട്ടിലെ സന്ദർശക പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ വാക്കുകൾ ഇതിന് തെളിവാണ്. "രാമൻ, താങ്കളുടെ വീട്ടിൽ വരാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷവും അഭിമാനവും ഉണ്ട്. നാടിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തായ ജനിതക വൈവിധ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം മാതൃകയാണ്."

ടി. എൻ. പ്രതാപൻ എം.എൽ എ.യും രാമന്റെ കൈയിൽനി

ന്നും 16-ൽപരം നെൽവിത്തുകൾ വാങ്ങി കൃഷിചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവർക്ക് മാത്രമല്ല ആവശ്യമുള്ള ആർക്കും രാമൻ സൗജന്യമായി വിത്തുകൾ കൈമാറും. ഒറ്റ ഉറപ്പ് മാത്രം. വിളവിൽ കുറച്ച് വിത്തായി മടക്കിക്കിട്ടണം. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിന് പിന്നിൽ മൂന്ന് ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടെന്ന് രാമൻ പറയുന്നു. കൃഷി ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക, കൃഷിയിലൂടെ ബന്ധം നിലനിർത്തുക, വാക്ക് പാലിച്ച് വിശ്വാസ്യത ഉറപ്പ് വരുത്തുക.

പ്രകൃതിയുടെ വിത്ത് സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത പ്രകൃതിക്കാണ്. അതാണ് തനത് വിത്തുകൾ കാലാവസ്ഥയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതെന്ന് ഇദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഏഴ് ദിവസം വെയിലും മഞ്ഞും കൊള്ളിച്ചുണക്കിയ വിത്തുകൾ മുളയും വൈക്കോലും ചേർത്ത് മെടഞ്ഞെടുത്ത വല്ലം എന്ന് വിളിക്കുന്ന കൂടകളിൽ കോറത്തുണിയിലാണ് സൂക്ഷിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിക്ക് ഇണങ്ങുന്ന രീതിയിൽ മാത്രമേ ജീവിക്കൂ എന്ന നിശ്ചയദാർഢ്യമാണ് ഈ കർഷകനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത്. വൈക്കോൽ മേഞ്ഞ് ചാണകവും കരിയും ഉപയോഗിച്ച് മെഴുകിയ രാമന്റെ വീട് വയനാട്ടിലെ അപൂർവം കാഴ്ചകളിലൊന്നാണ്.

ജൈവസമ്പത്ത് സംരക്ഷിക്കാൻ നടത്തുന്ന ഇടപെടലുകൾക്ക് നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങളും രാമനെ തേടിയെത്തി. പാരമ്പര്യ വിത്തുകളുടെ സംരക്ഷണ തിന് ജൈവവൈവിധ്യ ബോർഡ ന്റെ സംസ്ഥാന അവാർഡ്, 2012 പി വി തമ്പി അവാർഡ് എ വയും രാമന് ലഭിച്ചു.

1979ൽ എടവക പഞ്ചായ മെമ്പറായി ഭരണരംഗത്തും ാന്നിധ്യമറിയിച്ചു. നല്ലൂർനാട് സഹകരണബാങ്ക് ഡയറക്ടർ, പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ ലേബർ കോൺട്രാക്ടിങ് സൊസൈറ്റി ഡയറക്ടർ, ഗിരിജൻ സഹകരണസംഘം സെക്രട്ടറി, പ്രസിഡന്റ് എന്നീ നിലകളിലും പ്രവർത്തിച്ചു. പുരോഗമന രാഷ്ട്രീയ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള രാമൻ കർഷകതൊഴിലാളി യൂണിയൻ, കർഷകസംഘം ജില്ലാ കമ്മിറ്റി അംഗമായിരുന്നു. നല്ലൂർനാട് സഹകരണബാങ്ക് ഡയറക്ടർ, എസ്സി, എസ്ടി ലേബർ കോൺട്രാക്ട് സൊസൈറ്റി ഡയറക്ടർ, ഗിരിജൻ സഹകരണസംഘം സെക്രട്ടറി, പ്രസിഡന്റ് എന്നീ നിലകളിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

പത്തുവയസ്സിൽ കാർഷികവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ രാമൻ സാമൂഹികരംഗത്ത് സജീവമാകുമ്പോഴും കാർഷികവൃത്തിയെ കയ്യൊഴിയാതെ നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. •

രാമന്റെ ഫോൺ നമ്പർ: 8281556350

An article about Cheruvayal Raman in Natural Hygiene Magazine

തിരുനെല്ലിയിലെ ഇലക്കറികൾ

പ്രിയങ്ക എം 7293253838

2011 -ൽ എം.എസ്.സി ചെയ്യുന്ന സമയത്താണ് തിരുവനന്തപുരം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തണൽ എന്ന പരിസ്ഥിതി സംഘടനയെക്കുറിച്ചറിയുന്നത് പിന്നീട് എം.എസ്.സി പ്രോജക്ട് തണലുമായി സംയോജിച്ച് ചെയ്തു. കൃഷി ചെയ്യാത്ത ഭക്ഷ്യ ഇലച്ചെടികളെ കുറിച്ചായിരുന്നു പ്രോജക്ട്. വയനാട്ടിലെ തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിൽ വച്ചു നടന്ന ഈ പഠനത്തിലൂടെ 83 ഇനം ഭക്ഷ്യ ഇലച്ചെടികളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു, പ്രധാനമായും അടിയർ, പണിയർ, കുറുമർ, കുറിച്യർ, കാട്ടുനായ്ക്കർ എന്നിവരെയും, ഹിന്ദു, മുസ്ലിം, ക്രിസ്ത്യൻ വിഭാഗക്കാരെയും സർവ്വേയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കൃഷി ചെയ്യാത്ത പാടത്തും, പറമ്പിലും, തോടരുകിലും, വഴിയരുകിലും, കാടുകളിലും കാണപ്പെടുന്ന ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ ഇലച്ചെടികളുടെ പേരുവിവരവും, ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയും, കാലവും, നാട്ടറിവുകളും, ഔഷധഗുണങ്ങളും സർവ്വേയിലൂടെ പ്രധാനമായും ചോദിച്ചറിഞ്ഞു.

ഇലച്ചെടികളെ പരിചയപ്പെടുത്തി തരാനും, ഫോട്ടോ എടുക്കാനുമായി എന്റെ കൂടെ പാടത്തും പറമ്പിലും കാട്ടിലും ഒക്കെ വന്നു തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിലെ തൃശിലേരിയിലെ ഗൗരി ചേച്ചിയും മൂക്കി ചേച്ചിയും, തിരുനെല്ലിയിലെ ജോച്ചി ചേച്ചിയും ഇലച്ചെടികളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരം പുറം ലോകം അറിയാനായി ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ചവരാണ്. തണലിലെ സ്റ്റാഫായിരുന്ന അംബികേച്ചിയും എള്ളുമന്ദത്തെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനായ മാനുവലേട്ടനും ഇലച്ചെടികളുടെ ധാരാളം വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട്.

നാം വെറും കളയായ് മാത്രം കാണുന്ന പലചെടികൾക്കും ധാരാളം ഔഷധ ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നും ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും അറിയാൻ സാധിച്ചത് ഈ പഠനത്തിലൂടെയാണ്. മാത്രമല്ല കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ നാം പ്രധാന വിളയെ മാത്രമാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് നെൽകൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ നെല്ലാണ് പ്രധാനവരുമാനം. നെല്ലിനോടൊപ്പം വളരുന്ന ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ ഇലച്ചെടികളെ കളനാശിനി ഉപയോഗിച്ച് നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നു. അവയിൽ പലതും ഭക്ഷ്യയോഗ്യമാണ് എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയാതെ പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ എത്രയോ നാട്ടറിവുകൾ ഓരോ തലമുറയോടൊപ്പവും മണ്ണടിഞ്ഞുപോകുന്നു. ഇത് വളരെ ചെറിയൊരു പഠനത്തിലൂടെ കിട്ടിയ വിവരങ്ങളാണ്. ഇത്തരത്തിൽ നാട്ടറിവുകൾ തേടിയും, ഭക്ഷ്യ വൈവിധ്യം തേടിയും ഇപ്പോൾ ധാരാളം പഠനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പഠനങ്ങളിലൂടെ അറിവുകൾ എല്ലാവരിലുമെത്തട്ടെ.

ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നായ നാടൻ ഭക്ഷ്യ ഇല ച്ചെടികൾ നെൽവയലുകളിലും റോഡരികുകളിലും തോട്ടങ്ങളിലും വീട്ടു മുറ്റത്തും പുഴയരികുകളിലും കാടുകളിലും കാണപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം നാടൻവിഭവങ്ങൾ മാത്രം ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തലമുറയും സമൂഹവും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

തകര(Senna tora L), പൊന്നാങ്കണ്ണി (Alternanthera sersilis L), മുള്ളൻചീര (Amaranthus spinosus L), മണിത്തക്കാളി (Solanum americanium Linn), കുപ്പച്ചീര (Amaranthus viridis L), പുളിയാറില (Oxalis corniculata L), പൊന്നുതകര (Senna occidentalis L) എന്നിങ്ങനെ ഔഷധഗുണങ്ങളുള്ള ഭക്ഷ്യ ഇലച്ചെടികൾ ഒട്ടനവധിയാണ്. ഇവയിൽ പലചെടികളും ചില പ്രത്യേക അസുഖം ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാനുപയോഗിക്കുന്നു.

വളരെയധികം ഔഷധമൂല്യമുള്ള ഭക്ഷ്യ ഇലച്ചെടിയാണ് തകര. പുതുമഴയിൽ മുളച്ച് പൊന്തുന്ന തകര കർക്കിടക മാസത്തിൽ ഭക്ഷ്യയോഗ്യമാണ്. കന്നിമാസത്തിലെ മകത്തിന് തകരയും, ചുണ്ടക്കായും ഉപ്പേരി വച്ച് കഴിക്കണമെന്ന വിശ്വാസം ചിലർക്കുണ്ട്. വയലുകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വയൽചുള്ളി (Hygrophila Schulli (Buch Ham) Almeida and Almaida) വാതരോഗം മാറ്റാൻ ഉത്തമം. ഗർഭിണികൾ വയൽചുള്ളിയുടെ ഇല ഉപ്പേരി വച്ച് കഴിക്കുന്നത് നീര് വരാതിരിക്കാൻ നല്ലത്.വയലുകളിലും പറമ്പുകളിലും ധാരാളമായി കണ്ടിരുന്നതും ഇപ്പോൾ വളരെ അപൂർവ്വമായി ചിലയിടങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നതുമായ തുമ്പ ശരീരത്തിനുള്ളിലെ പുണ്ണകറ്റാൻ അത്യുത്തമം. തുമ്പ ഉപ്പേരിയ്ക്ക് ചെറിയ ചവർപ്പുണ്ടെങ്കിലും, ചിക്കൻപോക്സ് അസുഖം ഉള്ള സമയത്ത് തുമ്പയില ഉപ്പിട്ട് വാട്ടി കഴിച്ചാൽ കുരു ഉണങ്ങാൻ നല്ലത്. വയലിൽ കാണുന്ന ചക്കരത്തുമ്പ (Scoparia dalcis L) മൂത്രത്തിൽ കല്ലുരുക്കാൻ ഔഷധമായതിനാൽ കല്ലുരുക്കി എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ചക്കരത്തുമ്പയ്ക്ക് ചെറിയ മധുരമുണ്ട്.

ബുദ്ധിശക്തിയ്ക്കും, ഓർമ്മശക്തിയ്ക്കും, തലച്ചോറിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും മുത്തിൾ (Centralla asiatica L) ഔഷധമാണ്. കർക്കിടകമാസത്തിൽ മുത്തിൾ ഇല, കുരുമുളക്, വെണ്ണ, ഉപ്പ് എന്നിവ രാവിലെ ദിവസവും കഴിക്കുന്നത് ബുദ്ധിശക്തിയ്ക്ക് നല്ലത്. മുത്തിൾ ചമ്മന്തിയും കർക്കിടകത്തിൽ കഴിക്കുന്നത് ഉത്തമം.വഴിയരികിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഊരകം (Urena lobata L), പനിച്ചം പുളി (Hibiscus hispidissimus Graff) എന്നിവയുടെ ഇല ചുമ, പനി എന്നിവ അകറ്റാൻ കുരുമുളകിട്ട് തിളപ്പിച്ച് കുടിക്കുന്നു.തോടരികിൽ കാണുന്ന വയൽചുള്ളിയോട് സാമ്യമുള്ള ബോചപ്പ് (Hygrophila ringens L) പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകൾ വയറുവേദന മാറ്റാൻ കഴിക്കുന്നു. പറമ്പിലും മതിലുകളിലും വള്ളിയായി പടർന്ന് പോകുന്ന പനിനീർ പച്ച എന്നും ചൂരൽ ചപ്പ് (Persicaria Chinensis L H

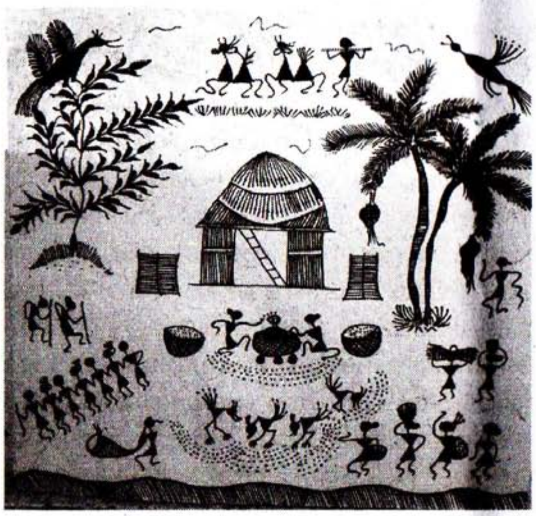

Gross) എന്നും പറയുന്ന ചെടിയും, വാഴക്കായും, പ്രസവരക്ഷയ്ക്ക് ഉപ്പേരിവച്ച് കഴിക്കുന്നു. മണിത്തക്കാളിയും (Solanium americanium Mill) പ്രസവരക്ഷയ്ക്ക് കഴിക്കുന്നു.

പറമ്പിൽ ധാരാളമായി കാണുന്ന പുളിയാറില (Oxzlis Corniculata L) വയറിളക്കം തടയാൻ മോര് കാച്ചുന്നതിലിട്ട് കഴിക്കുന്നു. പുളി രസമുള്ള ഈ ചെടി സമൂലം പറിച്ച് ചമ്മന്തി അരയ്ക്കാനും, ഉപ്പേരി വയ്ക്കാനും നല്ലതാണ്.

തൊട്ടാവാടി (Mimosa pudica L) നീരും ഇളനീർ വെള്ളവും യോജിപ്പിച്ച് കഴിച്ചാൽ ആസ്തമ അകറ്റാം. ശരീരത്തിലെ കൊഴുപ്പകറ്റാൻ കാന്താരിയില (Capsicum frutescus L), വിളർച്ച അകറ്റാൻ കാട്ടുചേമ്പിൻ തണ്ട് (Colacasia esculenta (L) Scott).

ചില ചെടികൾ പാകം ചെയ്യുന്ന രീതിയിലും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു. തൊട്ടാൽ ചൊറിയുന്ന ചൊറിയണം (Laportea bulbifera (Sieb & zucc) wddel) ഉള്ളം കൈ സ്പർശിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പറിച്ചെടുത്ത് നാരുകളഞ്ഞ് മുറത്തിലിട്ട് ചെറുതായി ഒന്നുരച്ച് കഞ്ഞിവെള്ളത്തിൽ മുക്കിയെടുത്തശേഷം പാകം ചെയ്താൽ യാതൊരു വിധ ചൊറിച്ചിലും അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. അതിനാൽ ചൊറിയണം കഞ്ഞിത്തൂവ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. തോടരികിലും പുഴയരികിലും മാത്രം കാണുന്ന ചുരുളി (Diplanium esculantium) വെയിലത്തിട്ട് വാട്ടിയതിനുശേഷം മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നു. കടുക് പൊട്ടിച്ച് പാകത്തിന് വെള്ളം ഒഴിച്ച് തിളച്ചതിനുശേഷം വാട്ടിയ ചുരുളിയില മുറിച്ചിട്ട് വേവിക്കുന്നു. ചുരുളി മഴയത്ത് ഭക്ഷ്യയോഗ്യമല്ല.

വേലിയിൽ വളർത്തുന്ന നാടൻ ചെമ്പരത്തി (Hibiscus rosa sinensis L) യുടെ തളിരില മാത്രം പറിച്ചെടുത്ത് കഴുകി മുറിച്ച് ഒട്ടും വെള്ളം ചേർക്കാതെ ഉള്ളി വാട്ടിയതിൽ ഇട്ട് വേവിച്ചെടുക്കുന്നു. മറ്റിലകൾ ചേർത്താൽ ആ ചെടികളുടെ വെള്ളം കൂടിചേർന്ന് കൊഴുപ്പാകാതിരിക്കാൻ ചെമ്പരത്തി ഇല മാത്രം പാകം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്. പാകം ചെയ്യുന്ന രീതിയിലും, രുചിയിലും, ഗന്ധത്തിലും, ഗുണത്തിലും എല്ലാ ചെടികളും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു.

റോഡരികുകളിലുള്ള കാട്ടുമുരിങ്ങ (Crotalaria Stipitata wight & arn) തോടരികുകളിലുള്ള പഞ്ചിത്താൾ (Cryptocoryne Spiralis (Retz) Fisch ex Wyder), കാടുകളിലുള്ള ഞരള (Cissus repens Lam), മലഞ്ചരിവുകളിലുള്ള മലഞ്ചുരുളി (Dryopteris Coculate) എന്നിവ പണ്ടുകാലത്ത് ധാരാളമായി കണ്ടിരുന്നവയും ഇപ്പോൾ വിരളമായി മാത്രം കാണപ്പെടുന്നതുമായ ചില ഭക്ഷ്യ ഇലച്ചെടികളാണ്. ഇവയിൽ കാട്ടുമുരിങ്ങ പാകം ചെയ്യുമ്പോൾ ബിരിയാണി പാകം ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള ഗന്ധം ഉണ്ടാകുന്നു. വളരെ സ്വാദിഷ്ഠമായ ഉപ്പേരി കാട്ടുമുരിങ്ങ ഉപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കാം. തൊഴിലുറപ്പ് പണികളിലൂടെയുള്ള വൃത്തിയാക്കലിൻ പേരിൽ ഇപ്പോൾ കാട്ടുമുരിങ്ങ പൂർണ്ണമായും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഔഷധഗുണം മനസിലാക്കി ചില ചെടികളെ സംരക്ഷിക്കാതെ അമിതമായി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതും നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നുണ്ട്. ചിലരെങ്കിലും മൂല്യങ്ങൾ മനസിലാക്കി പല ചെടികളേയും സംരക്ഷിക്കാനായി ഇപ്പോൾ വീട്ടുമുറ്റത്ത് പിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

നെൽ വയലുകളിലും വരമ്പുകളിലും കളയായി നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതിൽ ഏകദേശം ഇരുപതോളം ചെടികൾ ഔഷധഗുണങ്ങളുള്ള ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ ഇലച്ചെടികളാണ്. ഭക്ഷ്യ ഇലച്ചെടികളായ ഉനുവൽ (Marselia quadrifolia L), കരിങ്കൂവളം (Monochoria vaginalis press) എന്നിവ നെൽവയലുകളിൽ ധാരാളമായി കാണപ്പെടുന്നവയും മറ്റ് കൃഷിയിടങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാത്തവയുമാണ്. നെല്ലിനിടയിൽ വെള്ളത്തിൽ കൃഷിയുടെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ തഴച്ച് വളരുന്ന ഇവ നെൽകൃഷി ഇല്ലാതാകുന്നതോടുകൂടി നാശത്തിൻ വക്കിലെത്തുന്നു. ഉനുവലും, കരിങ്കൂവളവും ഒരുമിച്ച് ഉപ്പേരി വയ്ക്കാം. ഉനുവൽ മാത്രമായി ഉപ്പേരി വച്ചാൽ വളരെ രുചികരമായ വിഭവം ഉണ്ടാക്കാം. നെൽവയലുകൾ നികത്തുന്നതിലൂടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ജൈവവൈവിധ്യം കൂടി നശിക്കുന്നു. പറമ്പിലും, വയലിലും, വീട്ടുമുറ്റത്തും കളനാശിനിയും, കീടനാശിനിയും തളിക്കുന്നതിലൂടെ ഇത്തരം വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യമാകുകയും അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഷമുപയോഗിച്ച് നശിപ്പിക്കേണ്ടവയല്ല നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവയെന്നും അവയൊക്കെ ഉപയോഗിക്കുന്നതുമൂലം ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കാൻ കഴിയും എന്നും നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരം ചെടികളുടെ മൂല്യം മനസിലാക്കി നമുക്ക് നിത്യജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കാം. കിഴങ്ങുകൾ കഴിക്കേണ്ട സമയത്ത് കിഴങ്ങുകളും ഇലച്ചെടികൾ കഴിക്കേണ്ട സമയത്ത് ഇലച്ചെടികളും പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ട സമയത്ത് പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ശീലമാക്കി ഭക്ഷണത്തിൽ വൈവിധ്യം വരുത്താം ●

An article about edible leave written by Priyanka M (SoR Research Assistant) in One Earth One Life magazine

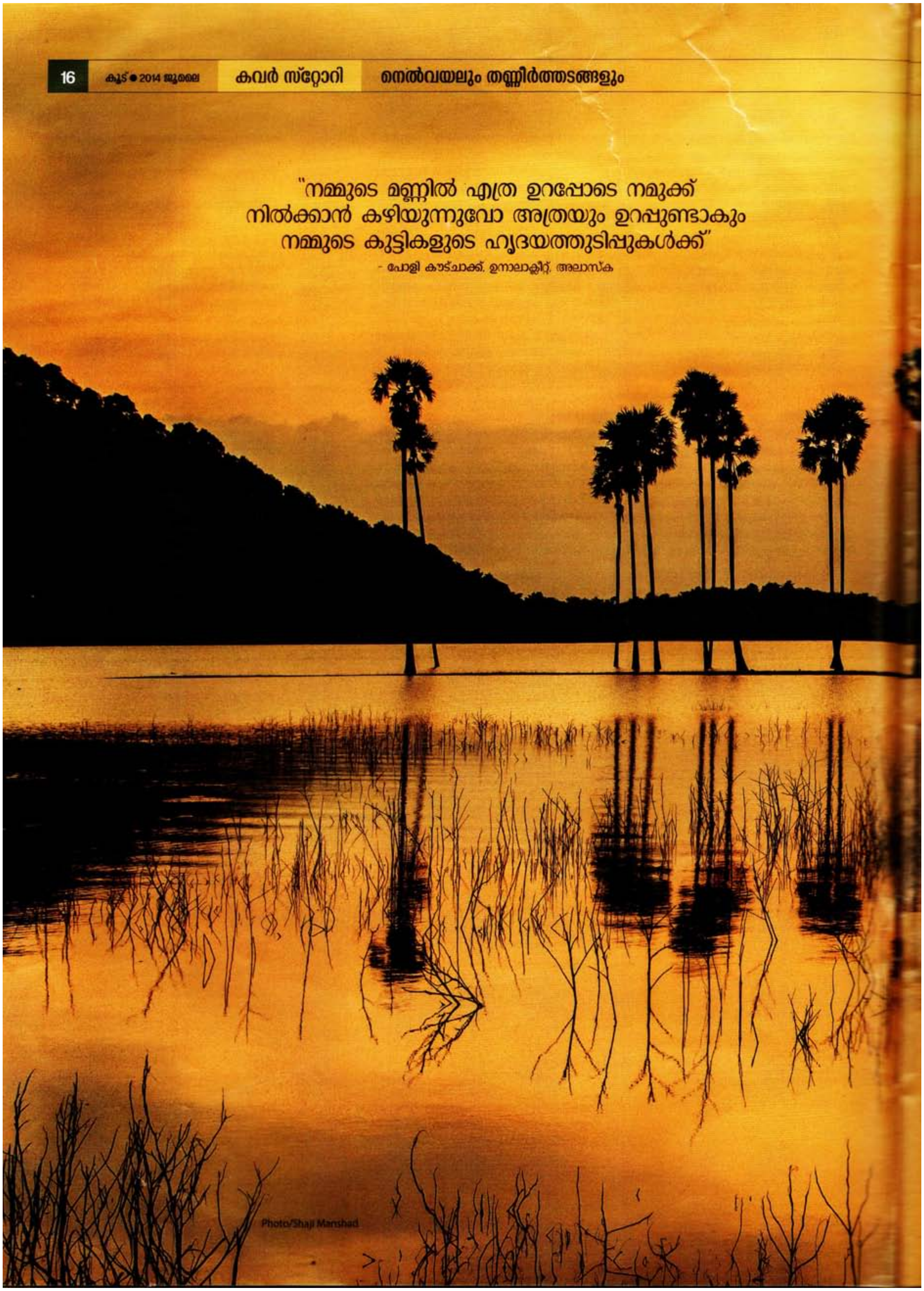

16 കൂട് ● 2014 ജൂലൈ | കവർ സ്റ്റോറി | നെൽവയലും തണ്ണീർത്തടങ്ങളും

"നമ്മുടെ മണ്ണിൽ എത്ര ഉറപ്പോടെ നമുക്ക്
നിൽക്കാൻ കഴിയുന്നുവോ അത്രയും ഉറപ്പുണ്ടാകും
നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾക്ക്"

- പോളി കൗട്ചാക്ക്, ഉനാലാക്ലീറ്റ്, അലാസ്ക

Photo/Shaji Manshad

വികസനം കൃഷിയിലൂടെ

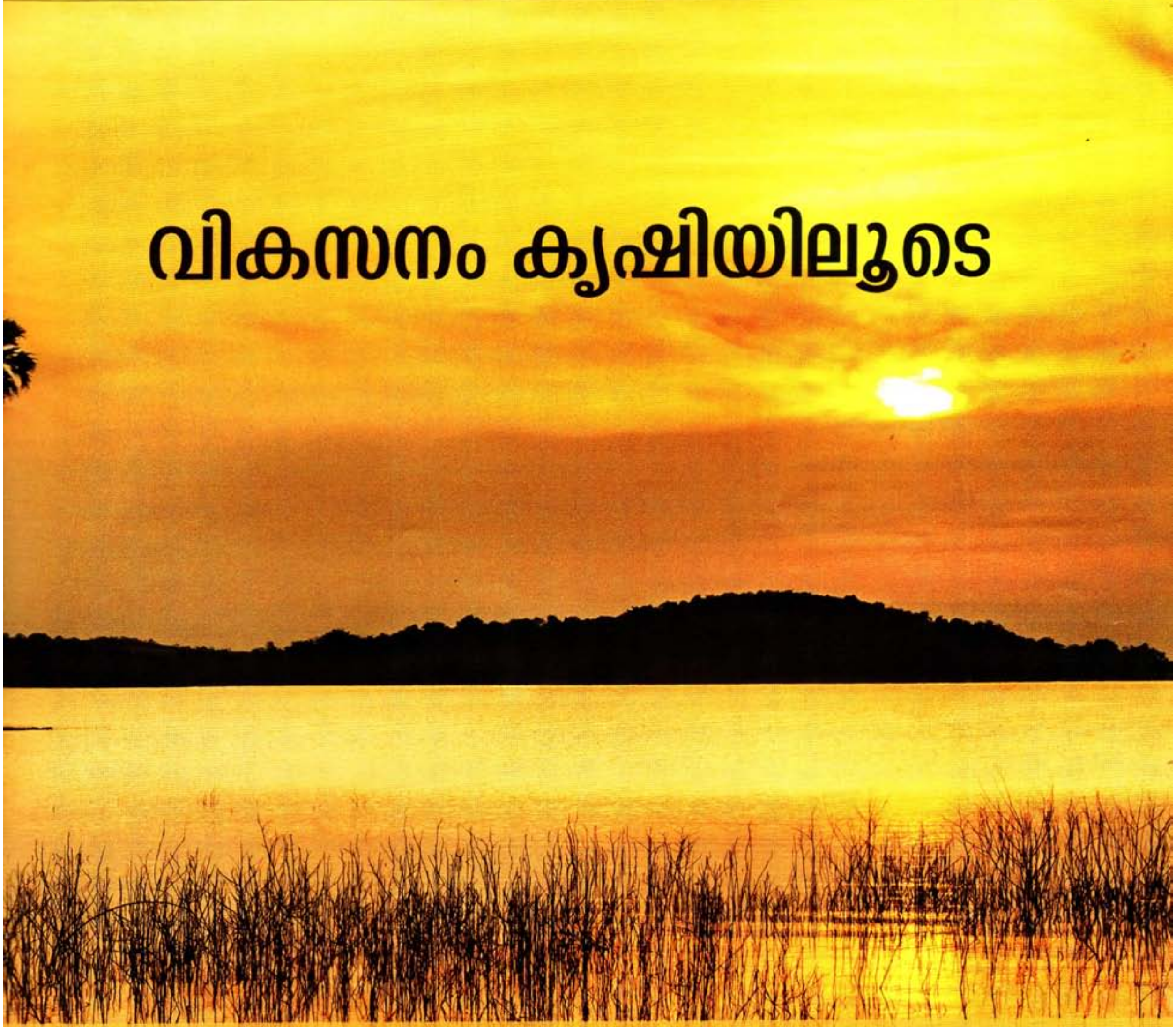

എസ്. ഉഷ, തണൽ

ഇക്കഴിഞ്ഞ ദിവസം തൃശ്ശൂരിൽനിന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് തീവണ്ടിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ കൂടെ യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ പല കാര്യങ്ങളും സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അവരുടെ അച്ഛന്റെ കൃഷിസ്ഥലം ഒരു വികസന പാർക്കിനായി ഏറ്റെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി. ആലുവക്കടുത്താണ് വീട്. അവരുടെ അച്ഛൻ നല്ലൊരു കർഷകനായിരുന്നു. സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു മാത്രമല്ല, നെല്ലും പച്ചക്കറികളും ഏത്തക്കായുമെല്ലാം അവർക്ക് വിൽക്കാനുമുണ്ടായിരുന്നു. സ്ഥിരം പണിക്കാരും പശുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു കർഷകരെല്ലാം സ്ഥലം കൊടുത്തതിനുശേഷം ഒരു ഗതിയും ഇല്ലാതായപ്പോഴാണ് ഇവരുടെ അച്ഛൻ തന്റെ കൃഷിസ്ഥലം കൈമാറിയത്, ഏറെ വിഷമത്തോടെ. ഇന്ന് ആ സ്ഥലം തരിശിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് കാണുമ്പോൾ വല്ലാത്ത ദുഃഖം തോന്നുകയാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. തരിശിട്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്ക് കൃഷി ചെയ്യാൻ നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുമാത്രം ഭക്ഷണം നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നു? എത്രപേർക്ക് ഭക്ഷണം നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നു? എത്രപേർക്ക് തൊഴിൽ കൊടുക്കാമായിരുന്നു? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ചോദ്യം. അവരൊരു സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധയല്ല. പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകയുമല്ല. എന്നാലും പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും വികസനത്തെക്കുറിച്ചും തൊഴിലിനെക്കുറിച്ചും ഒക്കെ അവർക്ക് നല്ലൊരു ധാരണയുണ്ടെന്ന് കുറച്ചു നേരത്തെ സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലായി.

കടിഞ്ഞാൺ വിട്ടൊരു കുതിരയെപ്പോലെയായിട്ടുണ്ട് കേരളത്തിൽ വികസനമെന്ന് കൂടെയിരുന്ന മറ്റൊരാൾ സൂചിപ്പിച്ചു. എന്താണ് വികസനമെന്നോ, എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്നോ അറിയുന്നില്ല. കുന്നുകളും വയലുകളും പുഴകളും തണ്ണീർതടങ്ങളും കൃഷിയിടങ്ങളും വീടുകളുമെല്ലാം ചവിട്ടിമെതിച്ചുകൊണ്ട് വികസനത്തിന്റെ ഈ കുതിര പായുകയാണ്. ഒരു യുദ്ധക്കളം പോലെയായിരിക്കുകയാണ് നാട്. ഇത് കേരളത്തിന്റെ ഒരു പൊതുബോധമാണ് എന്ന് കരുതാം.

വികസനത്തിന്റെ പദ്ധതികളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വളർച്ചയേക്കാൾ കൂടുതലാണ് പ്രകൃതിയുടെ നാശത്തിലൂടെ രാജ്യങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടമെന്ന് ലോകബാങ്കിലെ സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധർ പോലും പറയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ലോകബാങ്ക് റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പരിസ്ഥിതി നാശംമൂലം ഇന്ത്യക്കുണ്ടാ

കുന്ന ചെലവ് 3.75 ട്രില്യൺ രൂപയാണെന്നാണ്. ഇത് ഇന്ത്യയുടെ ജിഡിപിയുടെ 5-7% വരുമത്രേ. കേരളത്തിൽ കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷം കൊണ്ടുണ്ടായ പരിസ്ഥിതിനാശം സാമ്പത്തികമായി വിലയിരുത്തിയാൽ എത്ര കോടികളാകും? സംസ്ഥാനത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ട ഭക്ഷണവും വെള്ളവും തൊഴിലും എത്രയായിരിക്കും? 100 വർഷം മുൻപോട്ട് ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും പത്ത് വർഷത്തേക്കെങ്കിലും ഇതുകൊണ്ടുണ്ടായ നഷ്ടം കണക്കാക്കേണ്ടതില്ലേ? നിർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ ഭരണകർത്താക്കളും സാങ്കേതികവിദഗ്ധരും ഒക്കെതന്നെ കാലത്തിനു പിറകെയാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് തോന്നും. അവരുടെ വികസന കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അപ്രകാരമാണ്.

ലോകത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇന്ന് ആശങ്കപ്പെടുന്നത് ഊർജ്ജത്തെക്കുറിച്ചോ തൊഴിലിനെക്കുറിച്ചോ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയെ കുറിച്ചോ അല്ല. വെള്ളത്തെ കുറിച്ചും ഭക്ഷണത്തെ കുറിച്ചുമാണ്. ക്ഷയിക്കുന്ന ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ്. നിലനിൽപ്പിനെ കുറിച്ചാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുഴകളും തണ്ണീർത്തടങ്ങളും നീർവയലുകളുമെല്ലാം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്ന ആവശ്യം ലോകത്താകെ ഉയർന്നുവരികയാണ്. മാധ്യമങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വികസന ചിത്രങ്ങൾ ലോകത്തെ ധനികരായ കുറച്ചുപേർക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഊതി വീർപ്പിച്ച് കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഒരുപക്ഷേ, കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ആശങ്ക പരിഗണിച്ചതുകൊണ്ടാകാം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ കേരള സർക്കാർ തയ്യാറായത്. നെൽപ്പാടങ്ങളും നെൽകൃഷിയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലേർപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ സംഘടനകളും വ്യക്തികളും ശാസ്ത്രജ്ഞരും സാമൂഹ്യ-പാരിസ്ഥിതിക പ്രവർത്തകരും ഈ കൊച്ചുകേരളത്തിലുണ്ട്. 2008-ൽ നെൽവയൽ -തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ നിയമം നിയമസഭയിൽ പാസായപ്പോൾ അവർ ആശ്വസിച്ചു ബാക്കിയുള്ള കുറച്ച് നീർത്തടങ്ങളെങ്കിലും ബാക്കിയാകുമല്ലോയെന്ന്.

> **ലോകത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇന്ന് ആശങ്കപ്പെടുന്നത് ഊർജ്ജത്തെക്കുറിച്ചോ തൊഴിലിനെക്കുറിച്ചോ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയെ കുറിച്ചോ അല്ല. വെള്ളത്തെ കുറിച്ചും ഭക്ഷണത്തെ കുറിച്ചുമാണ്.**

എന്നാൽ, ചെറിയൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഈ നിയമത്തെ എതിർക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ അട്ടിമറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അനധികൃതമായി നിലം നികത്തുന്നുണ്ട്. ഈ നിയമം കേരളത്തിന്റെ വികസനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. ഇവർ ഒന്നുകിൽ ഇത്തരം വികസന പദ്ധതികളിലൂടെ ലാഭം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരോ (ഉത്പന്നത്തിലൂടെയല്ല. അടിസ്ഥാന സൗകര്യ വികസനത്തിലൂടെ പണമുണ്ടാക്കുക) അതല്ലെങ്കിൽ വികസനത്തെക്കുറിച്ച് പഴഞ്ചൻ ആശയങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവരോ ആണ്.

കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനമായി, വികസനത്തിന്റെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണ് തിരുവനന്തപുരത്തെ ടെക്നോപാർക്ക്. കുറേ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഇത് തൊഴിൽ കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഇതിന് ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേ

കേരള നെൽവയൽ - തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ ആക്റ്റ്-പ്രധാന വകുപ്പുകൾ

സെക്ഷൻ 1 (3) (xviii) - 'തണ്ണീർത്തടം' എന്നാൽ മണ്ണ് ജലപൂരിതമാക്കിക്കൊണ്ട്, കരപ്രദേശത്തിനും ജലാശയങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, ജലനിരപ്പ് സാധാരണഗതിയിൽ ഉപരിതലം വരെയോ അതിനോടടുത്തോ ആയിരിക്കുകയോ ആഴംകുറഞ്ഞ ജലത്താൽ മൂടിക്കിടക്കുകയോ അഥവാ മന്ദഗതിയിൽ ചലിക്കുകയോ കെട്ടിക്കിടക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ജലത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് സവിശേഷമാകുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം എന്നർത്ഥമാകുന്നതും അതിൽ കായലുകൾ, അഴിമുഖങ്ങൾ, ചേറ്റു പ്രദേശങ്ങൾ, കടലോരക്കായലുകൾ, കണ്ടൽക്കാടുകൾ, ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ, ഓരുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ, ചതുപ്പിലെ കാടുകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നതും, നെൽവയലുകളും നദികളും ഉൾപ്പെടാത്തതുമാകുന്നു.

സെക്ഷൻ 3 (1)

നെൽവയൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുകയോ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വിലക്ക് - ഈ ആക്റ്റ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിയിലും അന്നുമുതൽക്കും ഏതെങ്കിലും നെൽവയലിന്റെ ഉടമസ്ഥനോ അധിവാസിയോ കൈവശക്കാരനോ, ആ ആക്റ്റിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായല്ലാതെ, പ്രസ്തുത നെൽവയൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനോ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനോ ഉള്ള യാതൊരു പ്രവർത്തിയും ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല.

സെക്ഷൻ 8 (3)

പൊതു ആവശ്യത്തിനായി നിലം നികത്തുന്നതിനോ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനോ പ്രാദേശികതല നിരീക്ഷണസമിതി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഓരോ അപേക്ഷയും, സംസ്ഥാനതല സമിതി പരിശോധിച്ച് ആ പ്രദേശത്ത്, നെൽവയൽ അല്ലാത്ത മറ്റൊരു സ്ഥലം ലഭ്യമാണോ എന്നും നെൽവയൽ നികത്തുന്നതുമൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന പാരിസ്ഥിതിക വ്യതിയാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും വിശദമായി പരിശോധന നടത്തി സർക്കാരിന് റിപ്പോർട്ട് നൽകേണ്ടതാണ്.

സെക്ഷൻ 9 (8)

(1)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും പ്രാദേശികതല നിരീക്ഷണസമിതി - (i) അപ്രകാരമുള്ള രൂപാന്തരപ്പെടുത്തൽ, പാരിസ്ഥിതിക വ്യവസ്ഥയേയും ചേർന്ന് കിടക്കുന്ന നെൽവയലിലെ കൃഷിയേയും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുകയില്ലാ എന്നും; (ii) നെൽവയലിന്റെ ഉടമസ്ഥനോ അയാളുടെ കുടുംബത്തിനോ ഈ ആവശ്യത്തിന് പറ്റിയ സ്ഥലം പകരം ആ ജില്ലയിൽ സ്വന്തമായി ഇല്ല എന്നും (iii) കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുന്നത് അയാളുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്നും (iv) പ്രസ്തുത നെൽവയൽ, മറ്റ് നെൽവയലുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട്

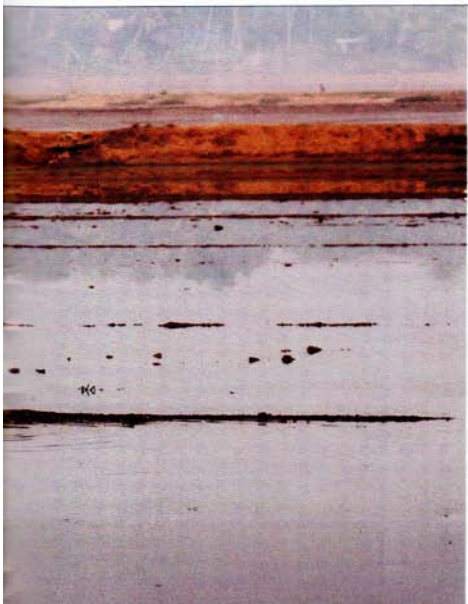

Photo/Jayaraj T P

സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതല്ല എന്നും - ശുപാർശ ചെയ്താൽ അല്ലാതെ അപ്രകാരമുള്ള യാതൊരു അപേക്ഷയും ജില്ലാതല അധികൃതസമിതി പരിഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

സെക്ഷൻ 11

തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വിലക്ക് - ഈ ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭ തീയതിയിലും അന്നുമുതൽക്കും സംസ്ഥാനത്തെ തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ അതേപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതും അപ്രകാരമുള്ള തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവയിൽ നിന്നും മണൽ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനും പൂർണ്ണ നിരോധനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ഈ വകുപ്പിൽ പറയുന്ന യാതൊന്നും തന്നെ പ്രസ്തുത തണ്ണീർത്തടത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതിഘടന നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി എക്കലും ചെളിയും നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് ബാധകമാകുന്നതല്ല.

സെക്ഷൻ 13

ജില്ലാ കളക്ടറുടെ അധികാരം - ഈ ആക്റ്റിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, കളക്ടർക്ക്, ഈ ആക്റ്റ് പ്രകാരം എടുത്ത പ്രോസിക്യൂഷൻ നടപടിക്ക് ഭംഗം വരാതെ, ഈ ആക്റ്റിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ ഏതെങ്കിലും നെൽവയൽ പൂർവ്വ അവസ്ഥയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിലേക്കായി, അദ്ദേഹത്തിന് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന പ്രകാരമുള്ള നടപടി കൈക്കൊള്ളാവുന്നതും, ഇതിലേക്കായി ചെലവഴിക്കേണ്ടിവന്ന തുക, അതത് സംഗതി പോലെ, പ്രസ്തുത നെൽവയലിന്റെ അനുഭവക്കാരനിൽ നിന്നോ അധിവാസിയിൽ നിന്നോ, അയാൾക്ക് പറയുവാനുള്ളത് പറയുവാൻ ന്യായമായ അവസരം നൽകിയശേഷം, ഈടാക്കാവുന്നതാണ്. ●

ശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കിപ്പോൾ കുടിവെള്ളമില്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ കിണറുകളിലെ ജലനിരപ്പ് താഴുകയോ അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളത്തിന്റെ സ്വഭാവം മാറുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂമി വിട്ടുകൊടുത്തവർ വലിയൊരു പ്രതിസന്ധിയിലായിരിക്കുകയാണ്.

ഐ.ടി. വ്യവസായത്തെ ആരും എതിർക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ യാതൊരു ശാസ്ത്രീയ പഠനങ്ങളുമില്ലാതെ തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ നികത്തി ഇത്തരം പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്താലുള്ള ഭവിഷ്യത്താണിവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്. ഈ പദ്ധതികൾ തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാതെ, കുന്നുകളിടിക്കാതെ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലേ? ഏറ്റവും ചെറിയ യൂണിറ്റുകൾവഴി അവയ്ക്കുചുറ്റും വികേന്ദ്രീകൃതമായി ഒരു ശൃംഖല സ്ഥാപിച്ച് വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാവുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണ് ഐ.ടിയെന്ന് ഇതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പല വിദഗ്ധരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഐ.ടി. പാർക്കുകളാക്കേണ്ടെന്നും ആളുകളെ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടെന്നും അവർ പറയുന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യകൾ വികസിക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്ക് നിലനിൽപിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ എങ്ങിനെയാണ് വികസനമെന്ന് പറയുക?

> **സാങ്കേതികവിദ്യകൾ വികസിക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്ക് നിലനിൽപിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ എങ്ങിനെയാണ് വികസനമെന്ന് പറയുക?**

വയൽ തരിശിട്ടിരിക്കുകയല്ലേ? നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നത് നഷ്ടമല്ലേ? ഈ ഭൂമി മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്ക് മാറ്റിക്കൂടേ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം പറയാൻ കഴിയുക നികത്തിയ നെൽപ്പാടങ്ങൾക്കരികിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും. അവരുടെ ജലലഭ്യതയിൽ വന്നമാറ്റം, മറ്റു കൃഷികൾക്കുണ്ടായ നാശം, ജൈവ വൈവിധ്യത്തിൽ വന്ന കുറവ്, അവരുടെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ വന്ന മാറ്റം, കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവത്തിലും ശീലങ്ങളിലും വന്ന വ്യത്യാസം... ഇങ്ങനെ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് പറയാനുണ്ടാകും. വികസനത്തിന്റെ കണക്കുകളും കാര്യങ്ങളും നിരത്തുമ്പോൾ ഈ നഷ്ടം ഒരിക്കലും കണക്കാക്കാറില്ല. അതൊക്കെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ശരിയാക്കിക്കോളും. മനുഷ്യർ 'അഡ്ജസ്റ്റ്' ചെയ്തോളും. അങ്ങിനെ ചെയ്തുചെയ്താണല്ലോ മനുഷ്യർ ഇതുവരെ പുരോഗമിച്ചത്. ചെറിയ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഇതാണ് പൊതു നിലപാട്.

എന്താണീ വിട്ടുവീഴ്ച? പാലിനേക്കാൾ വില കൊടുത്ത് വെള്ളം വാങ്ങുക. യാതൊരു പോഷക ഗുണവുമില്ലാത്ത, കീടനാശിനികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള അരിയും, പച്ചക്കറികളും, പഴങ്ങളും വലിയ വില കൊടുത്ത് വാങ്ങി കഴിക്കുക. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെറുപ്പക്കാരില്ലാതാകുക. രോഗങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുക. സുരക്ഷിതത്വമില്ലാതാകുക...

നെൽവയലും തണ്ണീർത്തടങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ കൊടുക്കാൻ കഴിയുമോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും വെള്ളം കൊടുക്കാൻ കഴിയും. കുറേയെങ്കിലും നല്ല ഭക്ഷണം ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഇത്തരം ആവാസ വ്യവസ്ഥകൾ നശിപ്പിക്കാതെ ഇക്കാലത്തിനു യോജിച്ച വ്യവസായങ്ങൾ എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരാമെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ കഴിയും. ഇവയെല്ലാം നശിപ്പിച്ച് ഉയരുന്ന വ്യവസായ പാർക്കുകളും നിർമ്മാണ മേഖലകളുമെല്ലാംതന്നെ കുറച്ചാളുകൾക്കേ തൊഴിൽ കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന കാര്യവും നമ്മൾ വിസ്മരിച്ചുകൂടാ.

ദേശീയതലത്തിൽതന്നെ കേരളത്തിന് ഖ്യാതി നേടിക്കൊടുത്ത സർക്കാർ പദ്ധതിയാണ് കുടുംബശ്രീ മിഷൻ. മറ്റ് ആധുനിക വ്യവസായങ്ങളിലൊന്നുംതന്നെ (ഇക്കോ ടൂറിസം ഉൾപ്പെടെ) ജോലി ലഭിക്കാതെ ദരിദ്രരായ സ്ത്രീകളുടെ ഈ കൂട്ടായ്മ ഇന്ന് ഒരു ലക്ഷം എക്കറിൽ പാട്ടകൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരുവശത്ത് ഉടമസ്ഥർ ഭൂമി തരിശിടുമ്പോൾ തന്നെ ഈ സ്ത്രീ സംഘങ്ങൾക്ക് ഭൂമി ദീർഘകാലത്തേക്ക് ലഭിക്കാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങളൊന്നുംതന്നെ സർക്കാരിന് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു വ്യവസായ സംരംഭത്തിന് ഭൂമി കൊടുക്കാൻ സർക്കാർ ഉത്സുകരാണ്. ഈ സ്ത്രീകൾ കാണിച്ചു തരുന്നതെന്താണ്? സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും അർഹതയുള്ള ഒരു വിഭാഗത്തിന് വികസനമുണ്ടാവുകയാണ്. സാമ്പത്തികവും മറ്റു വിധത്തിലും സ്ത്രീകൾക്ക് വികസനമുണ്ടാകുമ്പോൾ മൊത്തം കുടുംബത്തിനാണതിന്റെ ഗുണം. ഈ ഗുണം കുടുംബത്തിൽനിന്ന് സമൂഹത്തിലേക്കും വളരും. ഇതിന്റെ മുഴുവൻ സാദ്ധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കുടുംബശ്രീക്ക് കഴിയുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു വയൽ നികന്നുപോകുന്നതോടെ ഈ വലിയൊരു സാദ്ധ്യത ഇല്ലാതാകുകയാണ്. അക്ഷയ വികസന സങ്കല്പമാകെ തകിടം മറിയുകയാണ്.

വിദ്യാസമ്പന്നരായ ചെറുപ്പക്കാരടക്കം പലർക്കും കൃഷി ഇന്നൊരു ആവേശമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തൊഴിൽ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വലിയൊരു മേഖലയായിതന്നെ നാളെയിതു മാറാം, കൃഷിയുടെ മുഴുവൻ ശൃംഖലയും വളർത്തിയെടുത്താൽ. വിത്തു തൊട്ട് കാർഷികോത്പന്നങ്ങളും മൂല്യവർദ്ധിത ഉത്പന്നങ്ങളും അനുബന്ധ വ്യവസായങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ കേരളത്തിനനുയോജ്യമായ വികസനത്തിന്റെ ഒരു വഴി ഈ ചെറുപ്പക്കാരുടെ മുൻപിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയാണ്. വ്യവസായങ്ങളിലെ കഠിന ജോലികളും മുഷിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതചര്യകളും കഴിഞ്ഞ് കുറച്ചു സമയം ഇത്തരം മേഖലയിലേക്കിറങ്ങാൻ താൽപര്യപ്പെടുന്നവരും ഏറെയുണ്ടിന്ന്.

കാലത്തിനു മുൻപേ നടക്കുന്ന ഭരണാധികാരികൾ ഇല്ലാതായതാണ് ഈ നാടിന്റെ ഇന്നത്തെ ശാപം. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ജൈവിവൈവിധ്യത്തെയും കൃഷിയെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ, ആരോഗ്യത്തെയും ശാസ്ത്രത്തെയും വളർത്തുന്ന, കലകളെയും സംസ്ക്കാരത്തെയും പോഷിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു വികസന സങ്കല്പത്തിലേക്ക് അവർ വന്നേനെ. ഈ ഭൂമിയെ, ഇവിടത്തെ ജലത്തെ, അന്നത്തെ മുടിക്കാതെ രാജ്യത്തിനു തന്നെ മാതൃകയായ ഒരു വികസനപാത അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തേനെ. കാരുണ്യ ലോട്ടറിയും ക്യാൻസർ പെൻഷനും രണ്ട് രൂപ അരിയും നൽകി ജനങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം സ്വന്തംകാലിൽ അഭിമാനത്തോടെ നിൽക്കാൻ അവരെ പഠിപ്പിച്ചേനെ. ഇത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന വിരലിലെണ്ണാവുന്ന ചില രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കകത്ത് വളർന്നു വരുന്നുണ്ട് എന്ന തോന്നൽ മാത്രമാണ് ഏക ആശ്വാസം. ●

An article written by S Usha about the development of paddy land and wetlandin Koodu Magazine

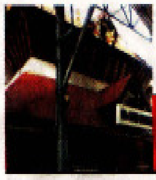

TIMES CITY

THE TIMES OF INDIA, THIRUVANANTHAPURAM | KOLLAM | SATURDAY, MAY 24, 2014

ONE-MEMBER JUDICIAL COMMISSION TO STUDY SECURITY AT GURUVAYUR TEMPLE | P4

HOLES ON RAILWAY LINE: POLICE, RAILWAYS TO LAUNCH PROBE IN KOZHIKODE | P5

24/5/14 Times of India

AN AMENDMENT THAT KILLS THE ACT

Environmentalists Warn That The Move To Change Paddy Land and Wetland Act Would Be An Eco-Suicide As It Will Destroy The Remaining Green Zones Of Kerala

Viju B | TNN

The UDF government's proposed amendment to the Kerala Conservation of Paddy Land and Wetland Act will pave the way for unscrupulous real estate development and adversely impact the state's dipping groundwater resources. The government contention that the act, which came into effect in 2008, has disallowed development in reclaimed paddy land prior to 2008 is not based on facts.

The government is guilty of not notifying the comprehensive data bank of paddy land as mandated by the act though agriculture and revenue department officials have almost completed exhaustive panchayat-level surveys sequestering paddy land, wetland and residential areas in the state. State agriculture officials said that there is huge pressure from vested interest groups and local politicians, who own benami paddy land, not to notify these eco-fragile areas as they want to convert it into real estate ventures.

The government's contention that that act is a stumbling block for construction of houses in paddy land is not true as the act allows construction in five cents of paddy land provided the owner does not have a house in the same district. UDF allies like Kerala Congress too have been putting pressure on the government to open paddy fields for non-agricultural activities. "The amendment would be an eco-suicide and will destroy the remaining green zones of Kerala. It is unfortunate that we have a chief minister who does not understand the basics of ecological conservation," said environmentalist R Sridhar who was part of the core group that drafted the paddy conservation act. He pointed out that paddy land plays an integral role in regenerating groundwater resources. "Paddy fields not only provide food security to the state but also play an important role as far as ecology is concerned. It is especially crucial in a state that had faced a severe drought two years ago," he said. It is estimated that on an average one cent of paddy field can hold five lakh litres of rainwater and each cent has an annual eco-service value of Rs 50,000. "When politicians amend the act to allow conversion of paddy fields into lucrative real estate land, they should remember that future generation will hold them responsible for the imminent water scarcity," said secretary of One Earth, One life Harish V, adding that the move was chalked out to implement controversial projects like the proposed airport at Aranmula. The state has been turning a blind eye to the fact that the share of net sown area of rice decreased from 40.49% in 1960 to 9.63% in 2013. Over the past two years, there was a decline of 10,883 hectares of paddy crop cultivation and the production of rice declined by 60,694 kilos.

"Instead of making amendments, the government should make it more stringent as there are several proposals to reclaim paddy lands under the pretext of public purpose projects. The state should also clean up ponds, lakes and wetlands in each panchayat to overcome water crisis," said former chairman of biodiversity board V S Vijayan. For Paddy farmers like P R Joseph from Mala panchayat, who made a profit of over one crore rupees in the past five years doing relay paddy farming, cultivation is not an unviable venture as claimed by the government. "The state should promote paddy cultivation in a big way. It will not only bring food security but also solve the problem of unemployment," he said.

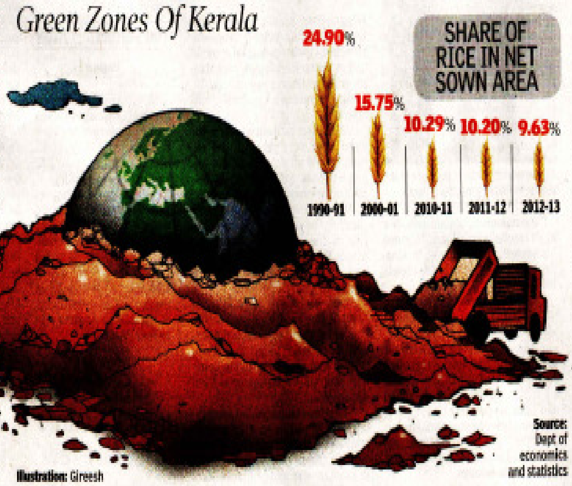

Source: Dept of economics and statistics

Illustration: Gireesh

Pokkali farms under threat

Sadha Nambudiri | TNN

Proposed amendments to the Kerala Conservation of Paddy Land and Wetland Act will affect Pokkali cultivation in urban areas like Kochi said members of the farming community in central Kerala that is facing a threat from fish farmers.

"The present government policy clearly states that the crop cycle should be 'one paddy, one fish'. But even those guidelines are not met. For example, in Chellanam, the land should have been prepared by May, yet nothing has been done. If paddy and pisciculture cycle is disrupted, it will affect soil fertility and the salinity in the water could lead to cracks in nearby buildings. The freshwater used during paddy cultivation actually cleans the soil and keeps it fertile," said convener of Pokkali protection council Francis Kalathunkal, adding that every year farmers have to seek approach the district administration to ensure that the padasekhara samitis—which are mainly a group of farm owners leasing their land for shrimp cultivation – lease land for Pokkali crop.

"Last year, we did not even have a proper crop. Though farmers are obtaining subsidies from the treasury in the name of Pokkali in places like Chellanam –which has already lost land to real estate – nothing much is happening in paddy farming. Paddy cultivation, which was being carried out in the 210 acres, has been ineffective for almost two decades," he said. The problem persists in the coastal belt of Ernakulam and Alappuzha.

Fish farms function from Oct-March and as per government policy, farmers have to drain the water from their farms after March 31. By mid-April, the land should be left to dry and summer rains clean the salt and by monsoon, the paddy farmer can start tilling the land for an Onam harvest. However, much of the farmland in Ernakulam has been sold and the farmers' collective has been fighting to retrieve land from the fish lobby.

After bar licence issue, Sudheeran opposes dilution of wetland act

TIMES NEWS NETWORK

After the bar licence renewal issue, amendments to the Kerala Conservation of Paddy Land and Wetland Act is likely to create another headache for the UDF as KPCC president V M Sudheeran is opposing the collective demand to dilute the act. Though UDF has decided to seek the opinion of each of its constituents, the Congress is yet to reach a consensus on this issue.

"All constituents have been asked to present their views and it will be presented at the next UDF meeting and a decision will be taken," said UDF convener P P Thankachan. There is a lack of consensus on the issue since the KPCC president is against amending the act before having a public debate. He had made it clear that any amendment should be for a good cause and his view had scuttled the UDF subcommittee's move to give a final shape to the amendment.

The UDF subcommittee was of the view that barren land should be utilized for other purposes and farmers should be given the mandate to decide on what should be done on non-cultivable land. It had also recommended that paddy land should be used for public projects depending upon their significance. It also sought to rectify the anomalies in the land data bank.

But the UDF could not give a final shape to its recommendations since the KPCC president is opposing some of the views expressed by the UDF subcommittee. Even though the UDF has decided to collate the views of its constituent partners, it is unlikely that the government would be able to take a final decision without Sudheeran's support.

THE TUSSLE CONTINUES

The government's plan was to introduce the amendment during the next assembly session. A section of the Congress and Kerala Congress parties had sought the amendment and even IUML has not taken a tough stand against this move making it clear that the KPCC president has very few supporters. However, chief minister Oommen Chandy is quite keen on amending the act since many age-old clauses are creating several hurdles for the farmers. "We are against filling paddy land where cultivation is going on. But, the government has to explore pragmatic suggestions in this matter," said Chandy.

11/4/14 NIE

An Attempt to Remind City-zens of the Nutritious Qualities of Millets

Millets, "ancient grains with a myriad of beneficial nutrients", should be brought back into the daily diet, according to the organisers of this exhibition. 'Chama' was very popular earlier in Kerala and used to be grown in rotation with rice

Organically grown traditional rice varieties of Kerala like 'jeerakasala' and 'gandhakasala' displayed at the Organic Mela in YMCA Hall | EXPRESS

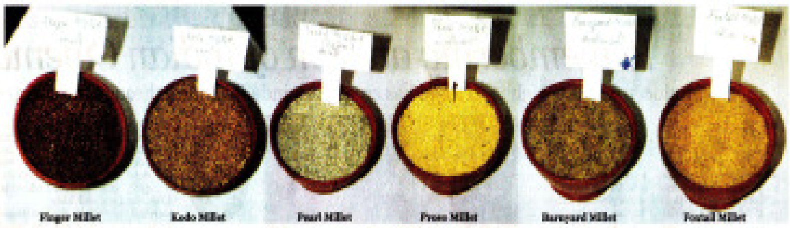

Express News Service

T'Puram: For a crop that was widespread in Kerala once upon a time, the Little Millet ('chama' in Malayalam) has dwindled to exist only in little pockets of the state.

So much so that the organisers had to turn to Andhra Pradesh to get the cereal for the ongoing fair 'Magic with Millets' of Organic Bazaar.

"This millet was very popular earlier in Kerala and used to be grown in rotation with rice, but its cultivation has here has all but disappeared," said Ushakumari S of Thanal, which is organising the event.

It is not just the little millet that visitors to the three-day Organic Mela at YMCA can be reintroduced to.

There's the Pearl Millet ('bajra'), Kodo Millet ('varagu'), Proso Millet ('panivaragu'), Foxtail Millet ('tina'), Sorghum ('jowar') and Finger Millet ('ragi') all of which have been sidelined with the domination of rice and wheat.

"Proso millet, for example, is one of the best in terms of nutrition. The tribals of Attapady, for one, used to cultivate it a lot. But with the arrival of the public distribution system (PDS) which supplies rice, this millet has also disappeared from their life by and large, taking away the nutritional qualities it provided," said Ushakumari.

Millets, "ancient grains with a myriad of beneficial nutrients", should be brought back into the daily diet, the organisers said. So rather than just the cereals in their raw form, products on display at the fair also include processed items that, it is hoped, will appeal to the public's palate. Popped sorghum and little millet semolina ('chama rava') to name a couple.

Moreover, there are also recipes of various dishes like tomato foxtail millet ('tina') rice, 'ragi aloo paratha', 'tina laddoo' and 'chama paal payasam' that are on display. Several of these millet-based dishes are also available to taste.

Day one of the mela also saw a seminar with talks by Reela G K, director, Centre for Disability Studies; food activist Sreedevi Lakshmikutty, nutrition expert Lalitha Appukuttan; and Leena Prakash, author of 'Treasures of the Indian Kitchen.'

The Organic Mela is on at YMCA Hall till Saturday from 10 am to 7.30 pm.

5/4/14 Kerala Kaumudi

പ്രകൃതിയിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള സന്ദേശമുണർത്തി ഓർഗാനിക് മേള

[illegible]

Organic Rice mela organised by SoR Kerala

വിത്തുകളുടെ കാവലാൾ

ഹരിതവിപ്ലവംകൊണ്ടുവന്ന അത്യുല്പ്പാദനശേഷിയുള്ള വിത്തുകളുടെ പ്രളയത്തിനിടയിലും പ്രകൃതിദത്ത വിത്തുകൾ കൃഷിചെയ്ത് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു എന്നതാണ് വയനാട്ടുകാരനായ രാമനെ, 'കൃഷിക്കാരെ'ന്ന് മേനിനടിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ വേറിട്ടുനിറുത്തുന്നത്

എസ്. കലേഷ്

"സ്വന്തം മക്കളെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറക്കിവിട്ട്, അയൽക്കാരന്റെ മക്കളെ പോറ്റി വളർത്തുന്നപോലെയാണ് നമ്മുടെ പുതിയ കാർഷിക സംസ്കാരം"- ചെറുവയൽ രാമൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു കേട്ട് കാർഷിക ഗവേഷകരും ശാസ്ത്രജ്ഞരുമൊക്കെ അയാൾക്കുനേരെ കുതിരകേറേണ്ട!. ഹരിതവിപ്ലവാനന്തര നവീന കൃഷിരീതികൾ തകർത്തത് പ്രകൃതിദത്ത വിത്തുകളെ ആയിരുന്നുവെന്ന് രാമൻ തുടരുന്നു. വയൽനാടായ വയനാട്ടുകാരന് ഇങ്ങനെ പറയാൻ അർഹതയുണ്ട്. കാരണം തലമുറകളായി കൈമാറിവന്ന 41 ഇനം നെൽവിത്തുകൾ അടക്കം പ്രകൃതിദത്ത വിത്തുകളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനാണ് ഈ കർഷകൻ.

കർഷകൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. ഏക്കറുകണക്കിന് ഭൂമിയിൽ ആളെ നിറുത്തി റബ്ബർതൈ നടുന്നവർ മുതൽ ഭൂമികയ്യേറ്റക്കാർ വരെയുള്ളവർ ഇന്ന് 'കൃഷി'ക്കാരാണ്. വിജയകഥ പറയുന്ന ഫീച്ചറുകളിൽ മുഖ്യകഥാപാത്രമായും കാർഷിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ കവർചിത്രമായും അവർ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരം മുഖംമൂടിയിട്ടവർക്കിടയിൽ രാമൻ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിദത്ത കൃഷിരീതികൾകൊണ്ടാണ്.

"എൺപതോളം ഇനത്തിൽപ്പെട്ട പ്രകൃതിദത്ത നെൽവിത്തുകൾ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. പലപല ഗുണങ്ങളുള്ളവ. അത്യുല്പ്പാദന ശേഷിയുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വിത്തുകളുടെ വരവോടെ നമ്മുടെ വിത്തുകൾ മണ്ണടിഞ്ഞു. നവീന വിത്തുകൾക്ക് രോഗം വന്നാൽ കീടനാശിനി പ്രയോഗം വേണ്ടിവന്നു. അത് കഴിക്കുന്നവർ മാറാരോഗങ്ങൾക്ക് അടിമയായി. പ്രകൃതിദത്ത വിത്തുകളോട് മനുഷ്യൻ ചെയ്തതിന്റെ തിക്തഫലമാകാമിത്"-രാമൻ പറയുന്നു.

കൃഷിയുടെ ഒരു വയനാടൻ സർവ്വകലാശാലയെന്ന ഉപമ രാമന് നന്നായി ഇണങ്ങും. മാനന്ത

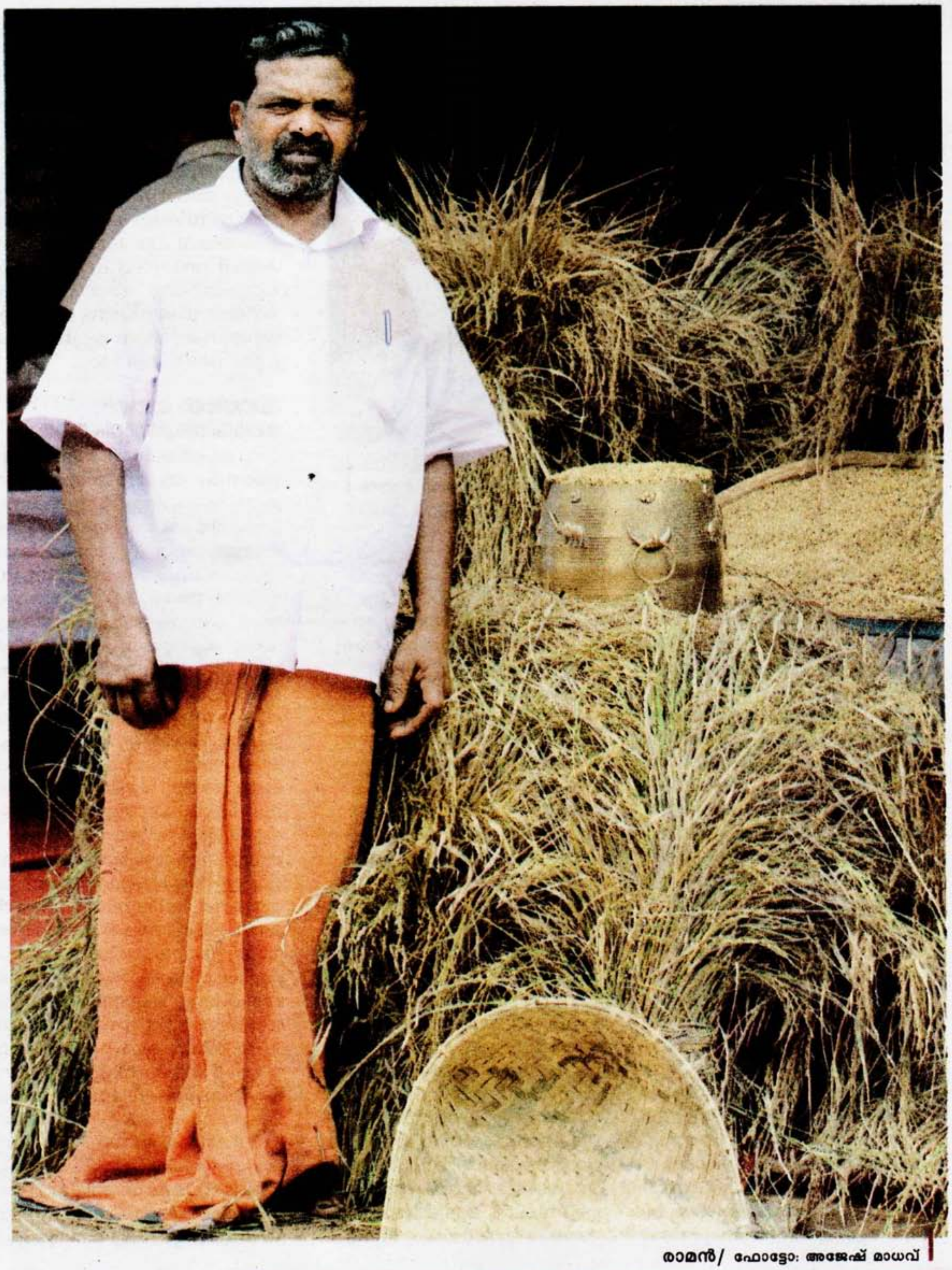

രാമൻ/ ഫോട്ടോ: അജേഷ് മാധവ്

കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന വിത്തുകളുമായി രാമൻ

കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട നെൽവിത്തുകൾ

പ്രകൃതിദത്തമായ 41 ഇനം നെൽവിത്തുകളാണ് രാമൻ വർഷങ്ങളായി കൃഷി ചെയ്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നത്. 500 വർഷത്തിന്റെ പഴക്കം ഈ വിത്തുകൾക്കുണ്ട്. നാട്ടിലെ അഞ്ചേക്കർ ഭൂമിയിലാണ് കൃഷി. രാസവളവും കീടനാശിനികളും കൃഷിയിടത്തിന്റെ ഏഴയലത്തേക്ക് അടുപ്പിക്കില്ല. ചാണകവും ചവറുമാണ് വളം.

ആറു മാസം കൊണ്ട് വിളയുന്നവ

ചെന്താടി, മുണ്ടകൻ, വെളിയൻ, ചേറ്റുവെളിയൻ, ചെമ്പകം.

അഞ്ച് മാസം

മരത്തൊണ്ട്, ചെന്നെൽതൊണ്ടി, ചെന്നെല്ല്, കണ്ണിചെന്നെല്ല്, ചോമാല, പാൽവെളിയൻ, അടുക്കൻ.

നാല് മാസം

ഓണമൊട്ടൻ, ഓണച്ചണ്ണ, പാൽത്തൊണ്ടി, കല്ലടിയാരൻ, ഓക്കൻപുഞ്ച.

മൂന്ന് മാസം

പുന്നാടൻ തൊണ്ടി, തൊണ്ണൂറാം തൊണ്ടി, തൊണ്ണൂറാം പുഞ്ച, ഞവറ/ കറുപ്പ് തൊണ്ട്

സുഗന്ധനെല്ലിനങ്ങൾ

ഗന്ധകശാല, ജീരകശാല, ഉരുണിക്കയമ, കയമ. ●

വാടി കമ്മന ചെറുവയൽ ഇടവക പഞ്ചായത്തിലായിരുന്നു ജനനം. അഞ്ചാം ക്ളാസിൽ പഠനം ഉപേക്ഷിച്ച് പത്താം വയസിൽ അമ്മാവനോടൊപ്പം കൃഷിയിടത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയ രാമന് ഇന്ന് 65 വയസുണ്ട്. എംപ്ളോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ച് മുഖേന ആശുപത്രിയിൽ വാർഡനായി ജോലി കിട്ടി. പക്ഷേ, മനസ് കൃഷിയിൽ വ്യാപൃതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ജോലി സ്വീകരിക്കാൻ രാമന് കഴിഞ്ഞില്ല.

കുറിച്യർ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതാണ് രാമൻ. മൂന്നു വീടുകളിലായി 70 അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു വമ്പൻ കൂട്ടുകുടുംബത്തിലായിരുന്നു ജനനം. പഴശ്ശിരാജയുടെ സേന നയിച്ച തലക്കൽ ചന്തുവിന്റെ പിൻഗാമികളായിരുന്നു കുടുംബക്കാർ. കുടുംബവക നാൽപ്പതേക്കർ ഭൂമിയിലായിരുന്നു കൃഷി.

കുറിച്യരിലെ കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥയിൽ അമ്മാവനാണ് മുഖ്യസ്ഥാനം. കുടുംബവും കൃഷിയും സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരങ്ങളും നടത്തുന്നതിലെ സർവാധികാരം അവർക്കായിരുന്നു. കൃഷിയായിരുന്നു കുടുംബത്തിന്റെ ഉപജീവന മാർഗം. വീട്ടാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള അരിയും പച്ചക്കറിയും വയലിൽ നിന്ന് കിട്ടും. മഴക്കാലമായാൽ മാനന്തവാടി പുഴ കരകവിയും. ഒഴുക്കിന്റെ വഴിമുറിച്ച് ചന്തയിലേക്ക് പോകാനാകില്ല. അതിനാൽ വിഷു കഴിഞ്ഞാൽ കന്നിമാസം വരെയുള്ള ദിനങ്ങൾക്കു വേണ്ട ഉപ്പുതൊട്ട് കർപ്പൂരം വരെ സ്വരൂപിക്കും.

വിത്തിടൽ മുതൽ കൊയ്ത്തുത്സവം വരെ

കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അനേകം ആചാരങ്ങൾ രാമന്റെ കുടുംബം പിന്തുടർന്നുപോന്നു. പ്രകൃതിയും മനുഷ്യരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളായിരുന്നു അവ. വിത്തിടൽ തൊട്ട് കൊയ്ത്തുകാലം വരെ പല ആചാരങ്ങളിലൂടെയും ചടങ്ങുകളിലൂടെയും കർഷകർ കടന്നുപോകും. മകരമാസത്തിലാണ് ഒന്നാംഘട്ടം വിത്തിടുക. മകരം 30നും കുംഭം ഒന്നിനുമായി നടക്കുന്ന ചടങ്ങ് ഉച്ചാൽപ്പിറ്റേന്ന് എന്നു അറിയപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ മകരം 25 മുതലുള്ള അഞ്ചു ദിനങ്ങൾ ഇവർക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങൾ നോയമ്പ് എടുക്കും. മൂന്നുമുതൽ ആറുമാസം വരെ വിളവുള്ള വിത്തുകളാണ് അന്ന് വിതയ്ക്കുക. വിഷുവിന്റെ പിറ്റേന്ന് രണ്ടാംഘട്ട വിത്തിടൽ. നെൽവിത്തിനാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രാമുഖ്യം. കുറിച്യ വിഭാഗക്കാരുടെ പൂജാകർമങ്ങൾക്കുള്ള ചെന്നെല്ല് ആണ് വിതയ്ക്കുന്ന ആദ്യ ഇനങ്ങളിൽ ഒന്ന്. 30-35 ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഞാറുപറിച്ച് നടുന്ന വിളനാട്ടി ഉത്സവകാലമെത്തും. വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണമൊരുക്കി ഈ ദിനങ്ങൾ കർഷകർ കൊണ്ടാടും. ഞാറുനട്ട് ഒരു മാസത്തിനു ശേഷം വയൽപണികൂട്ടൽചടങ്ങ് നടക്കും. വയലിൽ പൂട്ടാനിറക്കിയ കാളകളുടെയും പോത്തിന്റെയും ഉടലിലെ മുറിവുകളിൽ

വെളിച്ചെണ്ണ മഞ്ഞൾ അരച്ച് പുരട്ടും. വളർത്തുമൃഗങ്ങളെയും സഹജീവികളായി കണ്ടിരുന്ന കാലത്തിന്റെ അടയാളമാണ് ഈ ആചാരമെന്ന് രാമൻ ഓർമിച്ചു. അടുത്ത ചടങ്ങ് നെല്ലുപൂജയാണ്. കന്നിമാസത്തിലെ ആയില്യം– മകം നക്ഷത്രങ്ങൾ വരുന്ന ദിനത്തിലാണ് കതിരാകാത്ത നെല്ലിനെ പൂജിക്കുന്ന ചടങ്ങ്. തുലാമാസം പത്തിനാണ് പ്രധാന ഉത്സവമായ പുത്തരി മഹോത്സവം. കർഷകർ രാത്രി വയലിലേക്കിറങ്ങി നെൽക്കതിർ ശേഖരിച്ച് പുലർച്ചെ മൂന്നുമണിക്ക് വീട്ടുപടിക്കൽ വയ്ക്കും. നേരം പുലരുമ്പോൾ കുളിച്ച് വിളക്കു തെളിച്ച് ചന്ദനത്തിരി പുകച്ച് നെൽക്കതിർ അമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി സമർപ്പിക്കും. സ്വന്തക്കാർക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും ഈ കതിര് കർഷകർ സമ്മാനിക്കും. നാട്ടിലെ കുറിച്യരുടെ വടക്കത്തി ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തിലാണ് സമർപ്പണം. ഇതേത്തുടർന്ന് അമ്പലത്തിൽ ഉത്സവം കൊടിയേറും. ചെന്നെല്ലിന്റെ അരികൊണ്ട് ചോറും പായസവുമൊക്കെ അമ്പലത്തിൽ ആ ദിനങ്ങളിൽ ഒരുക്കും.

വൃശ്ചിക മാസത്തിലാണ് കൊയ്ത്തുത്സവം. വിതച്ചതെല്ലാം കൊയ്തെടുത്ത് വീടുനിറയ്ക്കുന്ന കാലം ഉത്സവകാലം തന്നെയെന്ന് രാമൻ ഓർമിച്ചു. കൊയ്ത് കൊയ്ത് വയലിൽ ഒരു തരി നെല്ലുപോലും ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ കറ്റകൾ കളത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന കൊയ്തുകൂട്ടൽ ചടങ്ങ് നടത്തും. പിന്നീട് കൃഷി സംരക്ഷിക്കാൻ വയലിൽ കുടിയിരുത്തിയ ഗുളികനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ചടങ്ങാണ്. അവലും മലരും തേങ്ങയും പഴവുമെല്ലാം വയലിൽ ഗുളികന് സമർപ്പിക്കും. വൈകിട്ട് ഏഴുമണിയോടെ മഞ്ഞളിൽ ചുണ്ണാമ്പ് ചേർത്ത് മഞ്ഞക്കുരുതിയും കരി പൊടിച്ചുചേർത്ത് വെള്ളത്തിൽ കലക്കി കരിങ്കുരുതിയും നൽകും. കത്തുന്ന എണ്ണത്തിരികൾ വയലിനെ വെളിച്ചത്തിന്റെ തുരുത്താക്കി മാറ്റും. രാത്രി എട്ടുമണിക്കുമുമ്പ് ഈ ചടങ്ങ് അവസാനിക്കും. നെൽകൃഷികാലം കഴിയുന്നതോടെ പയർവർഗങ്ങളും വെള്ളരിയും എള്ളും ചേമ്പും മത്തനുമൊക്കെയുള്ള പച്ചക്കറി കൃഷിയുടെ കാലമാകും.

1975ൽ കൂട്ടുകുടുംബത്തിന്റെ കാരണവരായ അമ്മാവന് സുഖമില്ലാതായി. എല്ലാകാര്യങ്ങളും നോക്കി നടത്താൻ കഴിയാതായപ്പോൾ ആ സ്ഥാനം രാമൻ ഏറ്റെടുത്തു. ഇതിനിടയിൽ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. അമ്മാവൻ കണ്ടിഷ്ടപ്പെടുന്ന പെണ്ണിനെ വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്നു പറയാം. അതാണ് ഞങ്ങളുടെ രീതിയെന്ന് രാമൻ. ഭാര്യ ഗീത. നാലുമക്കൾ; രമണി, രമേശൻ, രാജേഷ്, രജിത. ഇവർക്കും കൃഷിയിൽ താല്പര്യമുണ്ട്. എന്നാലും ബാല്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ തലമുറയിലുള്ളവർക്ക് കൃഷിയോടുണ്ടായിരുന്ന താല്പര്യം ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കില്ലെന്നാണ് രാമന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനാൽത്തന്നെ തലമുറയായി കൈമാറിക്കിട്ടിയ അറിവുകളും വിത്തുകളും ആർക്കു കൈമാറണമെന്ന ആശങ്കയും ഈ കർഷകനുണ്ട്.

അത്യുല്പ്പാദനശേഷിയുള്ള വിത്തുകൾ വയലുകൾ പിടിച്ചടക്കിയ കാലത്ത് സ്വന്തം കീശയിൽ നിന്ന് പണമെടുത്താണ് ഈ പ്രകൃതിദത്ത വിത്തുകൾ രാമൻ വിതച്ചുപോറ്റുന്നത്. അതിൽ ഈ അറുപത്തഞ്ചുകാരന് അഭിമാനവുമുണ്ട്. "കോടികൾ മുടക്കിയാലും ഇനി തിരിച്ചുകിട്ടില്ലല്ലോ ഇല്ലാതായ നമ്മുടെ വിത്തുകൾ. അതിനാൽ ശേഷിച്ച വിത്തുകളെങ്കിലും സൂക്ഷിക്കണം. അതെന്റെ കർമമാണ്"– ഒരു വയനാട്ടുകാരന്റെ നിഷ്കളങ്കതയും നിശ്ചയദാർഢ്യവും നിറഞ്ഞ വാക്കുകളോടെ രാമൻ പറഞ്ഞുനിറുത്തി. ●

കെ.എം. ഹിലാൽ രാമനൊപ്പം

രാമനെക്കുറിച്ച് പ്രകൃതിദത്ത കൃഷി പ്രചാരകൻ കെ.എം. ഹിലാൽ

ഞങ്ങളെ തമ്മിലടുപ്പിച്ചത് സുഭാഷ് പാലേക്കറാണ്. തൃശ്ശൂരിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു കാർഷിക പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചു. ആ പരിപാടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ ഒരു നല്ല കൃഷിക്കാരനെ ഞങ്ങൾ തെരഞ്ഞുനടന്നു. അങ്ങനെയാണ് രാമനെ കണ്ടെത്തുന്നത്. അങ്ങനെ വയനാട്ടിൽ നിന്ന് തൃശ്ശൂരിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അടുത്തിടെ എറണാകുളത്തു നടന്ന ഞങ്ങളുടെ അരിമേളയുടെ ഉദ്ഘാടകനും രാമൻ ആയിരുന്നു. അരിമേളയിൽ അദ്ദേഹം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന വിത്തുകളുടെ അരിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ●

An article about Cheruvayal Raman in Malayalam weekly

സ്നേഹപൂർവ്വം

നമ്മുടെ നാടിനെക്കുറിച്ച് അഭിമാനം തോന്നിക്കുന്ന ഒരു വിസ്മയകരമായ പ്രവർത്തനം വയനാട്ടിലെ പനവല്ലിയിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. 'തണൽ'എന്ന സംഘടനയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 198 നെൽവിത്തിനങ്ങൾ അവിടെ കൃഷിയിറക്കി സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ 170 ലധികം തനി നാടൻ നെൽവിത്തിനങ്ങളുമാണ്. ചിലത് പൂക്കുന്നു. ചിലത് വിത്തിൽ പാലുറച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലത് കൊയ്യാനായി മൂപ്പെത്തി നിൽക്കുന്നു. മൂപ്പെത്തിയവയിൽ തന്നെ പാടത്ത് വീണ് കിടക്കുന്നവയുമുണ്ട്. തലക്കനമുണ്ടെങ്കിലും നിവർന്നു നിൽക്കുന്നവയുമുണ്ട്. വിത്തിന്റെ നിറത്തിലും ആകൃതിയിലും ഭാരത്തിലുമുണ്ട് വ്യത്യാസം. നല്ല കറുത്ത വിത്തുണ്ട്. ഉമിനീക്കിയാൽ വെളുപ്പ്. സ്വർണ്ണ നിറത്തിലുള്ളവയുടെ ഉമി നീക്കുമ്പോൾ അകത്ത് ചിലതിന് തവിട്ടുനിറം. തണ്ടിനുമുണ്ട് ഒട്ടനവധി വ്യത്യാസങ്ങൾ. അല്ലിക്കണ്ണനെന്നും, മാലക്കണ്ണനെന്നും, കറുത്തഅല്ലി കണ്ണനെന്നും പരമ്പരയാ വിളിക്കുന്നതു തന്നെ തണ്ടിലെ കുറിക്കൂട്ടുകൾ നോക്കിയാണ്. ഇളം പച്ചയും കടുംപച്ചയും കറുത്തതും നീലിമയാർന്നതുമായ ഇലകൾ. ചില കതിരുകളിൽ ഇരുന്നൂറിലേറെയുണ്ട് വിത്തുകൾ. ഓരോ മുളയിലും 50 ലേറെ ചിനപ്പുകൾ. ജീരകശാലയുടെ നേർത്ത വിത്തുകളുടെ കനം കുടി കുലഞ്ഞുള്ള നിൽപ്പ് ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയില്ല. എല്ലാം ജൈവരീതിയിൽ കൃഷിചെയ്തത്. അതിനാൽ പാടവരമ്പത്ത് നിന്ന് ഒരു നെന്മണി പറിച്ചെടുത്ത് വായിലിട്ട് കൊറിച്ച് ബാല്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമുള്ള കാലത്തിലേക്ക് ഒരു നിമിഷം പറന്നു പോയി.

കൃഷി നിലനിൽക്കാൻ, ലാഭകരമാക്കാൻ അത്യുൽപ്പാദനശേഷിയുള്ള വിത്തുകൾ വേണം, രാസവളങ്ങൾ വേണം, കീടനാശിനികളും, കളനാശിനികളും വേണം എന്നൊക്കെ ഇപ്പോഴും പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ പനവല്ലിയിലെ ഈ അമൂല്യമായ പ്രവർത്തനം അറിയാൻ ഒട്ടനവധി പേർ എത്തുന്നുണ്ടെന്നതും സന്തോഷം പകരുന്നു. വിത്തുകളുടെ സംരക്ഷണം, അവ കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള വിത്തിന്റെ അളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കലും പ്രദർശനവും, വിത്തുകൾ കൃഷി ചെയ്യാനും ആഹാരത്തിനും വേണ്ടി നൽകൽ ഇതൊക്കെ വളരെ ശ്രമകരമായ പ്രവർത്തനമാണ്. ഇതൊരു സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമാണ്, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനമാണ്.

ആഹാരമാണ് ആരോഗ്യം, ആഹാരത്തിൽ നഞ്ച് കലർത്തുമ്പോൾ പട്ടുപോകുന്നത് ആരോഗ്യമാണ്. വയലിൽ സഞ്ചയിക്കുന്നത് വിഘടീകരിക്കുന്നത് വയറിലാണ്. പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ 'അന്ന'മാക്കി മാറ്റുന്ന യജ്ഞശാലയാണ് വയൽ, 'അന്ന'ത്തെ പഞ്ചഭൂതമാക്കി മാറ്റുന്ന ഹോമകുണ്ഡമാണ് വയർ. വയൽ സംയോജനമാണെങ്കിൽ വയർ വിമോചനമാണ്. ഈ സംയോജന-വിമോചന, വയൽ-വയർ ബന്ധങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠി

സൂചീമുഖി/2014 ഡിസംബർ 3

തമാണ് ജീവൻ. അതിന്റെ പ്രതീകമാണ് വിത്ത്. വിത്ത് എടുത്ത് ഉണ്ണാതിരുന്നതും, വിത്ത് കുത്താതെ സംരക്ഷിച്ചതും, ഈ അറിവിൽ നിന്നാണ്. അറിവിന്റെ നിറവിലാണ് വിത്ത് പൊലിഞ്ഞിരുന്നത്.

പനവല്ലിയിലെ വയൽ വരമ്പിൽനിന്ന് നെല്ല് കൊറിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു കഥകൂടി ഓർത്തുപോയി. 1950കളിൽ അത്യുൽപ്പാദനശേഷിയുള്ള നെൽ വിത്തിനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനെന്ന പേരിൽ അമേരിക്ക വൻതോതിൽ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഗേവഷണത്തിന് പണമിറക്കിയതിനെക്കുറിച്ച്. ഇന്ത്യയിലെങ്ങും സഞ്ചരിച്ച് കർഷകരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശേഖരിച്ച 19000 നെൽ വിത്തിനങ്ങളുടെ 'ജേംപ്ലാസം'-വിത്ത് കലവറ ഡോ.ആർ.എച്ച്. റിച്ചാരിയയിൽ നിന്ന് ഭീകരമായി തട്ടിയെടുത്ത് മാനിലയിലെ അന്താരാഷ്ട്ര നെല്ല് ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിന് ഡോ.എം.എസ്.സ്വാമിനാഥൻ കൈമാറിയ ഏറ്റവും ഭീകരമായ ജനിതക കവർച്ചയുടെ കഥ. ആറ് വർഷം കഴിയുമ്പോൾ മാനിലയിൽനിന്ന് 'മാന്ത്രികവിത്തുകൾ' ഏഷ്യയിലെ പാടങ്ങളിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിത്തുശേഖരമുണ്ടാക്കിയ സസ്യശാസ്ത്രജ്ഞനായ വാവ്ലോവിനെ സ്റ്റാലിൻ യുഗത്തിൽ പട്ടിണിക്കിട്ട് കൊല്ലുകയായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ വിശപ്പില്ലാതാക്കാൻ ജീവിതം മുഴുവൻ വിത്തുകൾ തേടിനടന്ന വാവ്ലോവിനെ സ്റ്റാലിൻ കൊന്നത് ട്രോംഫി ലിസൻകോ എന്ന മറ്റൊരു കൃഷിവിദഗ്ദ്ധന്റെ പ്രേരണയാലായിരുന്നു. വിപ്ലവാനന്തര സോവിയറ്റ് യൂനിയനിൽ കൂട്ടുകൃഷിയെക്കുറിച്ച് വിവരമില്ലാത്ത നാടൻകൃഷിക്കാരെ ഗുലാഗിലേക്കയച്ചത് മറ്റൊരു കഥ.

ഇപ്പോൾ വിത്തുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നത് ആർക്ടിക്കിലെ മഞ്ഞ് മലകൾക്കടിയിലാണ്. ആറുമാസക്കാലം പ്രകാശത്തിന് നിലാവ് മാത്രം ലഭിക്കുന്നൊരിടത്ത്. ലോകത്തെ 1400 ജീൻ ബാങ്കുകളിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അവസ്ഥയിൽ. ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യാവശ്യത്തിന് മാത്രമായുള്ള വിത്ത് കലവറയിൽ ഇന്ത്യയുടെ സംഭാവന കേട്ടാൽ അന്തം വിട്ടുപോകും. അറുപതിനായിരം സാമ്പിൾസ്! മൊത്തമുള്ളത് 69000 സാമ്പിൾസ്.

മുത്താറിയിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ട് ആഹാരകൂട്ടുകളുണ്ടാക്കി വിപണിയിലിറക്കവേ ബംഗലൂരുവിൽ ഡോ:എം.എസ്.സ്വാമിനാഥൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “ഇത് പൂർണ്ണമായും ഇന്ത്യയിൽ ഉല്പാദിപ്പിച്ച (Make in India) ഒരു ഉല്പന്നമാണ്. ഇതിന് അതിസമ്പന്നമായ പോഷകമൂല്യമാണുള്ളത്. മുത്താറിയിൽനിന്ന് മികച്ച ആഹാരകൂട്ടുകളുണ്ടാക്കുന്ന അനേകം സ്ഥാപനങ്ങൾ നമുക്ക് ഉണ്ടാകണം.” മുത്താറി, ചാമ, വരക്, ചോളം, തിന തുടങ്ങി വൈവിധ്യമാർന്ന ധാന്യങ്ങൾ സാധാരണക്കാരന്റെ ഭക്ഷ്യശീലത്തിൽനിന്ന് അടർത്തിമാറ്റി ഈ വിത്തുകളെല്ലാം അന്യമാക്കി ഹരിത വിപ്ലവത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞാ, പനവല്ലിയിലെ പാടവരമ്പത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് ചോദിക്കട്ടെ ഈ വയലുകലളിൽ ഈ വിത്തുകളൊക്കെ എന്നാണ് എത്തിച്ചേരുക? ഈ പാടങ്ങൾക്ക് അവ ആരാണ് അന്യമാക്കിയത്?

ഒരു മണിവിത്ത്. എന്താണതിന്റെ വാണിജ്യമൂല്യം? അതെനിക്കറിയില്ല. അത് ഒരു പ്രതീകമാണ്, ഇന്നലെകളിലൂടെ സഞ്ചയിച്ചെടുത്ത് നാളേക്ക് കൈമാറേണ്ട ജീവന്റെ സൗന്ദര്യമയമായ ഒരു സമ്മാനം. അതിൽ നഞ്ച് കലർത്തരുതേ എന്ന് മാത്രം പ്രാർത്ഥന•

Article about Thanal Panavally Agro Ecology Center in Soocheemukhi Magazine